

Handwritten text on a small paper label, likely a library or collection identifier, written in a cursive script. The text is oriented vertically and reads: "H. J. Schumacher n. 1." followed by "Museum n. 1." and "München."

Handwritten text on a small paper label, likely a library or collection identifier, written in a cursive script. The text is oriented vertically and reads: "Ci." followed by "XIV." and "53."

N12<526908246 021

UBTÜRINGEN

LS

Br

Handwritten text in Malayalam script, partially visible on the right edge of the page.

Wanglung von Hinduism & Romanism

M. Früller
Tübingen
(Malayalam)

ഇന്ദുമാഗ്ഗത്തിന്നും

റോമമാഗ്ഗത്തിന്നും

തമ്മിലുള്ള സംബന്ധം.

ലോകത്തിന്റെ ഇരുളിനെ നീക്കി പ്രകാശിപ്പിച്ചാൻ ഒരു സൂര്യൻ ഉണ്ടായിരിക്കുന്നതുപോലെ മനുഷ്യരുടെ മനസ്സിന്റെ ഇരുളിനെ നീക്കി പ്രകാശിപ്പിച്ചാൻ ഒരു വേദം ഉണ്ടായിരിക്കണം, ആ വേദം ഏതെന്ന മനുഷ്യൻ ദൈവത്താലിവിനാൽ പ്രകാശിപ്പിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന തന്റെ വെളിച്ചമെടുക്കുകയും അറിയേണ്ടതാകുന്നു. എല്ലാ വേദവും ഞാൻ തന്നെ സത്യവേദം എന്ന പറയുന്നു. എങ്കിലും ദൈവത്തെയും അവന്റെ ലക്ഷണങ്ങളെയും ക്രിസ്തു ഉണ്ടാക്കിയ രക്ഷാവഴിയെയും പാപമോചനത്തെയും വെളിപ്പെടുത്തുന്നതെന്ന സത്യവേദം. ഏതു വേദം ദൈവത്തിന്റെ ലക്ഷണങ്ങൾക്കും ക്രിസ്തു മുഖാന്തരമുള്ള രക്ഷാവഴിക്കും വിരോധമായിരിക്കുന്നുവോ അത് ദൈവത്താൽ ഉണ്ടായ വെദമാകയില്ല.

റോമമാഗ്ഗം തന്നെ സത്യവേദമാഗ്ഗം എന്ന പറയും ദൈവവേദത്തെ ജനങ്ങൾക്കു കൊടുക്കാതെയും അതിനെ തള്ളിക്കളഞ്ഞ അതിനെ വായിക്കുന്നവരെ പതിതർ എന്ന പറഞ്ഞ നിന്ദിച്ച പാപായുടെ കല്പനകളെ ദൈവകല്പനകളായിട്ടു സ്വീകരിക്കുകയും ചെയ്തു വരുന്നു. ആത്മാവാകുന്ന ദൈവത്തെ ആത്മാവിലും സത്യത്തിലും വന്ദിക്കേണ്ടതായിരിക്കുമ്പോൾ റോമക്കാർ സ്വരൂപവന്ദനം കൊണ്ടും കർമ്മചാരങ്ങളെക്കൊണ്ടും പ്രാജപത്യമകൾകൊണ്ടും കള്ളക്കഥകൾകൊണ്ടും തങ്ങളുടെ മാഗ്ഗത്തെ നിലനിറുത്തുന്നു. ആകയാൽ റോമമാഗ്ഗം ഇന്ദുമാഗ്ഗത്തോട ചേർന്നിരിക്കുന്നു എന്ന കാണിപ്പാനായിരും പുസ്തകം എഴുതപ്പെട്ടു.

തങ്ങളുടെ ആത്മവേദനയെ ആഗ്രഹിക്കുന്നവർ ഇതിനെ ശ്രദ്ധിക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ ആത്മാവോടെ വായിച്ച സത്യമൊരല്ലയോ എന്ന വിചാരിച്ച സത്യമാഗ്ഗത്തെ ഹേറുകൊണ്ട അതിൻ പ്രകാരം നടക്കുന്നവരായിവരട്ടെ.

A

രണ്ടു മാഗ്ഗങ്ങളുടെയും സംബന്ധം.

റോമ മാഗ്ഗം തന്നെ സത്യമെന്നും റോമക്കാർ ചൊല്ലി വരുന്നു. എന്നാൽ ഒരുപക്ഷത്തെ അതിന്റെ ഫലങ്ങളെക്കൊണ്ടു അറിയുന്നതപോലെ ഓരൊരൊ മാഗ്ഗത്തെ അതാതിന്നടുത്ത ക്രിയകളെക്കൊണ്ടു തിരിച്ചു അറിയണം. റോമമാഗ്ഗം തന്നെ സത്യവേദമാഗ്ഗമെന്നു പറഞ്ഞിട്ടു ദൈവം ചെയ്യരുതെന്നു വിചക്ഷിയതിനെ ചെയ്യും. അവൻ ചെയ്യാൻ കല്പിച്ചിരിക്കുന്നതിനെ തള്ളിക്കളകയും ചെയ്യുന്നു.

റോമമാഗ്ഗത്തിൽ ഉൾപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന ആളുകൾ എല്ലാവരും കന്യാകുമാരിയെ സേവിക്കയും ദൈവദൂതന്മാരെ വണങ്ങുകയും മരിച്ചുപോയ പുണ്യവാന്മാരെ വിചാരിച്ചു അവരുടെ രൂപങ്ങളെ കുബിടുകയും സത്യ കർമ്മത്തിന്നുള്ള അപ്പം ദൈവം എന്നു വെച്ചു അതിനെ വദിക്കയും ചെയ്യുന്നതും പ്രയോജനമില്ലാത്ത മറ്റനേകം വിഗ്രഹാരാധനയെയും പ്രമാണിക്കുന്നതും അജ്ഞാനമാഗ്ഗമായിരിക്കുന്നു. ആകയാൽ അജ്ഞാനവും റോമമാഗ്ഗവും അവ രണ്ടും ഇരട്ടപെറ്റവരെന്നുപോലെ ഒന്നായിരിക്കുന്നു എന്നു പലപല ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളെക്കൊണ്ടു തെളിയിക്കാം.

൧ അദ്ധ്യായം.

അജ്ഞാനികളുടെ വിഗ്രഹാരാധനക്കും റോമക്കാരുടെ സ്വരൂപാരാധനക്കും ഉള്ള സംബന്ധം.

അജ്ഞാനികൾ പൊന്നു, വെള്ളി, ചെമ്പു മുതലായ പഞ്ചലോഹങ്ങളെക്കൊണ്ടും, കല്പ, മരം, മണ്ണു, മുതലായവയെക്കൊണ്ടും ആണിന്റെയും പെണ്ണിന്റെയും സ്വരൂപമുണ്ടാക്കി അവയെ ഓരോ അമ്പലങ്ങളിൽ വെച്ചു ഭഗവാൻ എന്നും ഭഗവതി എന്നും ത്രിമൂർത്തികൾ എന്നും മറ്റും തങ്ങളുടെ മനസ്സിൽ തോന്നുന്ന ഓരൊരോ ദൈവമെന്നും ഭാവിച്ചു ജീവനും ബുദ്ധിയുമുള്ള തങ്ങൾ ജീവനും ബുദ്ധിയുമില്ലാത്തവയെ തിരഞ്ഞെടുത്തുകൊണ്ടു സത്യ ദൈവത്തിന്നു ചെയ്യേണ്ടുന്ന ആരാധനയെ അവെക്കു ചെയ്യു അവയുടെ മുമ്പാകെ തേവാരം മന്ത്രം ഓതി തങ്ങളുടെ കുറവുകൾ ഒക്കെയും അവയോടു പറഞ്ഞു പോരുന്നു.

പിന്നെയും തങ്ങളുടെ വിഗ്രഹങ്ങൾക്കു അനേകം ഉത്സവങ്ങളെ നടത്തിച്ചു അവയെ ആനപ്പുറത്തും മറ്റും വാഹനങ്ങളിൽ കരേറ്റി ബഹു ആഡംബരത്തോടും ആട്ടം പാട്ടു കേ

ളിക്കൈ മുതലായവയോടും ബ്രാഹ്മണ ഗുരുക്കന്മാരുടെയും തമ്പുരാക്കന്മാരുടെയും സഹായത്തോടെ തങ്ങളുടെ ദൈവങ്ങളെ കൊണ്ടു ഊര പ്രദക്ഷിണം വെപ്പിക്കുന്നു.

റോമിക്കാരും.

മീനെ സ്വഗൃത്തിലെങ്കിലും താഴെ ഭൂമിയിലെങ്കിലും ഭൂമിക്കകീഴെ വെള്ളത്തിലെങ്കിലും ഉള്ള യാതൊന്നിന്റെ പ്രതിമയെ എങ്കിലും ഉണ്ടാക്കയും നീ അവയെ കമ്പിടുകയെങ്കിലും അവയെ സേവിക്കയെങ്കിലും അരുതെന്ന ദൈവം കല്പിച്ച കല്പനയെ തള്ളിക്കളഞ്ഞ തങ്ങളുടെ ഇഷ്ട പ്രകാരം സ്വഗൃ സേനകളായ ദൈവ ഭൂതന്മാരെ പോലെയും ഭൂമിയിലെ മനുഷ്യക്കു തുല്യങ്ങളായും സ്വരൂപങ്ങളെ ഉണ്ടാക്കി വെച്ച പരിശുദ്ധ ദൈവത്തെ അറിയാത്ത ഇന്ദുക്കാരുടെ പ്രവൃത്തികളിൽ ഒന്നിനെയും തജ്ജാതെ കണ്ട കല്പിന്നു പകരം മരത്തെയും കളിമണ്ണിന്നു പകരം പിത്താണമണ്ണിനെയും ചെമ്പിന്നു പകരം പിച്ചളയേയും പഞ്ചലോഹത്തിന്നു പകരം പൊന്നുവെള്ളി ദന്തങ്ങളെയും തിരഞ്ഞെടുത്തുകൊണ്ടു ആണായും പെണ്ണായുമുള്ള രൂപങ്ങളെ ഉണ്ടാക്കി കുറവ തീർത്ത തങ്ങളുടെ വീടുകളിലും പള്ളികളിലും അവയെ വെച്ച ചായമിട്ട സ്വരൂപങ്ങളെയും പ്രതിമകളെയും വന്ദിച്ചു അവക്കു ഇന്ദുക്കാരുടെ ദൈവങ്ങളിൽ പേർ മാത്രം ഇടാതെ മറിയ അന്താനി മുതലായവരുടെ പേരിട്ട അവയുടെ മുമ്പിൽ മുട്ടുകത്തി ദൈവത്തിന്നു മാത്രമല്ലാതെ വെറെ ഒന്നിന്നും ചെയ്യു കൂടാത്തതായ അധിക ഭക്തിയുള്ള ആരാധനയെ അവക്കു ചെയ്യു വരുന്നു.

പിന്നെയും സാരം കൂടാതെയുള്ള പല പല ഉത്സവങ്ങളിൽ പുണ്യവാന്മാരുടെ സ്വരൂപങ്ങളെ കൊണ്ടാടി രഥം രൂപക്കൂടെ മുതലായവയിൽ കരൈറി അവ ചാഞ്ചാടി വീഴാതിരിക്കത്തക്കവണ്ണം ചട്ടംകെട്ടി തമ്പോറിച്ചു കഴലൂതി മേളതാളം മുഴക്കി ബഹുആരവാരത്തോടും ആഡംബരത്തോടും ഭീപട്ടി, മത്താപ്പ, മുതലായ വെളിച്ചങ്ങളോടും വാണം വെടി മുതലായ കാഴ്ചകളോടും എഴുന്നള്ളിച്ചു പള്ളിക്കാർ അണി അണിയായി വന്ന പാട്ടന്നവർ അത്യന്തഭയഭക്തിയോടെ രണ്ടു കൈകളും കൂപ്പി സ്വരൂപങ്ങളുടെ ചെവികളിൽ ഏല്പിക്കുന്നതു പോലെ കീർത്തനം പാടി തെരുവുകളിൽ പ്രദക്ഷിണം വെച്ചു വന്ന തങ്ങളുടെ ആഡംബരം പോരാ എന്നു കണ്ടാൽ നാണമില്ലാതെ കണ്ട മറ്റൊരു പള്ളിയിലെ കൂട, നകാരം മുത

ലായവയെയും ഇരുന്ന മേടിച്ച കൊണ്ടു വന്ന ലജ്ജയിൽ തങ്ങളുടെ മഹിമകളെ കാണിച്ച ഇപ്രകാരമായ തങ്ങളുടെ ആരാധനയെ പ്രസിദ്ധമാക്കി വരുന്നു.

പിന്നെയും ഇന്ദുക്കാർ തങ്ങൾ തിരഞ്ഞെടുത്തിരിക്കുന്ന ദേവതകൾക്കും തങ്ങളുടെ മരിച്ചുപോയ കാരണവന്മാർക്കും കല്ലു കൊണ്ടു രൂപങ്ങളെ ഉണ്ടാക്കി വെച്ചു അവ മുഖാന്തരമായിട്ടു ആരാധന ചെയ്യുന്നത ദൈവത്തിന്നു ഇഷ്ടമാകുന്നു എന്നും ഇരുകന്മാർ വിഗ്രഹങ്ങൾക്കു പ്രാണ പ്രതിഷ്ഠ ചെയ്തു അർച്ചിച്ചു ഉടനെ അവ ദൈവമാകുന്നു എന്നും ചൊല്ലുന്നതുപോലെ തന്നെ

ദോമക്കാരുടെ തങ്ങൾ പരിശുദ്ധന്മാരായി തിരഞ്ഞെടുത്തു കൊണ്ടുവന്ന സ്വരൂപങ്ങളെ ഉണ്ടാക്കി തങ്ങളുടെ പത്നികളിൽ വെച്ചു അവ മുഖാന്തരം ആരാധന ചെയ്യുന്നത ദൈവത്തെ ബഹുമാനിക്കുന്നതാകുന്നു എന്നും ദൈവഭക്തിക്കു കാരണമായിരിക്കുന്നതെന്നും പറയുന്നു.

അത കൂടാതെയും സ്വരൂപങ്ങൾ പൂജിക്കപ്പെട്ട ഉടനെ ദൈവീകവും ദൈവ ശക്തിയും മറ്റു സത്വതത്വങ്ങളും സ്വരൂപങ്ങളിൽ ഉണ്ടായിരിക്കുന്നു എന്നും അതിന്നുടയാളമായി സ്വരൂപങ്ങൾ പല സമയങ്ങളിൽ വിശേഷപ്പെട്ട അതുതങ്ങളെ ചെയ്തു, സ്വപ്നങ്ങളിൽ കാണപ്പെടുന്നു എന്നും പറയുന്നു. സ്വരൂപങ്ങൾ ഇങ്ങിനെ ചെയ്യുമൊ എന്നു ചോദിക്കുന്നവരോട് അവർ ഉള്ളത തന്നെ എങ്ങിനെ എന്നാൽ ഇപ്രകാരമുള്ള പ്രവൃത്തികളെ ചെയ്യുന്നതിന്നു സ്വരൂപങ്ങൾക്കു തങ്ങളിൽ തന്നെ ശക്തിയില്ലാതിരുന്നാലും പരിശുദ്ധന്മാരുടെ ജപത്തിനാലും അപേക്ഷയാലും സ്വരൂപങ്ങൾ അതുതങ്ങളെ ചെയ്യുന്നതിന്നു ദൈവം അവയെക്കു ശക്തിയെ നല്കുന്നു എന്നു നിശ്ചയിച്ചു പറയുന്നു.

പിന്നെയും ദോമക്കാർ സ്വരൂപവണക്കത്തെ സ്ഥിരപ്പെടുത്തിപ്പറയുന്ന ന്യായമാവിതു. ദൈവം വിഗ്രഹാരാധനയെ വിലക്കിയത ഉള്ളത തന്നെ എങ്കിലും അവന്നു വിരോധമായ അന്യ ദൈവങ്ങളെ പോലെ വിഗ്രഹത്തെ ഉണ്ടാക്കരുതെന്നല്ലാതെ തന്നെ സമമായൊരു രൂപത്തെ ഉണ്ടാക്കരുതെന്നു കല്പിച്ചിട്ടില്ല എന്നു പറയുന്നു. ദൈവം തന്നെക്കു സമമായും യാതൊരു സ്വരൂപത്തെയും ഉണ്ടാക്കരുതെന്നു എത്രയും സൂക്ഷ്മമായി കല്പിച്ചിരിക്കുന്നു. ഏശായ ദീപ്തദർശനത്തിൽ ൪൬. ൫.

അതകൊണ്ടു ദോമക്കാർ ദൈവത്തിന്നു സമമായ സ്വരൂപത്തെ ഉണ്ടാക്കുന്നതും സ്രഷ്ടാവിന്നാൽ സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ട യാ

തൊരു വസ്തുക്കളോടെക്കിലും സമമാക്കുന്നതും എല്ലാറ്റിലും ഭാ
രമായ വലിയ പാപമായിരിക്കുന്നു. ഏശായ ൪൬. ൫. ൧. രാ
ജ പു. ൨൭.

റോമക്കാർ ദൈവത്തിങ്കലും അവന്റെ വചനത്തിങ്കലും
ഇരിക്കേണ്ടുന്ന ഭയഭക്തിയെയും ആഗ്രഹത്തെയും തങ്ങളു
ടെ സ്വരൂപങ്ങളിൽ തിരിച്ചിട്ടിരിക്കുന്നതല്ലാതെ അവർ ത
ങ്ങളുടെ ബുദ്ധിയെ വഷളാക്കിക്കളകയും ചെയ്യുന്നു. എന്നാൽ
അജ്ഞാനികളുടെ വിഗ്രഹാരാധനയെക്കാളും റോമക്കാരുടെ
സ്വരൂപവന്ദനം മാത്രം സത്യവേദ പ്രമാണമായിരിക്കുമൊ ?
ഇല്ല.

സത്യമായ ദൈവത്തിന്റെ മാഗ്ഗ്ത്തിന്നും അജ്ഞാന മാഗ്ഗ്
ത്തിന്നുമുള്ള വലിയ വ്യത്യാസം വിഗ്രഹാരാധന തന്നെ.

എങ്ങിനെ എന്നാൽ. സീനാമലയിൽ വെച്ചു കല്പിച്ചു ത
ന്ന പ്രമാണത്താൽ മനുഷ്യർ ദൈവമായ കർത്താവിനെ മാ
ത്രം സേവിച്ചു അവനെ ഒരുവനെ മാത്രമെ വണങ്ങാവൂ എ
ന്നും അവർ അവനെ പോലെ വേറെ യാതൊരു വിഗ്രഹ
ങ്ങളെയും ഉണ്ടാക്കി കൂടാ എന്നും ദൈവം തന്റെ ജനത്തെ
കുറിച്ചു എരിവുള്ള ദൈവമെന്നും കല്പിക്കപ്പെട്ടു.

പിന്നെയും ഇസ്രായേൽ ജനങ്ങൾ പല പല പാപങ്ങ
ളെ ചെയ്ത ക്ഷമിച്ചു എങ്കിലും വിഗ്രഹാരാധന മേന്മയായി
ട്ടത്രെ മോചിക്കപ്പെടാതെ നശിപ്പിക്കപ്പെട്ടു.

ക്രിസ്തുവും ദൈവത്തെ വന്ദിക്കുന്നവർ ആത്മാവിലും സ
ത്യത്തിലും വന്ദിക്കണമെന്ന കല്പിച്ചിരിക്കുന്നു.

അതുകൊണ്ടു റോമക്കാർ അജ്ഞാനികൾ അറിയാതെ ചെ
യുന്നത പോലെ അല്പ മനസ്സുറിഞ്ഞ വിഗ്രഹാരാധന നട
ത്തിക്കുന്നതുകൊണ്ടു അവർ ത്രിഷുക ദൈവത്തിന്റെ കല്പന
യ്ക്കു എതിർത്ത നില്ക്കുന്ന എതിരാളികളെന്ന കാണപ്പെട്ടിരിക്ക
ുന്നു.

൨ാം അദ്ധ്യായം.

അജ്ഞാന ദൈവങ്ങൾക്കും റോമക്കാരുടെ പുണ്യവാന്മാർക്കും ഉള്ള സംബന്ധം.

അജ്ഞാനികൾ തങ്ങൾക്കു ത്രിമൂർത്തികളും മൂപ്പത്തുമൂന്നു ഭക്താ
ടി ഭേദകളും നാല്പത്തെണ്ണായിരം ജീവികളും മററനേകം പി
തൃ ഭേദവകളും ഉണ്ടെന്ന പറയുന്നു. അവയെ രണ്ടു വിധമാ
യി പിരിച്ചു ആരാധന ചെയ്തു വരുന്നു.

൧ ഇഷ്ട ഭേദവകകൾ.

ബ്രഹ്മാവ, വിഷ്ണു, ശിവൻ, ഗണപതി, സുബ്രഹ്മണ്യൻ
മുതലായ പൂർവ്വ ഭേദവകകൾ.

൨ ഭൃഷ്ട ദേവതകൾ.

കിരാതമൂർത്തി, ഭൃഗ്ഗ, ഭദ്രകാളി, വീരഭദ്രൻ. മുതലായ പുത്ര ദേവതകൾ.

ഈ രണ്ടു വിധത്തിലുള്ള ദേവതകളെയും ഇന്ദുക്കാർ രണ്ടു പ്രകാരത്തിൽ പൂജിച്ചു വണങ്ങി വരുന്നു.

അങ്ങിനെ തന്നെ ദോമക്കാരും ശ്രീഘോകസദ്വേഷവരൻ ഉണ്ടെന്ന പറഞ്ഞും ദൈവഭൂതന്മാരും ഭൂമിയിൽ എണ്ണമില്ലാത്ത പരിശുദ്ധന്മാരും പന്തീരായിരം കന്യാകന്യകളും തിരിച്ചറിവില്ലാത്ത പൈതൃക്കളും പരിശുദ്ധ പാപ്പാമാരും ഉണ്ടെന്ന പറഞ്ഞു അവരെ ദേവന്മാരായിട്ടും മദ്ധ്യസ്ഥന്മാരായിട്ടും വിചാരിക്കുന്നു. അവരും രണ്ടു ഭാഗക്കാരായിരിക്കുന്നു.

൧ പഴയ പുണ്യവാന്മാർ.

കന്യാകമരിയം- യോഗന്നാൻ, പത്രോസ, പൌലസ, യാക്കോബ, തോമസ മുതലായവർ പഴയ പുണ്യവാന്മാരാകുന്നു.

൨ പുതിയ പുണ്യവാന്മാർ.

ഔഗസ്റ്റിൻ, അന്തോനി, അബ്രാഹം, അമൃതനാഥൻ, ആശീർവാദേന്ദ്രൻ, ഭോമനി, പ്രാഞ്ചിസ, സവെരി സെവസ്തിയാൻ, നീക്കിലാ, സിദ്ധവെസ്തിരിപ്പാപ്പ, ഗ്രെഗോരിപ്പാപ്പ മുതലായവർ. ഇങ്ങിനെയുള്ളവർ പുതിയ പുണ്യവാന്മാരാകുന്നു. ഇവരെയും വണങ്ങി അറിവില്ലാത്ത പൈതൃക്കളെയും കൂടെ തങ്ങൾക്കു വെണ്ടി അപേക്ഷിക്കണമെന്ന പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു. അയ്യോ തങ്ങളെ തന്നെ തിരിച്ചറിവാൻ വഹിയാത്ത പൈതൃക്കൾ ദോമക്കാർക്കു എന്തൊരു നന്മചെയ്യുമെവെന്തൊരു എങ്ങിനെ അപേക്ഷിക്കുമൊ. അറഞ്ഞ കൂടാ. ഇത്രപോലും ഉണച്ചു അവക്കില്ലാത്തത എത്രയും അശ്ചര്യമായിരിക്കുന്നു.

പിന്നെയും അജ്ഞാനികൾക്കു, ശ്രീഭഗവതി, ഭൂമദേവി, ശ്രീസരസ്വതി, ശ്രീപാർവ്വതി മുതലായുള്ള പെൺ ദേവതകളുണ്ടായിരിക്കുന്നതപോലെ തന്നെ

ദോമക്കാർക്കും പുണ്യവതികളായ പെണ്ണുങ്ങളുണ്ടു, കത്തരീന, ക്രിസ്തീനാ സേസിലിയ മുതലായ സ്ത്രീകളെയും പന്തീരായിരം കന്യാകന്യകളെയും പുണ്യവാന്മാരാക്കി വണങ്ങി അവരോട് തങ്ങൾക്കു വേണ്ടി അപേക്ഷിക്കണമെന്ന താല്പര്യത്തോടെ പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു. അവരെ പോലെ സ്വരൂപങ്ങളും ഉണ്ടാക്കി തങ്ങളുടെ പള്ളിയിൽ വെച്ചു വന്ദിക്കുന്നു.

ഇങ്ങിനെ മരിച്ചുപോയ പുണ്യവാന്മാരെ സ്മരിച്ച അവരെ നോക്കി ക്ഷമലം ചെയ്യണം എന്ന കല്പിക്കുന്നതിന്നു ദൈവ വചനത്തിൽ അവർക്കു എന്തൊരു അധികാരം കൊടുക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

എല്ലാം കർത്താവായ യേശുവിന്റെ നാമത്തിൽ തന്നെ ചെയ്ത അവനെ പ്രധാനമാക്കി പിതാവായ ദൈവത്തിന്നു നേട്രാത്രം ചെയ്തിൻ എന്ന കല്പിച്ചിരിക്കുമ്പോൾ ഇത്രയും വളരെ പുണ്യവാന്മാരുടെ പുണ്യങ്ങളും അപേക്ഷകളും തങ്ങളെ രക്ഷിക്കുന്നതിന്നാവശ്യമെന്ന റോമക്കാർ പറയുമ്പോൾ ക്രിസ്തുവിന്റെ പുണ്യം കുറവ കൂടാത്തതല്ല എന്നും അവൻ അവരെ മുഴുവനും രക്ഷിക്കുന്നതിന്നു പോരാ എന്നും അറിയിക്കുന്നുവല്ലോ.

അത തന്നെയുമല്ല, ദൈവത്തിന്നും മനുഷ്യക്കും നടുവെ മദ്ധ്യസ്ഥനായ ക്രിസ്തു തന്നെ തങ്ങൾക്കു വേണ്ടി അപേക്ഷിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ റോമക്കാർ കന്യകമറിയയേയും ദൈവഭൂതന്മാരെയും എണ്ണിയാൽ ഒടുങ്ങാത്ത മനുഷ്യരെയും ദൈവത്തിന്റെ അടുക്കൽ അവരുടെ കാര്യം പറയുന്നതിന്നു അവർക്കും ദൈവത്തിന്നും നടുവിലുള്ള മദ്ധ്യസ്ഥന്മാരാക്കിയ തക്കൊണ്ടു അവർ ക്രിസ്തുവിന്റെ മദ്ധ്യസ്ഥതയും തള്ളിക്കളഞ്ഞുപോകുന്നു.

പൂർവ്വത്തിങ്കൽ നാദാബും അബിഹൂലവും എന്ന ആചാര്യന്മാർ അന്ത്യാഗ്നിയെ ദൈവത്തിന്റെ മുമ്പാകെ കൊണ്ടുവന്നത കൊണ്ടു നശിപ്പിക്കപ്പെട്ടു. അങ്ങിനെ ഇരിക്കുമ്പോൾ പുതിയ നിയമത്തിന്റെ കാലത്തിൽ ക്രിസ്തുവിന്റെ പുണ്യങ്ങളെ അല്ലാതെ അന്ത്യ പുണ്യങ്ങളെ ദൈവത്തിന്റെ മുമ്പാകെ കൊണ്ടുവരുന്ന റോമക്കാർ അവന്റെ മുമ്പിൽ എങ്ങിനെ തങ്ങളെ തന്നെ രക്ഷിച്ചുകൊള്ളും. ൩ മോശം. ൧൦. ൧. വ.

അജ്ഞാനികളുടെ വിഗ്രഹങ്ങൾക്കും റോമക്കാരുടെ സ്വരൂപങ്ങൾക്കുമുള്ള ഐക്യതയെ കുറിച്ചു പറഞ്ഞിട്ടു ദേശത്തു സംഭവിച്ചിട്ടുള്ള ഒരു കഥ ഇവിടെ ദൃഷ്ടാന്തമായി എഴുതുന്നു.

അതാവിത.

കുംഭകോണത്തിന്നു സമീപമായി വലക്കൈമാൻ എന്നൊരു ദേശം ഉണ്ടു. അവിടെ ഇരിക്കുന്നവരിൽ ചിലർ റോമക്കാരുടെ ചിലർ അജ്ഞാനികളുമാകുന്നു. മുപ്പത വർഷത്തിന്നു മുമ്പിൽ അവരിൽ ഒരു അജ്ഞാനിക്കും ഒരു റോമക്കാരനും തമ്മിൽ വേദതർക്കം ഉണ്ടായപ്പോൾ ആ അജ്ഞാനി റോമക്കാ

രണ്ടോട എന്തിന്ന നീ ഞങ്ങളുടെ സ്വാമിയെ നിന്ദിക്കുന്നു. നിങ്ങളുടെ അന്തോനിയാർ ഞങ്ങളുടെ കരപ്പണ സ്വാമിയുടെ അനുജൻ തന്നെ അല്ലയോ പിന്നെ എന്ത. അവൻ മാത്രം ശ്രേഷ്ഠനോ എന്ന പറഞ്ഞു. അതിന്ന റോമക്കാരൻ ഞങ്ങളുടെ അന്തോനിയാൻ പുണ്യവാൻ. നിങ്ങളുടെ കരപ്പണ സ്വാമിയെ പിശാചാകുന്നു. പിന്നെ നീ എങ്ങിനെ അന്തോനിയാനെയും കരപ്പണ സ്വാമിയെയും ജ്യേഷ്ഠാനുജന്മാരെന്ന പറയും എന്ന പറഞ്ഞു. ഇങ്ങിനെ ഒരുത്തനൊരുത്തൻ വാഗ്വാദമുണ്ടായി രണ്ടു ഭാഗത്തും ആൾ കൂടി അടിപിടി ആയി ആ സംഗതി കുംഭകൊണം കൊടുവരെയും എഴി.

അപ്പോൾ കുംഭകോണം കോട്ടു ശിരസ്സെന്മാര സ്വാമി നാഥമുതലിയാര ആയിരുന്നു. അവൻ റോമക്കാരനായിരുന്നത കൊണ്ട റോമക്കാരോട ചാഞ്ഞ നിന്നു. എന്നാലും മെജിസ്രെട്ട ഉൾപ്പെട്ട വിസ്മാരംകൊണ്ട അതിന്റെ ന്യായം സാജിന്റെ അടുക്കൽ തന്നെ വിചാരിക്കപ്പെട്ടു.

സാജി ആ അജ്ഞാനിയോട നീ അവനെ ദുഷിച്ചത എന്തിന്ന എന്ന ചോദിച്ചു. അതിന്ന അവൻ അയ്യോ ഞാൻ ഒന്നും പറഞ്ഞില്ല മുഖെ അവൻ തന്നെ ഞങ്ങളുടെ സ്വാമികളെ അത്രെയും താഴ്ന്നി പറഞ്ഞത. ഞാൻ കുറെ മാസങ്ങൾക്കു മുഖെ ഞങ്ങളുടെ ദേശത്തിരിക്കുന്ന ആശാരിയുടെ അടുക്കൽ ചെന്ന കരപ്പണ സ്വാമിയെ ഉണ്ടാക്കുന്നതിന്ന ഒരു മരത്തുണ്ടും കൊടുത്തിരുന്നു. ആ ആശാരി എന്റെ മരത്തിൽനിന്ന കട്ട അവരുടെ പള്ളിയിലേക്കു ഒരു അന്തോനിയാന്റെ സ്വരൂപം ഉണ്ടാക്കി കൊടുത്തു ആ കായ്കും പിന്നെ ഞാൻ അറിയുന്നതിന്ന ഇടയായി എന്നിട്ടും ഞാൻ മിണ്ടാതിരുന്നു. ഇപ്പോൾ ഇവൻ ഞങ്ങളുടെ സ്വാമിയെ ദുഷിച്ചു പറഞ്ഞത കൊണ്ട ആ രണ്ടു സ്വാമികളും ജ്യേഷ്ഠാനുജന്മാർ തന്നെയല്ലയോ. അവർക്കു തമ്മിൽ ഭേദമില്ലല്ലോ. പിന്നെ എന്തിന്ന ഞങ്ങളുടെ സ്വാമിയെ ദുഷിക്കുന്നു എന്ന പറഞ്ഞു. ഇപ്പോൾ സാജി അവർക്കു സമകൃഷ്ടമതികൾ തന്നെ ആ ആശാരിയെ വരുത്തി കായ്കും വിചാരിച്ചാൽ നേരം വ്യാജവും തെളിയും. അങ്ങിനെ തന്നെ സാജി ആശാരിയെ വിളിച്ചു കായ്കും ചോദിച്ചപ്പോൾ അവൻ പറഞ്ഞു. സാജി അവർക്കു ഇവൻ പറയുന്നത ഉള്ളത തന്നെ ഇവൻ കോവിലിലേക്കു നേർന്നിരിക്കുന്ന ഒരു കരപ്പണ സ്വാമിയെ ഉണ്ടാക്കുവാൻ പറഞ്ഞു എന്റെ കയ്യിൽ ഒരു മരത്തുണ്ടും തന്നു. ഞാൻ അങ്ങിനെ തന്നെ പണിത കൊടുത്തു. അതിന്റെ ശേഷം ഇവിടെ ഉള്ള റോമ പള്ളിയിലേക്കു അന്തോനിയാന്റെ ഒരു സ്വ

രൂപം ഉണ്ടാക്കി കൊടുക്കണമെന്ന പലപ്പോഴും ആ റോമക്കാർ അസഹ്യപ്പെടുത്തി വന്നിരുന്നു. എന്റെ അടുക്കൽ നല്ല മരം ഇല്ലാത്തതുകൊണ്ടും കറുപ്പണ സ്വാമിയെ ഉണ്ടാക്കിയ മരം നല്ലതായിരുന്നതുകൊണ്ടും അതിൽ ശേഷിച്ച മരത്തുണ്ടെ കൊണ്ടു തന്നെ അന്തോനിയായുടെ സ്വരൂപം ഉണ്ടാക്കിക്കൊടുത്തു. പിന്നെ ആ മരം തന്നവൻ ശേഷിച്ച മരം എവിടെ എന്ന ചോദിച്ചു അപ്പോൾ ഞാൻ മരം ചിലവായി പോയ അവസ്ഥ പറഞ്ഞു കേൾപ്പിച്ചു. ആ മരത്തിനുള്ളിലെ കറുപ്പണ സ്വാമിയെ ഉണ്ടാക്കുന്നതിന്റെ കൃപിക്കു ഇരിക്കട്ടെ എന്ന അവൻ എന്നോടും പറഞ്ഞു. ഇങ്ങിനെ ആശാരി പറഞ്ഞപ്പോൾ അജ്ഞാനി സാല്യ അവകളെ കേട്ടു, ആ രണ്ടു സ്വാമികൾക്കും ജനനം ഒരു സ്ഥലത്തുനിന്നായിരുന്നതുകൊണ്ടു കറുപ്പണ സ്വാമിയും അന്തോനിയായും ജ്യേഷ്ഠാനുജന്മാരായിരിക്കേണ്ടതാകുന്നു. പിന്നെ എങ്ങിനെ ഞങ്ങളുടെ സ്വാമിയെ മാത്രം പിശാച എന്ന പറയുന്നു എന്ന പറഞ്ഞുതല്ലാതെ ഒന്നുമില്ല.

എങ്കിലും സാല്യ അവരിരുവരും തല്ല കൂടിയുകൊണ്ടു ഇരുവരുകൊണ്ടും പ്രായശ്ചിത്തം ചെയ്യിച്ചു വീട്ടിയു. അപ്പോൾ അവിടെ ഉണ്ടായിരുന്ന റോമക്കാർ എല്ലാവരും ലജ്ജിക്കപ്പെട്ടു.

ഇപ്രകാരം റോമമാറ്റം അജ്ഞാനത്തോട എത്രയും യോജിച്ചിരിക്കുന്നു എന്ന തെളിവായിരിക്കുന്നു. വേദപുസ്തകത്തിൽ ഇരുളിന്നും വെളിച്ചത്തിന്നും യോജ്യത ഇല്ലാത്തതപോലെ ദൈവത്തിന്റെ ആലയത്തിന്നും പിശാചത്തിന്നും യോജ്യത ഇല്ലെന്ന പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു.

൩ അദ്ധ്യായം.

അജ്ഞാനികൾ തങ്ങളുടെ ദേവതകൾക്കു പല നാമങ്ങളെ ഇടുന്നതിന്നും റോമക്കാർ തങ്ങളുടെ പുണ്യവാന്മാർക്കു പല നാമങ്ങളെ ഇടുന്നതിന്നും ഉള്ള സംബന്ധം.

അജ്ഞാനികൾ തങ്ങളുടെ ദേവന്മാർക്കു ഒരു പേർ മാത്രം ഇടാതെ കണ്ടു ഒരുത്തന്നു തന്നെ പല വിധ നാമങ്ങൾ ഇടുന്നു.

വിഷ്ണുവിനെ, ഗോശാലകൃഷ്ണൻ വെണ്ണകൃഷ്ണൻ, ഗുരുവായൂരപ്പൻ, തൃപ്പൂണിത്തുറയപ്പൻ, അനന്തശയനമെന്നും.

ശിവനെ വടക്കുന്നാഥൻ, ചിറക്കൽ ദേവര, ഇരട്ടച്ചിറ ദേവര, മിഥുനപ്പിള്ളി ദേവര, അന്തിമവാകാതുൻ, എന്നും, ഓ

രൊ ദിക്കിൽ ഓരോരോ പേരായി വഴങ്ങി വരുന്ന പ്രകാരം തന്നെ.

റോമക്കാരും കന്യാകമറിയയ്ക്കു ഏലാക്കുറിച്ചിയിൽ അടക്കല മാതാവ, വേളാങ്കണ്ണിയിൽ ആരോഗ്യ മാതാവ, ചരുകണിയിൽ ഹൃദയമാതാവ, കാരെക്കാലിൽ ആശ്വാസമാതാവ, കപ്പൽ താങ്ങി മാതാവ, കണ്ടിയിൽ ചന്ദനമാതാവ, ചെന്ന പട്ടണത്തിൽ സിന്ധാത്തിരമാതാവ, തിരുച്ചിരാപ്പള്ളിയിൽ ജപമാല മാതാവ, തൂത്തുക്കുടിയിൽ തവിനേശു മാതാവ, മധുരയിൽ പററുമണി മാതാവ, മലയടപ്പടിയിൽ പന്നിമാതാവ, പറക്കിമലയിൽ മല മാതാവ, എന്നിങ്ങിനെ പല പല പേരിട്ട ഓരോരോ ദിക്കിൽ ഓരോരോ പെരായി വഴങ്ങി വരുന്നു. ഇവരിൽ കന്യാക മറിയം ഏതെന്ന സംശയിക്കയും ചെയ്യുന്നു.

൨ അദ്ധ്യായം.

അജ്ഞാനികളുടെ ദേവതയായ പരാശക്തിയുടെ വണകത്തിനും റോമക്കാരുടെ ദേവതയായ കന്യാക മറിയത്തിന്റെ വണകത്തിനും ഉള്ള സംബന്ധം.

അജ്ഞാനികൾ പരാശക്തിയെ വലിയവൾ എന്നും അവൾക്കു മൂന്നു കണ്ണുണ്ടെന്നും അവൾ തന്നെ ത്രിമൂർത്തികളെയും സകല ലോകങ്ങളെയും സൃഷ്ടിച്ചവൾ എന്നും അവൾക്കു മേലെ ആരുമില്ലെന്നും അവർ ത്രിമൂർത്തികളെ, മൂന്നു കാലുള്ള മുക്കാലിയാക്കി അതിനുകളിൽ ഇരിക്കുന്നു എന്നും എല്ലാം സത്യമയം തന്നെ എന്നു പറഞ്ഞു അവളെ ആരാധിക്കുന്നു. അവളുടെ ആരാധനയിൽ മദ്യ മാംസങ്ങൾ പ്രധാനമാകുകൊണ്ടു ആ മാഗ്ഗ്ക്കാർ മദ്യ മാംസങ്ങൾ അനുഭവിക്കണം.

അപ്രകാരം തന്നെ റോമക്കാരും കന്യാക മറിയയെ വലിയവൾ എന്നും പറഞ്ഞു അവൾ മൂന്നു ലോകത്തിനും അധിപതിയായിരിക്കുന്നു എന്നുള്ളതിന്നു അടയാളമായിട്ടു മറിയയുടെ സ്വരൂപത്തിന്നു മുമ്മുടി തീപ്പിച്ചു ദൈവത്തിനും ക്രിസ്തുവിനും കൊടുക്കുന്ന ഭക്തി വണക്കങ്ങളെക്കാളും നൂറ്റെട്ടു ഭക്തിയെയും വണക്കത്തെയും അവൾക്കു കൊടുത്തുവരുന്നു. അവർ യേശുവിന്നു മുപ്പത്തമൂന്നു മണി നമസ്കാരവും കന്യാക മറിയക്കു അമ്പത്ത മൂന്നു മണി നമസ്കാരവും അല്ലെങ്കിൽ നൂറുവത്തമൂന്നു മണി നമസ്കാരവും ചെയ്യണം എന്നു പറയുന്നു. അത കൂടാതെയും തങ്ങളുടെ ആരാധനയുടെ ഇടയിൽ മാതാവിനെ നോക്കി പ്രാർത്ഥിക്കുന്ന സമയം ഒരുമിച്ചു കൂടി കൂടുകുത്തി നിന്നു തങ്ങളുടെ കൈകളെ തലയ്ക്കു മീതെ എടുത്തു

കൂപ്പിച്ചയന്ന ശബ്ദത്തോടെ കൃപ ഭയ എല്ലാറ്റിനും അധിപതിയെ വാക്കു ഞങ്ങളുടെ മധുരമെ ാരം കണ്ണുനീരോടു കൂടി ദുഃഖിച്ചു നിന്നെ നോക്കി വിളിക്കുന്നു എന്ന അവർ പറയുന്നു. ഇതിനാൽ അവർ സർവ്വശരണ വരേണ്ടുന്ന വണക്കത്തെക്കാളും അവളിൽ അധിക ഭയ ഭക്തിയായ വണക്കത്തെ വരുത്തണമെന്ന കാണിക്കുന്നു.

ഇനിയും അവളെ ദുഃഖിക്കപ്പെട്ടവരുടെ ആശ്വാസമെ പരിശുദ്ധനാക്ക് വേണ്ടുന്നതിനെ ചെയ്യുന്നവളെ ലോകത്തിന്റെ ആശയെ ജീവ വൃക്ഷമെ മോക്ഷവാതിലെ സ്വർഗ്ഗത്തിങ്കലേക്കുള്ള ഏണിയെ ദൈവദൂതന്മാരുടെ രാജ്യത്തിലെ കൃപ നഷ്ടനവളെ സകല സ്രോത്രത്തെയും ഏറ്റകൊള്ളുന്നതിന്നു പാത്രമാകുന്നവളെ ഞങ്ങളുടെ പാപത്തെ എല്ലാം നീക്കി നിത്യാഗ്നിയിൽ അകപ്പെട്ടു പോകാതെ അരുളുവാൻ കഴിയുന്നവളെ എന്ന പ്രാർത്ഥിക്കുന്നത മഹാ വലിയ പാപവും ദൈവ ദൃഷ്ടിപ്പുമായിരിക്കുന്നു. ഇതിനെ അനുസരിക്കുന്ന ആത്മാവ ദുരിതത്തിൽ അകപ്പെടാതെ വരികയില്ല.

രം കന്യക മറിയം തന്നെ പാപികളുടെ വ്യാകുലം തീർക്കുന്നവളും ആരോഗ്യത്തെ തരുന്നവളും കൃപ നഷ്ടനവളും മോക്ഷത്തിലേക്കു കൊണ്ടുപോകുന്ന വാതിലും നരകാഗ്നിയിൽ നിന്ന രക്ഷിക്കുന്നവളുമായിരുന്നാൽ അപ്പോൾ ക്രിസ്തു ഏതു മില്ലാത്തവനായി അല്ലെ. ജീവനുള്ള ദൈവത്തിന്റെ പുത്രനായിരിക്കുന്നവൻ സ്വർഗ്ഗത്തിനും ഭൂമിക്കും നടുവിൽ തൂങ്ങിയതിനാലും തന്റെ രക്തത്തെ എല്ലാം ചിന്നി ജീവനെ കൊടുത്തതിനാലും ഉണ്ടാക്കിയ പുണ്യങ്ങൾ റോമക്കാർ എത്രയും അല്പവും പ്രയത്നവുമായി വിചാരിക്കുന്നു.

പിന്നെയും കന്യക മറിയം ജന്മ പാപമില്ലാതെ പിറന്നു എന്ന അവർ പറയുന്നത ചെന്നപാപവും വലിയ ഭ്രാന്തവും ആയിരിക്കുന്നു. ഏഴായ ൪൨. വ. ദൈവമായ കർത്താവു തന്റെ മഹത്വത്തെ വേറെ ഒരുത്തനും നമസ്കാരത്തെ വിഗ്രഹങ്ങൾക്കും കൊടുക്കയില്ലെന്ന പറയുന്നു.

൫) അദ്ധ്യായം.

അജ്ഞാനികളും റോമക്കാരുടേ തങ്ങളുടെ ഗുണ ഭോഷങ്ങൾക്കു കാരോരോ ഭേദവതകൾ കാരണമായിരിക്കുന്നു എന്ന പറയുന്നതിന്റെ സംബന്ധം.

അജ്ഞാനികൾ എല്ലാറ്റിനും ദൈവം കാരണമായിരിക്കാതെ ഓരോരോ നന്മക്കും തിന്മക്കും ഓരോരോ ഭേദവതകൾ കാരണമായിരിക്കുന്നു എന്ന പറയുന്നു.

ഭവ്യത്തിന്ന ശ്രീ ദേവിയും
 വിദൂര സരസ്വതിയും
 എളിമക്ക ജ്യേഷ്ഠദേവിയും
 ഉപഭവത്തിന്ന ശനിയും
 മരണത്തിന്ന കാലനും
 വസൂരിക്ക ഭദ്രകാളിയും
 നടപ്പഭിനത്തിന്ന ശ്രാമളയും

അതാത സ്ഥലങ്ങൾക്കു ഓരോരൊ ഗ്രാമദേവതയും ഉണ്ടെന്നു പറഞ്ഞു അതാത ഉപഭവകാലങ്ങളിൽ വിഗ്രഹങ്ങളെ എഴുന്നള്ളിച്ചു പോരുന്നു.

ഇങ്ങിനെ തന്നെ റോമക്കാർ
 കപ്പൽ യാത്രയ്ക്കു സിത്താനിരെ മാതാവും
 പനി വസൂരികൾക്കു സെവത്തിയാനും
 നടപ്പു ഭിനത്തിന്ന അന്തോനിയും
 യുദ്ധ കലഹങ്ങൾക്കു സന്ത യാക്കോബും

അതാത ദേശങ്ങളെ യുദ്ധ കലഹങ്ങളിൽ കാക്കുന്നതിന്നു ഓരോരൊ പുണ്യവാന്മാരും ഉണ്ടെന്നു പറഞ്ഞു അതാത സമയങ്ങളിൽ അതാത ഉപഭവങ്ങൾ ഉണ്ടാകുമ്പോൾ അതാത പുണ്യവാന്മാരുടെ സ്വരൂപങ്ങളെ പൂജിക്കുക മുതലായ വാഹനങ്ങളിൽ കയറി തെരുവീഥികളിൽ ബഹു ആഘോഷത്തോട ചുറ്റി വരുന്നു. ഇങ്ങിനെ അവർ ചെയ്യുന്നതിന്നു ഒരു മരത്തുണ്ടിൽ എങ്കിലും ഒരു കല്ലിൽ എങ്കിലും ഉപഭവത്തെ മാറ്റുന്നതിന്നു ശക്തിയുണ്ടോ ഇല്ലെല്ലോ. ഇപ്രകാരം റോമക്കാർ സത്യ വേദത്തിന്റെ ബഹുമാനത്തെ കൊള്ളയിടുന്നു.

എന്നാൽ ദൈവം സൃഷ്ടികളെ വണങ്ങുന്ന സകല വണക്കവും തന്റെ ചിത്തത്തിന്നു വിരോധമായിരിക്കുന്നു എന്നും അപ്രകാരം വണങ്ങുന്നവരെയും വണങ്ങിക്കുന്നവരെയും നശിപ്പിക്കുമെന്നും പറയുന്നു.

ഇവർ വണങ്ങുന്ന സ്വരൂപത്തിന്നു വന്നു ചേരതെ കൂടിച്ചു ഒരു ചരിത്രം ഇവിടെ ഉദാഹരണമായി കാണിക്കപ്പെടുന്നു.

തുത്തുക്കുടിയിൽ തവിനേശു മാതാവിന്റെ പള്ളി ഒന്നുണ്ടു ആതവിനേശു മാതാവിന്റെ ഒരു സ്വരൂപത്തെ കുറിച്ചു ബഹുവിധത്തിലുള്ള കഥകളെ റോമക്കാർ പറയുന്നു ഗോവയിൽ ഇതിനെ ഗുരുക്കന്മാർ ഒരു പെട്ടിയിൽ വെച്ചു സമുദ്രത്തിൽ ഇട്ടെച്ചു എന്നും അത തന്നെ തന്നെ പൊങ്ങിനീന്തി ഭൂത

ക്കുടിയിൽ വന്ന ചേൻ എന്നും പറയുന്നു. ഇപ്രകാരം അവർ പറയുന്ന ആ അതൃതമായ സ്വരൂപത്തിന്മേൽ ഇടി ത്തി വീണ അതിന്റെ വലത്തു കൈ തകൻ പോയി. അവർ അതിന്നൊരു പുതു കൈ ഉണ്ടാക്കി ചായം വടിച്ചു വെച്ചിരിക്കുന്നു. െരം വർത്തമാനം അവരുടെ ഉള്ളിൽ രഹസ്യമായിരിക്കുന്നു.

നും പഷ്ഠിനന മുഖെ തഞ്ചെ നഗരത്തിൽനിന്നു പോയ സല്ലൂതൃന്നാഥ നാട്ടയ്യൻ ക്രൂരതകൂടിയിൽ റോമക്കാരുടെ വേദ സംഭാഷണം ചെയ്തു നിങ്ങൾ കന്യക മറിയയേയും സ്വരൂപങ്ങളെയും വണങ്ങുന്നത ദൈവത്തിന്ന ഇഷ്ടമില്ലാത്ത ക്രിയയായിരിക്കുന്നു അവൻ ആ സ്വരൂപത്തിന്മേൽ ഇടി വീഴിച്ചതുകൊണ്ടു നിങ്ങൾക്കു അറിയാമല്ലോ. ആയുകൊണ്ടു നിങ്ങൾ സ്വരൂപവണക്കം ഉപേക്ഷിച്ചു ദൈവത്തെ ആത്മാവിൻ പ്രകാരം വണങ്ങിക്കൊള്ളുവിൻ എന്നു പറഞ്ഞു.

അതിന്നു അവർ ഇല്ല സ്വാമി ആ ഇടി െരം ദേശത്തെ വീഴേണ്ടതായിരുന്നു അത തവിനേശു മാതാവ തന്റെ കൈയിൽ താങ്ങിക്കൊണ്ടു എന്നു പറഞ്ഞു. അപ്പോൾ അവൻ മാതാവ താങ്ങിയത ഉള്ളത എങ്കിൽ ആ കൈ ഒടിയാതെ ഇരിക്കേണ്ടിയിരുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു അങ്ങിനെ പറഞ്ഞിട്ടു അവർ ആ ന്യായത്തെ കൈക്കൊള്ളാതെ വിരോധിച്ചു തന്റെ കയ്യിന്നെ രാന്നനെ കാത്തുകൊള്ളാത്ത സ്വരൂപം തങ്ങളെ രക്ഷിക്കുമെന്ന വിശ്വസിച്ചുകൊണ്ടു കണ്ണുകൊണ്ടു കണ്ടിട്ടും ഉണച്ചു വരാതെയും കാതുകൊണ്ടു കേട്ടിട്ടും മനസ്സുതിരിക്കാതെയും പോയി.

റോമക്കാർ എല്ലാവരിന്നും ദൈവം കാരണമല്ല എന്നു പോലെ സംസാരിക്കുന്നു. ഏഴായ ൪൫. ൭. ഞാൻ പ്രകാശത്തെ ആകൃതിപ്പെടുത്തുന്നു. അന്ധകാരത്തെയും സൃഷ്ടിക്കുന്നു ഞാൻ സമാധാനത്തെ ഉണ്ടാക്കുന്നു. ദോഷത്തെയും സൃഷ്ടിക്കുന്നു. യഹോവായായ ഞാൻ െരം കായ്ങ്ങളെ കൈയ്യും ചെയ്യുന്നു എന്നു പറയുന്നു.

ന) അദ്ധ്യായം.

അജ്ഞാനികളുടെ പുണ്യസ്ഥലങ്ങൾക്കും റോമക്കാരുടെ പുണ്യസ്ഥലങ്ങൾക്കും ഉള്ള സംബന്ധം.

അജ്ഞാനികൾ ചിതംബരത്തെ ദർശിക്ക, തിരുവാപുരിൽ പിറക്ക, കാശിയിൽ മരിക്ക, അരുണാചലത്തെ നിന്നെക്കയും ചെയ്യാൽ മുക്തിവരുമെന്നും തൃപ്പതിക്കും കാശിങ്കും ശ്രീരംഗ

ഞെക്കും രാമേശ്വരത്തേക്കും പോയാൽ അധികമവാപുണ്യ
മുണ്ടാകുമെന്നും പറഞ്ഞ അതാത സ്ഥലങ്ങളിൽ ഓരോരൊ
മാസങ്ങളിൽ ഉത്സവങ്ങളെ ആചരിക്കുന്നു.

മകരപ്പുഴ നക്ഷത്രത്തിൽ പഴനിയിൽ അഭിഷേകവും പു
ഷ്പാഞ്ജലിയും അല്ലെങ്കിൽ തിരുവിട മരുഭൂമിയിൽസ്നാനം.

കുംഭമകനക്ഷത്രത്തിൽ കുംഭകോണത്തിൽ മകത്തിരനാ
ൾ.

മീനം ആ നക്ഷത്രത്തിൽ തിരുവാവൂരിൽ കൊടിയേറ്റം.

മെടം വാവിൽ തിരുവെയാറ്റിൽ സപുസ്നാനം.

കർക്കടകം പൂരനക്ഷത്രത്തിൽ പതിനെട്ടാം പെരക്കം.

ചിങ്ങം മൂല നക്ഷത്രത്തിൽ മധുരയിൽ ശിവന മണ്ണു ചു
മക്കുന്ന ഉത്സവം.

കന്നിനവ രാത്രിയിൽ മഹാനവമി.

തുലാം ചതുർശിഭീപാളി.

വൃശ്ചികം കാർത്തിക നക്ഷത്രത്തിൽ തിരുവണ്ണാമലയിൽ ഭീ
പദർശനം.

ധനു തിരുവാതിര നക്ഷത്രത്തിൽ ചിതംബര ദർശനം.

ഇപ്രകാരം അതാത സ്ഥലങ്ങൾ പുണ്യസ്ഥലങ്ങൾ എന്ന
വെച്ചു അവിടെ അവിടെ ഓരോരൊ ഉത്സവങ്ങളെ ആചരി
ക്കുന്ന പ്രകാരം തന്നെ റോമക്കാരും ആകൃഷ്ടം ഏലാക്കുറുച്ചി
ക്കും കുരിശു മലയ്ക്കും മയിലാപ്പുക്കും ചെന്നാൽ മഹാ ഫലം
ഉണ്ടാകുമെന്നും വേളാക്കണ്ണിയിൽ ഉപദ്രവം പ്രാധി ഇവ നീ
ങ്ങുമെന്നും കോട്ടാറ്റ വിചാരിച്ചു കായ്കും വധിക്കുമെന്നും ഇ
നിയും ഞരം ദേശത്ത അനേകം സ്ഥലങ്ങളെയും ആ ദേശത്ത
യദശലൈമെയും പാപ്പാ വസിക്കുന്ന റോമ പുരിയെയും ഗോ
വയിൽ സവെരിയാരുടെ ശരീരം വെച്ചിരിക്കുന്ന സ്ഥലത്തെ
യും കന്യാക മറിയം കുടിയിരിക്കുന്ന വീടിനെ ദൈവഭൂതന്മാ
ർ ഇത്താലിയ ദേശത്ത തൂക്കിക്കൊണ്ടു പോയി വെച്ചു എന്നും
പറയുന്ന ലോരത്തെയും കാണുന്നത മഹാപുണ്യമെന്ന പ
റയുന്നു.

പിന്നെയും അജ്ഞാനികൾ അതാത സ്ഥലങ്ങൾ പ്രധാ
ന സ്ഥലങ്ങൾ എന്നും ഓരോരൊ ദേവതകൾക്കു അവിടവി
ടെ ഓരോരൊ ഉത്സവങ്ങൾ കൊണ്ടാടുന്ന പ്രകാരം തന്നെ
ഇവരും.

ഏലാക്കുറുച്ചിയിൽ അടക്കലമാതാവിന്നും ആവൂരിൽ ഇ
ന്നാസിയാക്കും പുതുപ്പട്ടയിൽ സന്തോനിയാക്കും പുറത്ത
ക്കുടിയിൽ സവെരിയാക്കും തെൻപിരയിൽ സന്തിയാകപ്പ
നും തെൻകായലിൽ സമ്മിക്കെലിന്നും പുതുശ്ശേരിയിൽ സം

പെരുച്ചുടിയിന്നും വേളാക്കണ്ണിയിൽ ആരോഗ്യമാതാവിന്നും കോട്ടാറ്റിൽ പ്രായ്യിസ സവെരിയാക്കും ഇന്നിയും അതാത സ്ഥലങ്ങളിൽ ഓരോരൊ പുണ്യവാന്മാക്കും സംവത്സരത്തിൽ ഓരോരൊ മാസങ്ങളിൽ പെരുനാളുകളെ കൊണ്ടാടി അജ്ഞാനികളെ പോലെ തൂത്തുക്കുടി മുതലായ സ്ഥലങ്ങളിൽ തേരം വലിക്കുന്നു. അവിടെ അവർ കാണിക്കുന്ന ഭക്തികളെയും അപേക്ഷകളെയും ഇത്ര എന്ന പറഞ്ഞാലും എഴുതിയാലും ഒടുക്കുകയില്ല.

കോട്ടാറ്റ സവെരിയാക്ക് പെരുനാളുകൾ കൊണ്ടാടുമ്പോൾ വെള്ള ഭൂതങ്ങളിലും ഇരുന്ന ജനങ്ങൾ സവെരിയാക്ക് തങ്ങളുടെ കുട്ടികളെ നേന്നുകൊള്ളുന്നു. അവിടെ പൂജിക്കുന്ന സമയം സവെരിയാക്ക് നേന്നുകൊള്ളപ്പെട്ട കുട്ടിയെ ഉപദേശി പിടിച്ചു സവെരിയുടെ കുട്ടിയെ വിലക്കു വാങ്ങുന്നുവെന്നു വിളിച്ചുചോദിച്ചു രൂപാ ൩൦. അല്ലെങ്കിൽ രൂപാ ൨൦ എന്ന തന്റെ മനസ്സിൽ തോന്നിയ വിലയെ ആ കുട്ടിയുടെ മേൽ വിളിക്കുന്നു. അപ്പോൾ ആ കുട്ടിയെ പെറ്റവൾ അവരോട് എത്രയും അപേക്ഷിച്ചു തങ്ങളുടെ ദാരിദ്ര്യാവസ്ഥയെ കാണിച്ചു കുട്ടിയുടെ വില കുറയ്ക്കുന്നതിന്നു സമ്മതപ്പെടുത്തുന്നു. അവർ വെള്ള പ്രയാസത്തോടെ സമ്മതിച്ചു പിന്നെ സവെരിയാട്ടുടെ കുട്ടിയായി പോയ തങ്ങളുടെ കുട്ടിയെ തങ്ങൾ തന്നെ പറഞ്ഞ വില കൊടുത്ത വാങ്ങി കൂട്ടിക്കൊണ്ടു പോകുന്നു. ഇപ്രകാരം സവെരിയാക്ക് കുട്ടിയായി പോകുന്നതിന്നു അവൻ മനുഷ്യരെ വിലക്കു വാങ്ങിച്ചിട്ടുണ്ടോ. അല്ലെങ്കിൽ ഞാനും സവെരി പരിശുദ്ധ അപ്പോസ്തോലന്മാരിൽ ഒരാളെന്നും അല്ലെല്ലോ. അപ്രകാരമായാലും അവനെ കുട്ടികളെ സൃഷ്ടിച്ചാനും കാത്തു രക്ഷിച്ചാനും ശക്തിയുണ്ടോ.

ക്രിസ്തു തന്റെ വാഗ്ദത്തത്തിനാൽ സ്വർഗ്ഗത്തിലിരിക്കുന്നവൻ തങ്ങളുടെ പിതാവും തങ്ങൾ അവന്റെ മക്കളുമായിരിക്കുന്ന പുത്രസ്വീകാരത്തെ ചെയ്തിരിക്കുമ്പോൾ റോമക്കാർ പ്രായ്യിസ്തുസവെരിയെ കുട്ടികളായി പോകേണ്ടിവന്നത എന്ത? പിന്നെയും സവെരിൽ അവർ ധരിച്ചിരിക്കുന്ന ഭക്തി ഏറിയതുകൊണ്ടു അവനെ ദൈവസവെരി എന്നു പറഞ്ഞു തങ്ങളാൽ മുക്കാൽ പങ്കും സവെരി എന്നുപേർ ധരിച്ചിരിക്കുന്നു.

ഇപ്രകാരം ചില ദിക്കുകൾ മാത്രം പുണ്യസ്ഥലങ്ങളാകുന്നു എന്നു ജനങ്ങളെ പയിററിക്കുന്നതു എല്ലാം നിറഞ്ഞിരിക്കുന്ന ദൈവത്തിന്റെ സർവ്വപ്രാപിതപത്തെ എതിർക്കുന്നതായിരിക്കുന്നു.

൭ അദ്ധ്യായം.

അജ്ഞാനികളുടെ നൈ വിമുക്തിനും റോമ മാതൃകാരടെ മെഴുത്തിരികും ഉള്ള സംബന്ധം.

അജ്ഞാനികൾ ശിവന്റെ അമ്പലത്തിന്നകത്തു പോയി ഒരു വിളക്കു പശുവിൻ നൈകൊണ്ടു വെച്ചാൽ ജനന മരണം ഇല്ലാതെ കൈലാസത്തിങ്കൽ ഇരിപ്പാൻ സംഗതിവരും പിന്നെയും തിരുവിളക്കിട്ടവരെ ദൈവം അറിഞ്ഞു ഭാഗ്യം കൊടുക്കും. അവർക്കു വന്നിരിക്കുന്ന കഷ്ടതകൾ എല്ലാം തീരും എന്നും പറയുന്നു.

അപ്രകാരം റോമക്കാരും മാതാവിന്റെ പള്ളിയിൽ ചേർന്ന മെഴുകുതിരി നെൻകൊണ്ടു കത്തിച്ചാൽ അവന്നു വന്നിരിക്കുന്ന കഷ്ടതകളും നോവുകളും നീങ്ങി സുഖം വരുമെന്നും അവൻ വിചാരിച്ചു കായ്ക്കുങ്ങളെല്ലാം സാധിച്ചു ഭാഗ്യം വന്നു ചേരമെന്നും പറയുന്നു.

പിന്നെയും അജ്ഞാനികൾ തങ്ങളുടെ അമ്പലങ്ങളിൽ വിഗ്രഹ ദൈവന്മാരെ നോക്കുന്നതിന്നു ഹേതു ഇല്ലാതിരുന്നാലും വിളക്കുകളെ എപ്പോഴും കത്തിച്ചു കല്ലൂർ ദീപത്തിൽ മുൻനിലയിൽ തങ്ങളുടെ ദേവന്മാർക്കു ആരാധന ചെയ്യുന്നതു പോലെ.

റോമക്കാരും തങ്ങളുടെ പള്ളികളിൽ ഇരിക്കുന്ന സ്വരൂപങ്ങളുടെ മുന്മാകെ വിളക്കു കത്തിച്ചു പൂജ എഴുന്നള്ളിക്കുന്നു. അവർ പകലും ഇടവിടാതെ വെളിച്ചം ഉണ്ടാകുന്നതിന്നു വിളക്കുകളെ കത്തിക്കുന്നു. വെളിച്ചത്തെ കൊടുക്കുന്നവനും വെളിച്ചത്തിന്നു കാരണവുമായിരിക്കുന്നവന്നു അങ്ങിനെ ചെയ്യുന്നതു ദ്രാഹ്യായിരിക്കുന്നു. എങ്ങിനെ എന്നാൽ പകൽ അവർ വെളിച്ചമുണ്ടാകേണ്ടതിന്നു വിളക്കുകളെ കത്തിക്കുന്നതു ആകാശത്തിൽ ഇരിക്കുന്ന സൂര്യനെയും നീതിയുടെ സൂര്യനായ ക്രിസ്തുവിനെയും അപമാനിക്കുന്നതായിരിക്കുന്നു.

൮ അദ്ധ്യായം.

അജ്ഞാനികളുടെ തീർത്ഥത്തിനും റോമക്കാരടെ തീർത്ഥത്തിനും ഉള്ള സംബന്ധം.

അജ്ഞാനികൾ വില്ലുവിന്റെ അമ്പലത്തിൽ വിഗ്രഹങ്ങൾക്കു അർപ്പണം ചെയ്യു ജലത്തിൽ പൂജിച്ചു തുളസി ഇട്ടു അത തീർത്ഥം എന്നു പറഞ്ഞു പൂജക്കാർ എടുത്തുകൊണ്ടു ഒരു തവികൊണ്ടു മുക്കി അതിനെ ജനങ്ങൾക്കു കൊടുക്കുന്നു ജനങ്ങൾ അതിനെ ദയ ദകുറിയുള്ളു വന്നുകുത്തോട തങ്ങളു

ടെ കൈയ്യിൽ മേടിച്ച കുറെ തലയിൽ തളിച്ച കുറെ കുടി
 ചുപാപം പോയി, മഹാ പുണ്യം ലഭിച്ചു എന്ന വിചാരിക്കു
 ന്നു. ഇപ്രകാരം തന്നെ ശിവന്റെ അപലത്തിൽ തീർത്ഥം
 കൊടുക്കാതെ ഇരുന്നാലും എല്ലാ വിഗ്രഹങ്ങൾക്കും കൂടി ഉ
 ള്ള അഭിഷേകത്തിങ്കൽ ആറിലൊ കളത്തിലൊ വിഗ്രഹ
 ങ്ങളെ എഴുന്നള്ളിച്ച മദ്യോഹനകാലത്തിങ്കൽ ശിവന്റെ ആ
 യുധമായ ശ്രദ്ധത്തിന്ന അഭിഷേകം ചെയ്ത ജലത്തെ ഗുരു
 കന്മാർ എടുത്ത ജനങ്ങളുടെ മേൽ തളിക്കുന്നു. ജനങ്ങൾ
 അതുകൊണ്ട പരിശുദ്ധന്മാരായി പുണ്യം ലഭിച്ചു എന്ന വി
 ചാരിച്ച അതിനോടു കൂടെ സ്നാനം ചെയ്ത വരുന്നു.

അപ്രകാരം റോമക്കാരും വെള്ളത്തിൽ ഉച്ച കലക്കി അതി
 നെ പരിശുദ്ധവെള്ളമെന്ന പറഞ്ഞ പള്ളിയിൽ വരുന്ന ഓ
 റോരുത്തരുടെ മേലും അവരെ പരിശുദ്ധന്മാരാക്കേണ്ടതിന്ന
 തളിക്കുന്നു. ജീവനോടിരിക്കുന്നവരുടെ മേൽ മാത്രമല്ല ച
 ന്നുപോയ ശവത്തിന്മേലും തളിക്കുന്നു. വട്ത്തിൽ ഇതി
 ന്നായി കൊണ്ടാടപ്പെടുന്ന പെരുനാൾ ദിവസത്തിൽ ആചാ
 യ്ൻ ഗ്രാമാന്തരങ്ങളിൽ പോയി അവിടെ ഉള്ള പശു ഒന്നി
 ന്നു ഒരു പണം വീതം മേടിച്ച പശുക്കളുടെ മേലും മനുഷ്യരു
 ങ്ങളുടെ മേലും തീർത്ഥം തളിക്കുന്നു.

ആ തീർത്ഥംകൊണ്ട ആ ഗുഹങ്ങൾക്ക സുഖമുണ്ടാകുന്ന
 ത മാത്രമല്ല ആ ഗുഹങ്ങളുടെ ഉടയവക്കും ഫലം ഉണ്ടാകുമെ
 ന്നു പറയുന്നു.

ഇപ്രകാരം റോമ പുരിയിലും മഹാ മുഖ്യമായികൊണ്ടാട
 പ്പെടുന്ന പെരുനാളിൽ ജനവരി മാസത്തിൽ പരിശുദ്ധമേ
 റി എന്ന വലിയ പള്ളിയിൽ ജനങ്ങൾ ആട, പശു, കുതിര,
 കഴുത മുതലായ എല്ലാ ഗുഹങ്ങളെയും കൊണ്ടു വന്ന പള്ളിക്കു
 മുമ്പിൽ നിർത്തുന്നു. അപ്പോൾ ആചാർയ്ൻ തന്റെ അക്കിയെ
 ധരിച്ചുകൊണ്ട ആ ഗുഹങ്ങൾ ഓരോന്നിന്മേലും തീർത്ഥം ത
 ള്ളിക്കുന്നു. ഇതല്ലാതെ മണിയെ കുളിപ്പിച്ച എണ്ണ ഉപ്പ തീർത്ഥം
 മുതലായവയെ ദൈവത്തിന്റെ പേർ ചൊല്ലി പ്രതിഷ്ഠിച്ച
 ഇങ്ങിനെ ദൈവത്തിന്റെ നാമത്തെ വ്യത്ഥമാക്കുന്നു.

മനുഷ്യർ സ്വഗ്നുക്കേ പോകേണ്ടുന്നവരാകയാൽ അവ
 ങ്ങൾ മാത്രം ജ്ഞാനസ്നാനം ദൈവത്താൽ കല്പിക്കപ്പെട്ടത ഒഴി
 കെ ഗുഹങ്ങൾക്കും മണി മുതലായ സാമാനങ്ങൾക്കും കല്പി
 ക്കപ്പെട്ടില്ലല്ലോ. ജ്ഞാനസ്നാനം പാപശുദ്ധിക്കിനെ നീക്കി ശു
 ഝിപ്പിക്കുന്ന കളി ആയിരിക്കുമ്പോൾ വേറെ തീർത്ഥം എ
 റെന്താവശ്യത്തിന്ന. പുറപ്പട്ടിനിന്നു നിന്നാർ ഇതിനെ അപദ
 ക്തിയായും അജ്ഞാനമയ്യും അപ്പോസ്യോലന്മാരാൽ കോടു

ക്കപ്പെട്ട സത്യമുള്ള ജ്ഞാനസ്നാനത്തിന്ന പ്രതീയായി പിശാ
ചിനാൽ കണ്ടു പിടിക്കപ്പെട്ടതെന്ന നിശ്ചയിച്ചു.

റോമക്കാർ ദൈവ നാമത്തെ വ്യർത്ഥമായി വഴങ്ങുന്നതിനെ
കുറിച്ചു നടന്ന ഒരു ചെറിയ ചരിത്രം ദൃഷ്ടാന്തമായി കാണി
ക്കുന്നു.

കുറെ കാലം മുമ്പെ തെക്കെ ദേശമായ രാമനാഥ പുരത്തി
ന്ന സമീപമായ മണ്ഡപശാല വട്ടകയിൽ ഇരുന്ന ഒരു റോ
മക്കാരൻ ഉപദേശി താൻ കേറുന്ന തന്റെ കുതിരയ്ക്കു വ്യാ
ധി വന്ന കിടന്നപ്പോൾ അതിന്റെ നെറ്റിയിൽ കുരിശു വ
രച്ച പരിശുദ്ധ കുരിശു അടയാളത്തിന്റെ മന്ത്രത്തെ ചൊ
ല്ലി നമസ്കരിച്ചു കുതിര തെറ്റാതെ ചത്തു പോയി. ഇപ്രകാ
രം ഒരു ഉപദേശി തന്നെ കുതിരയ്ക്കു കുരിശു വരച്ച ജപം
ചെയ്യാമെങ്കിൽ ജനങ്ങൾ എത്ര അപദക്കിയുടെ ഇരുളിൽ
ചേരപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു എന്ന കാണേണ്ടുന്നതാകുന്നു.

ൻ അദ്ധ്യായം.

അജ്ഞാനികളുടെ ധൂപവക്രത്തിനും റോമക്കാരുടെ ധൂപവക്രത്തിനും ഉള്ള സാ
മ്യം.

അജ്ഞാനികൾ തങ്ങളുടെ അമ്പലങ്ങളിൽ ആരാധന ചെ
യ്ക്കുമ്പോൾ കൂടക്കൂടെ മണി കിലുക്കി തങ്ങളുടെ ദൈവങ്ങൾ
ക്കു കപ്പൂര ദീപം കൊടുത്തി ധൂപക്കുറി എടുത്ത കാണിക്കു
ന്നു. അപ്പോൾ ജനങ്ങൾ ഹര ഹര മഹാ ദേവ എന്ന പ
ദത്തെ തങ്ങളുടെ കണ്ണുകളിന്മേൽ കൈകളെ വെച്ചുകൊള്ളുന്നു.
അവർ ബലി ഇടുമ്പോഴും ഒരുത്തൻ ധൂപ കലശത്തെ ക
യ്യിൽ പിടിച്ചു പുജക്കാരന്റെ പിന്നാലെ ചെല്ലുന്നു.

അപ്രകാരം തന്നെ റോമക്കാരും തങ്ങളുടെ ആരാധന സ
മയത്ത കൂടക്കൂടെ മണികിലുക്കി തങ്ങളുടെ സ്വരൂപങ്ങളുടെ
മുമ്പിൽ ധൂപം കാണിക്കുന്നു. ഒരു ശിഷ്യപ്പെരുതൽ ധൂപ ക
ലശത്തെ തൻ കൈയ്യിൽ പിടിച്ചു പട്ടക്കാരന്റെ പിമ്പെ
ചെല്ലുന്നു. അവൻ ധൂപ കലശത്തെ വാങ്ങി സ്വരൂപത്തി
ന്ന മൂന്നു പ്രാവശ്യം കാട്ടി പിന്നെ അവന്റെ കൈയ്യിൽ
കൊടുത്ത വിട്ടുന്നു സത്യം തന്നെ. പഴയ നിയമത്തിൻ കാല
ത്തിൽ പ്രധാനാചാര്യന്മാർ ദൈവത്തിന്ന ധൂപം കാട്ടിയിരി
ക്കുന്നു അവർ ദൈവത്തിന്നല്ലാതെ യാതൊരു പുണ്യവാന്മാ
ക്കെങ്കിലും സ്വരൂപങ്ങൾക്കെങ്കിലും ധൂപം കാട്ടിയില്ല. ആ ധൂ
പം കാട്ടുന്ന ചടങ്ങു മുതലായത എല്ലാം ക്രിസ്തു അവതരിച്ച
ശേഷം നിന്നുപോയി. ഇപ്പോൾ റോമക്കാർ പാരമ്പര്യ ചട

ങ്ങുകളെ കൈക്കൊണ്ട ദൈവത്തിന്നല്ല പ്രാണിച്ച കൂടാത്ത സ്വരൂപങ്ങൾക്കു ധൃപം കാട്ടുന്നു. മനുഷ്യൻ ദൈവത്തിന്നു കാണിക്കുന്ന ധൃപം സമ്പ്രാണി ധൃപമല്ല എന്തെന്നാൽ ദൈവത്തിന്റെ ദൂതൻ കെ നേർലിയുസിനോടുകൊന്നെങ്കിലും യസെനിന്റെ പ്രാർത്ഥനകളും നിന്റെ ധർമ്മങ്ങളും ദൈവത്തിന്റെ മുമ്പാകെ ഓർമ്മയായിട്ടു എത്തിയിരിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. ശുദ്ധ ഭാവിദ ൧൪൧. ൨. എന്റെ പ്രാർത്ഥന നിന്റെ മുമ്പാകെ ധൃപം വഴ്ത്തും പോലെയും എന്റെ കൈകളെ ഉയർത്തുന്നത വൈകുന്നേരത്തെ ക്ഷുഭപോലെയും കഴിക്കപ്പെടുമാറാകട്ടെ എന്നു പറയുന്നു.

ആകയാൽ സത്യരേഖം പ്രാർത്ഥനയെ ദൈവത്തിന്നു ധൃപം കാട്ടുവാൻ പറയുന്നു. ദോമക്കാരൊ സമ്പ്രാണി ധൃപത്തെ കാട്ടുവാൻ പറയുന്നു. തെക്കെ ഭാഗമായ തൂത്തുക്കുടിയിൽ തവീനേശു മാതാവിന്റെ പള്ളിയിലെ മാതാവിന്റെ സ്വരൂപത്തിനും മറ്റു സ്വരൂപങ്ങൾക്കും ധൃപം കാട്ടിയ ശേഷം ജാതിത്തലവനും പള്ളിയിൽ തന്നെ ധൃപം കാട്ടുന്നു. ദോമക്കാർ ഇപ്രകാരം തങ്ങളെ വിഗ്രഹഭക്തിക്കാരിലും വഷളാക്കിക്കളഞ്ഞു.

പിന്നെയും അജ്ഞാനികളെ പോലെ ഇവരും പൂജ എഴുന്നള്ളിക്കണമെന്നു പറഞ്ഞു അപ്പം എഴുന്നള്ളിക്കുമ്പോളെല്ലാം ക്രിസ്തു മുറ മുറയായി ബലിയാകുന്നു എന്നു പറയുന്നു. ക്രിസ്തു ഒരിക്കൽ മാത്രം ബലിയായി തന്റെ ഒരു ബലിയാൽ തന്നെ വിശ്വാസികളെ എല്ലാജ്യോഴും സന്തോഷമുള്ളുവരാക്കി.

൧൦ അദ്ധ്യായം.

അജ്ഞാനികളുടെ അഗ്രാക്ഷ മാലയും തുടങ്ങി മാലയും ദോമക്കാരുടെ ജവ മാലയും ഒത്തിരിക്കുന്നു എന്നു.

അജ്ഞാനികളിൽ ശിവഭക്തന്മാർ അഗ്രാക്ഷമണിയെയും വിഷ്ണു ഭക്തന്മാർ തുളസിമണിയെയും മാലയായി ധരിച്ചു. റം അടയാളത്തിനാൽ തങ്ങൾ ഇന്നു മതക്കാരെന്നു വെളിപ്പെടുത്തുന്നു.

വിരുദ്ധാചല പുരാണത്തിൽ അഗ്രാക്ഷ മണിയെ ധരിക്കും പ്രകാരത്തെ കുറിച്ചു നറയിൽ ഒരു മണി തലയിൽ ൧൩. കഴുത്തിൽ ൧൨. അല്ലെങ്കിൽ ൧൦൮. കൈക്കു ൧൨. മാറത്തു ൫൦ തന്നെ. ഇങ്ങിനെ ധരിച്ചാൽ ആയിരം യാഗം ചെയ്തു ഫലമുണ്ടെന്നു പറയപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

പിന്നെയും അപർ മേൽ അണിഞ്ഞുകൊള്ളുകയും ആത കൂ

ടാതെ രൂറാക്ഷമണി തൃശ്ശി മണിമാലകളെ കൈയിലും പി
ടിച്ചുജപിക്കണം എന്ന പറഞ്ഞ തങ്ങളുടെ മന്ത്രങ്ങളെ ജപി
ക്കുമ്പോളെല്ലാം ആ മാലയെ ഉരുട്ടിക്കൊണ്ടിരുന്ന ദൈവം ത
ങ്ങളുടെ ജപത്തെ മറന്ന പോകാത്ത പ്രകാരം കണക്കാക്കി
ക്കൊള്ളുന്നു.

അപ്രകാരം തന്നെ റോമക്കാർ മരംകൊണ്ട മണികളെ
കടഞ്ഞ അല്ലെങ്കിൽ പിഞ്ഞാണ മണ്ണുകൊണ്ട മണികളെ
വാത്ത് മൂന്നു അല്ലെങ്കിൽ മൂന്നു മണിയായി ചേർത്ത് പിടിച്ചു
മന്ത്രം മുതലായവ കൊണ്ട ക്രിസ്തുവിന്റെയും മാതാവിന്റെ
യും പല പല പുണ്യവാനുരുടെയും സ്വരൂപങ്ങൾ ഉണ്ടാ
ക്കി മാല കോത്ത് അത കഴുത്തിൽ ധരിച്ചുകൊണ്ട വേറെ ഒ
രു ജപമാലയെ കൈയിൽ പിടിച്ചു തങ്ങളുടെ ജപങ്ങളെ മു
ണമുണന്ന ചെയ്യുമ്പോളെല്ലാം ഉരുട്ടിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ദൈ
വം തന്റെ പ്രാർത്ഥനയെ മറന്നുപോകാത്ത പ്രകാരം കണ
ക്ക പിടിച്ചു കൊള്ളുന്നു.

മാഗ്ഗ്സിൽ ചേർന്ന ഉപദേശിമാർ പ്രജകൾ എന്നു തുടങ്ങി
യവർക്കു അടയാളമായിട്ടുള്ള മാലയെ ധരിച്ചുകൊള്ളണമെ
ന്ന റോമക്കാർ പറയുന്നു. ക്രിസ്തുവാ നിങ്ങൾ ഒരുത്തന്നൊരു
ത്തൻ സ്നേഹമുള്ളവരായിരുന്നാൽ നിങ്ങൾ എല്ലാവരും എ
ന്റെയും ശിഷ്യരെന്ന അറിയുമെന്ന പറയുന്നു. ഇങ്ങിനെ
യുള്ള സ്നേഹംതന്നെ യേശുവിന്റെ ശിഷ്യരുടെ അടയാള
മായിരിക്കുമ്പോൾ റോമക്കാർ മരംകൊണ്ട ഉണ്ടാക്കപ്പെട്ടമാല
ക്രിസ്ത്യാനികൾക്കു അടയാളമെന്ന പറയുന്നു.

അതല്ലാതെയും ജപമാലക്കാർ തങ്ങളുടെ ജപമാലയോടു കൂ
ടെ ഗുരുക്കന്മാരെയും ഉപദേശിമാരെയും സാക്ഷാഗമമായി
വീണ വഴങ്ങിക്കൊള്ളുമ്പോൾ അവരുടെ കഴുത്തിൽ കിടക്ക
ന്ന സ്വരൂപങ്ങളും താഴെ വീണ ഗുരുക്കന്മാരെയും ഉപദേശി
മാരെയും വഴങ്ങുന്നു.

പിന്നെയും റോമക്കാർ ജപമാല പിടിച്ചു ജപിക്കുമ്പോളെ
ല്ലാം അവരുമുന്ന മണി അല്ലെങ്കിൽ നൂററമ്പത്തമുന്ന മ
ണി ഉള്ള ജപമാല പിടിച്ചു ജപിക്കണമെന്നും അങ്ങിനെ
ജപമാല പിടിച്ചു ജപിക്കുന്നത ഏറ്റവും വലുതായുള്ള ഫല
ത്തെ ഉണ്ടാക്കുമെന്നും പറയുന്നു. വിശേഷിച്ചു പുണ്യവാതു
നായ പാപ്പയാൽ കൊടുക്കപ്പെട്ട ജപമാലയെ എത്ര ജപമാ
ലയിൽ ചേർത്താലും അല്ലെങ്കിൽ തൊട്ടാലും പാപ്പ കൊടുത്ത
ജപമാലയുടെ ഫലമത്രെയും അതിനുണ്ടാകും, തൊടുത്ത
ജപമാല വേറെ ഒന്നിനെ തൊട്ടാൽ അതിന്നു മാത്രം ഫലം
ഉണ്ടാകയില്ലെന്നും പറയുന്നു.

അതകൂടാതെയു: അജ്ഞാനികൾ ശവശിവരാമരാമ എന്ന ഒരു വാക്കിനെ തന്നെ ഇടവിടാതെ വേഗം ചൊല്ലുന്നത കൊണ്ടു ഫലം ഉണ്ടെന്ന വിശ്വസിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നത പോലെ റോമക്കാരും കർത്താവിന്റെ പ്രാർത്ഥനയെ മുപ്പത്ത മൂന്നു പ്രാവശ്യം ചൊല്ലുന്നമെന്നുള്ള ദാവത്താൽ അഞ്ചൽക്കതിര അല്ലെങ്കിൽ വാതു പറഞ്ഞ ഒടിക്കുന്ന കതിര ഇവയുടെ വേഗം പോലെ ഉള്ള വേഗത്തോടെ ജപിക്കുന്നു.

റോമക്കാരിൽ ചിലർ ദിവസന്തോറും ജപിക്കേണ്ടുന്ന അ വരുടെ കണക്കിന്റെ നിശ്ചയപ്രകാരം ജപിക്കുന്നതു കൂടാതെ ഉപദ്രവം വ്യാധി തുടങ്ങിയ തടവുകൾ വരുന്ന ദിവസങ്ങളിൽ നേട്ടമായിട്ടു രണ്ടു മൂന്നു സംവത്സരത്തേക്കുള്ള ജപത്തെ മുൻപു കൂട്ടി കഴിച്ചു വെച്ചുകൊള്ളുന്നതുണ്ട്.

ദൃഷ്ടാന്തമായി ഒരു ഉപദേശി തന്റെ അച്ഛനോട അങ്ങുന്ന നിങ്ങൾക്കു വ്യാധി പിടിപെട്ടിരിക്കുകൊണ്ടു തങ്ങളുടെ നിത്യകർമ്മം അവസാനിക്കത്തക്കവണ്ണം ഒരു ഉപദേശിയെ വെച്ചു തങ്ങൾക്കായിട്ടു അവസാന ജപം ചെയ്യാൻ പറയട്ടെ എന്നു ചോദിച്ചതിന്നു അവൻ തന്റെ സ്വന്തം പുത്രനോട അല്ലയോ ദൈവസ്വരായം നീ അതിനായിട്ടു വിചാരപ്പെടേണ്ടു ഞാൻ മൂന്നു സംവത്സരത്തേക്കുള്ള ജപം മുഖേതന്നെ ചെയ്തുവെച്ചിരിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. ഇപ്രകാരം റോമക്കാർ തങ്ങളുടെ ജപങ്ങളെ ജപിച്ചു വരുന്നു.

പിന്നെയും അക്കരെ ദീപിൽ റസ്സിയ ഭദ്രം മുതലായ സ്ഥലങ്ങളിൽ ചില റോമക്കാർ ജപിക്കുന്നതിന്നു തെരുക്കുമായിരിക്കുന്നു എന്നു കണ്ടാൽ ഒരു കാറ്റാടിയിൽ കർത്താവിന്റെ പ്രാർത്ഥനയെ എഴുതി കാറ്റിന്റെ നേരെ വെച്ചു ആ കാറ്റാടി എത്ര പ്രാവശ്യം ചുറ്റുന്നുവോ അതിനെ കണക്കു വെച്ചുകൊണ്ടു, ദിവസന്തോറും ചെയ്യേണ്ടുന്ന ജപത്തിന്റെ സംഖ്യ കഴിച്ചു ശേഷിച്ച സംഖ്യയെ അനേകം ദിവസത്തിന്റെ ജപത്തിന്നു നേടിവെച്ചുകൊള്ളുന്നു. ആ കാറ്റാടികാറ്റിന്റെ ശക്തിക്കു തക്കതായി ഒരു മണിനേരത്തിൽ എത്ര പ്രാവശ്യം ചുറ്റിയാലും ആത്ര പ്രാവശ്യവും ഒരുത്തൻ തന്നെ ജപം ചെയ്തു ഫലം ഉണ്ടാകുമെന്നു പറയുന്നു.

ആത്മാവിൽനിന്നും സത്യത്തിൽനിന്നും പുറപ്പെടാതെയുള്ള അധരങ്ങളുടെ പ്രാർത്ഥന പ്രയോജനമില്ലാത്തതായിരിക്കുമ്പോൾ ഇങ്ങിനെ നേരംപോക്കായുള്ള ജപം മനുഷ്യന്നു എന്തൊരു പ്രയോജനത്തെ ഉണ്ടാക്കും. പ്രാർത്ഥന എന്നു വെച്ചാൽ അത ദൈവത്തോട സ.സാരിക്കുന്ന അല്ലെങ്കിൽ ചോദിക്കുന്ന ഒരു അപേക്ഷ ആകുന്നു. അത വിശ്വാസത്താൽ ഹൃദയ

ത്തിൽനിന്നുചെയ്യപ്പെട്ടേണ്ടുന്നത ഒഴികെ വേറെഒന്നല്ല. ആ
ത്മാവിനാൽ വരാത്ത ജപത്തെ കുറിച്ച ക്രിസ്തു നിങ്ങൾ പ്രാ
ർത്ഥിക്കുമ്പോൾ അജ്ഞാനികൾ എന്ന പോലെ വൃന്തമായുള്ള
വാക്കുകളെ പറയരുത. അവർ തങ്ങളുടെ അതിസംഭാഷണം
കൊണ്ടു കേൾക്കപ്പെട്ടവരായും എന്ന നിരൂപിക്കുന്നു എന്ന
പറയുന്നു. മത്തായി, 17: ൭.

൧൧ അദ്ധ്യായം.

അജ്ഞാനികളുടെ ബൃത്തിനും റോമക്കാരുടെ കുരുത്തോലച്ചാവലിനും ഉള്ള സം
ബന്ധം.

അജ്ഞാനികൾ ശിവന്റെ അടയാളമായ വെണ്ണീറ ധരി
ച്ച മാത്രം തന്നെ പ്രാധിയും ശരീരത്തിൽ ഉണ്ടാകും വേദന
യും അകന്നുപോകും. പിശാചും നീങ്ങും മായകൊണ്ടുള്ള ജ്ഞ
ാനന മരണങ്ങളും ഒഴിഞ്ഞു പോകും നന്മകൾ തന്നെ വ
ർദ്ധിച്ചുവരും എന്നും നീറ ധരിച്ചാൽ കുറ്റങ്ങളെ നീരിച്ചു ക
ളയുന്നത കൊണ്ടു അതിന്റെ പേരും നീറായി വിളങ്ങി എ
ന്നും പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതിനെ പ്രമാണിച്ചു, ശിവഭക്തന്മാർ
പശുവിൻ ചാണകത്തിന്റെ വെണ്ണീറിനെ തങ്ങളുടെ നെ
റ്ററിയിലും മാറിലും കരത്തിലും കഴുത്തിലും പൂശിയാൽ കൈ
ലാസത്തെ ലഭിക്കാമെന്ന വിചാരിക്കുന്നു.

ശിവന്റെ അടയാളമായ വെണ്ണീറിനെ ധരിച്ചവർ ശിവ
ഭക്തന്മാരെന്നും വിഷ്ണുവിന്റെ അടയാളമായ ഗോവികളി ഇ
ടുന്നവർ വിഷ്ണുഭക്തന്മാരെന്നും പറയപ്പെടുന്നു. ശിവഭക്ത
ന്മാർ ശിവന്റെ മൂന്നാം തൂക്കണ്ണിനെ പകരമായി ചന്ദനം
കൊണ്ടു നെറ്ററിയിന്മേൽ പൊട്ടുതൊടുന്നു. ഇങ്ങിനെ നെറ്ററി
യിന്മേൽ വെണ്ണീറ പൂശാത്തവരെയും പൊട്ടുതൊടാത്തവരേ
യും അജ്ഞാനികൾ പകച്ചു അവരെ പാഴനെറ്റിക്കാരെന്നും
മറ്റും നിന്ദിക്കും.

അങ്ങിനെ തന്നെ റോമക്കാരും അജ്ഞാനികൾ തങ്ങളെ
വേദക്കാരെന്ന വൃന്താസമായി നിരൂപിക്കാതെ തങ്ങളുടെ നെ
റ്ററിയിന്മേൽ ചന്ദനം കൊണ്ടു പൊട്ടുകത്തിക്കൊള്ളുന്നു. അ
ത കൂടാതെയും മിക്കവാറും അജ്ഞാനികളെ പോലെ തങ്ങൾ
ഭസ്മം പൂശുന്നതിന്നു കുരുത്തോലപ്പെരുമ്പാൾ കഴിച്ച അന്നെ
ദിവസം രണ്ടു മൂന്നു കുരുത്തോലകളെ മാത്രം ചൂട്ടിട്ടു അജ്ഞാ
നികൾ പൂശുന്ന വരട്ടു ഭസ്മം കൂട്ടി കലന്നു കൊണ്ടു വിഭൂതി
അല്ലെങ്കിൽ വെണ്ണീററിന്ന കുരുത്തോല ഭസ്മമെന്ന വൃന്തം
പേരിട്ടു തങ്ങളുടെ നെറ്ററിയിന്മേലും കഴുത്തിലും കയ്യിന്മേലും

പരസ്യമായി പൂശിക്കൊണ്ട അജ്ഞാനികൾ തങ്ങളെ വേദ
ക്കാരെന്ന ഭിന്നിക്കാതെ ഇരിക്കത്തക്കവണ്ണം അവരോട തു
ല്യനായി തങ്ങളെ കാണിക്കുന്നു. ഓല ചുട്ട വെണ്ണിറ കര
ത്തിരിക്കും അല്ലെങ്കിൽ പൂത്തപോകും വരട്ടു ഭസ്മം പോലെ
ഒരിക്കലും വെണ്മയുള്ളതായിരിക്കയില്ല.

റോമക്കാരെ നിങ്ങൾ വേദക്കാരായിരുന്നിട്ടും വെണ്ണിറ പൂ
ശൂമൊ എന്ന ചോദിക്കുന്നവരോട അവർ പറയുന്നു ഞങ്ങ
ൾ അജ്ഞാനികൾ നന്നച്ച കുറിയിടുന്നത പോലെ നന്നച്ചൊ
കുറിയിടുന്നത നന്നക്കാതെ തന്നെ കുറിയിടുന്നു എന്ന പറയു
ന്നു. ഇപ്രകാരം റോമക്കാർ തങ്ങളുടെ വിചാരമില്ലാത്ത മന
സ്സാക്ഷിയെ നല്ല മനസ്സാക്ഷി എന്ന നിരൂപിച്ചുകൊണ്ട
ശിവന്റെ അടയാളമായ വെണ്ണിറിയെ ജ്ഞാനസ്താനം കൈ
ക്കൊണ്ട തങ്ങളുടെ നെററിയിടമുൽ ധരിച്ചുള്ളപ്പോൾ
അജ്ഞാനികൾക്കും അവർക്കും തമ്മിൽ ഭേദം എന്ത്?

അറിയിപ്പു ഹേ, ന്, ഹേ. ഒരുത്തൻ മൃഗത്തെയും അവ
ന്റെ പ്രതിരൂപത്തെയും വന്ദിക്കയും തന്റെ നെററിയി
ലെങ്കിലും തന്റെ കയ്യിലെങ്കിലും അവന്റെ മുദ്ര അടയാ
ളത്തെ കൈക്കൊൾകയും ചെയ്യാൽ അവൻ ദൈവത്തിന്റെ
കോപ പാത്രത്തിൽ സമ്മിശ്രം കൂടാതെ പകരപ്പെടുന്നതായി
അവന്റെ ക്രോധത്തിന്റെ മധുവിൽനിന്നു പാനം ചെയ്യും.
വിശുദ്ധ ദൈവ ഭൂതന്മാരുടെ മുമ്പാകെയും അഗ്നിയോലും ഗ
ന്ധകത്താലും അതിവേദനപ്പെടുകയും ചെയ്യും എന്ന പറയ
പ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

൧൨ അദ്ധ്യായം,

അജ്ഞാനികളുടെ തപസ്സിനും റോമക്കാരുടെ തപസ്സിനും മുള്ള സംബന്ധം.

അജ്ഞാനികൾ തങ്ങളുടെ സ്വയപുണ്യം കൊണ്ട മോക്ഷി
ത്തെ അന്വേഷിക്കാമെന്ന വിചാരിച്ച സന്യാസം ജടാമു
ടി നഗ്നത മൗനം ഒരിക്കലും വന്നവാസം മുതലായ കറി
ന തപസ്സുകളെ ചെയ്തു തങ്ങളുടെ ശരീരങ്ങളെ വലച്ചു പല
വിധമായ യോഗ നിഷ്കളെ ചെയ്തു അന്വേഷിച്ചുകൊള്ള
വ്രതങ്ങളെയും നോമ്പുകളെയും അനുഷ്ഠിച്ചു തീയിൽ ചവി
ട്ടി ശരീരത്തെ കീറി അമ്പലത്തെ വലത്ത വെച്ച അംഗപ്ര
ദിക്ഷിണമായിട്ട ഉരുണ്ടുവരുന്നു.

ചില സ്ത്രീകൾ ഇന്ന അമ്പലത്തിന്ന കാൽപടി എങ്കിലും
അരപ്പടി എങ്കിലും എണ്ണുകത്തിക്കാം എന്ന നേർകൊണ്ട ക
ത്തിച്ചുവരുന്നുണ്ട അതിൻപ്രകാരം തിരുപ്പതിയിൽ തങ്ങളുടെ

തല ചിരച്ച അരിൽ വിളക്കു വെച്ച അമ്പലത്തിന്റെ മുമ്പിൽ കമ്പവിളക്കായി നിന്ന രാവ മുഴുവനും കത്തിക്കുന്നവരും ഉണ്ടു. നടവിളക്കായി തങ്ങളുടെ തലയിൽ വിളക്കെടുത്ത വിഗ്രഹങ്ങളുടെ മുമ്പായി നടന്നു പോകുന്നവരും ഉണ്ടു. ഇങ്ങിനെ എല്ലാം അവർ അനേക തപസ്സുകളെ ചെയ്തു സത്യവചത്തെ കാണാതെ ഇരിക്കുന്നു.

അപ്രകാരം തന്നെ റോമക്കാരും തങ്ങളുടെ സ്വയം പുണ്യം കൊണ്ടു കരകേറാമെന്നു നിരൂപിച്ചു അനേക പ്രതങ്ങളെയും നോൽപ്പുകളെയും പിടിച്ചു ഉപോഷിച്ചു വെള്ളിയാഴ്ച യേശുവിനും ശനിയാഴ്ച മറിയമ്മയുമായി അഴുതിൽ രണ്ടുപ്രാവശ്യം ഒരുനേരം മാത്രം ഉണ്ടു മാംസം വിലക്കി ചിലർ പള്ളിയെ മുഴുക്കുവാൻ കൊണ്ടു ചുറ്റി ചിലർ അഞ്ചുമണിക്കൂറോടൊപ്പം ചുരൽ വടിവാറു മുതലായവയാൽ പുഴ നേരത്തു തങ്ങളുടെ മുതുകിൽ ചോര ഒലിക്കുന്നതവരെക്കും അടിച്ചു ശരീരത്തെ വലച്ചു ചിലർ ജട വളർത്തിക്കൊണ്ടു സന്യാസമായിരുന്ന വനവാസം ചെയ്യുന്നു.

ഉപവാസം ചെയ്യു മാംസം വിലക്കി മരക്കറി ഭക്ഷിക്കുന്നതവലിയ പുണ്യമായിരുന്നാൽ അനേകം ആഭാസന്മാർ കൂടുകൂട്ടു പട്ടിണി കിടക്കുന്നുണ്ടല്ലോ ബ്രാഹ്മണരും ശൈവരും ജനിച്ചു നാൾ മുതൽ മാംസം വിലക്കി മരക്കറി ഭക്ഷിക്കുന്നു. ഇതുകൊണ്ടു അവർക്കും മോക്ഷം ലഭിക്കേണ്ടുന്നതല്ലയൊ.

പിന്നെയും റോമക്കാരിൽ ഒരുത്തൻ വെറുക്കിണററിൽ ഇരുന്ന തപസ്സു ചെയ്തു എന്നും ഒരുത്തൻ കമ്പജ്ഞാനി എന്ന പേർ ധരിച്ചു രവ്യ സംവത്സരമായി ഉയന്നു കമ്പത്തിനേരിരുന്ന തപസ്സു ചെയ്തു എന്നും ചരിത്രക്കാർ പറയുന്നു. പീപ്പയിൽ ഇരുന്ന തപസ്സു ചെയ്യുവനെ ഒരു വലിയ പ്രളകാഞ്ചാൻ വന്നപ്പോൾ ആ തപസ്സി ആ പ്രളവിനെ നോക്കി വെയിലു മടക്കുത എന്നു പറഞ്ഞു. അപ്പോൾ ആ പ്രള ഇവൻ പീപ്പയിലിരുന്ന തപസ്സു ചെയ്യാലും ഉത്തമ തപസ്സു ചെയ്യു മനസ്സിന്നു താഴുവന്നിട്ടില്ല. അതുകൊണ്ടു ഇവന്റെ മനസ്സിന്നു താഴുവന്നതിന്റെ ശേഷം ഇവിടെ ഇരുന്ന തപസ്സു ചെയ്യാമെന്നു പറഞ്ഞു. പിന്നെ ആ പീപ്പ ഉടച്ചു അവനോടു പോയ്ക്കാൾവാൻ പറഞ്ഞു എന്നു പറയുന്നു.

ഇപ്രകാരം റോമക്കാർ തപസ്സു ചെയ്യുന്നതിനാൽ പാവ വിമോചനം ചെയ്യു തങ്ങളുടെ സ്വയം ബലത്താൽ നിത്യമോക്ഷത്തെ ലഭിക്കാമെന്നു വിചാരിക്കുന്നു. സത്യവേദത്തിൽ നീ

തിമാൻ ഒരുത്തനാമില്ലെന്നും ഏത മനുഷ്യനും ദൈവത്തിന്റെ മുമ്പാകെ തൻ ക്രിയകളാൽ നീതിമാനാകയില്ല എന്നും പറയപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

മനുഷ്യൻ തന്റെ ആയുസ്സുകാലമെല്ലാം ചെയ്ത തപസ്സിന്റെ പുണ്യങ്ങൾ കൊണ്ട മോക്ഷത്തിന്റെ ഒരു ദിവസത്തെ സന്തോഷത്തിന്നു തന്നെ മതിയാകയില്ല. ഒരുത്തന്നു ഒരു വിലയേറിയ രത്നത്തേ ഒരു കാശ കൊടുത്ത മോടിപ്പാൻ കഴിയുമൊ ഇല്ലല്ലോ ഒരുത്തൻ ൫൦, ൬൦ വയ്ക്കും ചെയ്ത ദോഷം കലന്നു പുണ്യംകൊണ്ട അന്നത്തു കോടി കാലങ്ങളിലും അവസാനിക്കാതെയുള്ള മോക്ഷം ഭാഗ്യം അനുഭവിപ്പാൻ കൂടുന്നത എങ്ങനെ ?

ദൈവം തന്റെ പുത്രനെ കൊണ്ടുണ്ടാക്കിയ നീതിയെ തള്ളിക്കളഞ്ഞു തങ്ങളുടെ പുണ്യങ്ങളെക്കൊണ്ടു മോക്ഷത്തെ പ്രാപിക്കാമെന്നു ആശപ്പെടുന്നവർ സുവിശേഷത്തിൽ ക്രിസ്തുവിന്റെ നീതി എന്ന കല്യാണവസ്ത്രം ഇല്ലാത്തവനെ കഴിയും കാലം കെട്ടി എല്ലാറ്റിനും പുറമെയുള്ള ഇരുട്ടൽ ഇടുവാൻ കല്പിച്ചിരിക്കുന്നതിനെ വിചാരിക്കേണ്ടതാകുന്നു.

൧൩ അദ്ധ്യായം.

അജ്ഞാനികളുടെ സന്യാസത്തിനും ദോഷകാരകളുടെ സന്യാസത്തിനും ഉള്ള സംബന്ധം.

അജ്ഞാനികൾ സന്യാസം തന്നെ എല്ലാ ധർമ്മത്തിലും വലിയ ധർമ്മം എന്നും എല്ലാ വലിപ്പത്തിലും ഏറ്റവും വലിപ്പമുള്ളതെന്നും സന്യാസി മഹിമ ചോഷത്തിന്റെ ജീവന്മാരുടെ സംഖ്യയോലേ കണക്കില്ലാത്തതായിരിക്കുന്നു എന്നും അവർ ഗൃഹധർമ്മത്തെ പ്രാപിക്കുന്ന സംസാരികളെ പോലെ ജനനത്തെ പ്രാപിക്കാതെ കണ്ട ഉടനെ മോക്ഷത്തെ പ്രാപിക്കുമെന്നും പറയുന്നു.

ബ്രഹ്മഗീതയിൽ ശ്രീകൃഷ്ണനും അവരെ വന്ദിക്കുമെന്നു പറയപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

പിന്നെയും അവർ തങ്ങളുടെ അമ്പല വരവുകൾ കുറയാതെ വലിച്ചു വരുമാറ അവിടവിടെ കാശി കടന്നതരമപരാതിരവാപടതര തിരുവിതാംകൂർ തൃശ്ശിവപേരൂർ മുതലായ സ്ഥലങ്ങളിൽ ചില സന്യാസമന്ദങ്ങളെ ഉണ്ടാക്കി അതിന്നു നിയമിക്കപ്പെട്ട ആചാര്യന്മാർ സന്യാസമായി ഇരിക്കണമെന്നു ഉറപ്പിച്ചു വച്ചു അവർക്കു മറാധിപതികൾ എന്ന പേരിട്ടു അവരെ വണങ്ങുന്നു. അവർ സന്യാസി മന്ദങ്ങൾക്കു

അധികം വരവുകളും സർവ്വമാതൃഗ്രാമങ്ങളും ഉണ്ടാക്കി നാൾ തോറും ആസ്തി വർദ്ധിച്ചു വരുന്നു. ഇതിന്നായിട്ടു അവർ മറ്റുള്ളവരുടെ മുമ്പാകെ വേളികഴിക്കാതെ എന്നും സന്യാസമായി കാണേണ്ടായിരിക്കുന്നു. ഇതിന്നു വിപരീതമായി അവരുടെ ഉടയ ലുള്ള തിരുവള്ളവരും മറ്റൊരുകാരനികളും മനസ്സിലെ പരിശുദ്ധി തന്നെ ധർമ്മമെന്നും മറ്റൊല്ലാം സംഭവ്യ പുരമെയുള്ള വെഷ്മല്ലാതെ വേറെ ഒന്നും അല്ല എന്നും പറയുന്നു.

ദോഷക്കാരും ഇപ്രകാരം തന്നെ സന്യാസം തന്നെ വലു പുണ്യമെന്നു പറഞ്ഞു സന്യാസത്തെ തന്നെ മഹിമപ്പെടുത്തി പട്ടക്കാരല്ലാവരും ശുദ്ധമുള്ള വിവാഹത്തെ വിലക്കി ബലം പ്രമാണിച്ചു വിരക്തന്മാരായിരിക്കണമെന്നു കരുട്ടു നിയമം നിശ്ചയിച്ചു സന്യാസികൾ ദൈവം കല്പിച്ചതിന്നും അധികമായ നീതിയെ ആചരിക്കുന്നു എന്നു പറയുന്നു.

ദൈവത്തിന്റെ കൈയ്യാൽ ഉണ്ടാക്കപ്പെട്ട പരിശുദ്ധ ദൈവമായ യേശു മനുഷ്യൻ തന്നിച്ചിരിക്കുന്നത നല്ലതല്ലെന്നു ദൈവം തന്നെ പറഞ്ഞു. അവന്നു ഒരു തൂണയെ കല്പിച്ചിരിക്കുന്നതുകൊണ്ടു സ്ത്രീയിൽനിന്നു പാപത്തിൽ ജനിച്ച പരീക്ഷകളാൽ ചുറ്റപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന മനുഷ്യൻ തന്നിച്ചിരിക്കാതെ വിവാഹാവസ്ഥയിൽ ഉൾപ്പെടുന്നതു എത്ര അധികം ന്യായമായിരിക്കുന്നു ദൈവത്തിന്റെ മുമ്പിലത്തെ ആശീർവാദം സന്യാസമാഗ്നത്തിന്മേൽ അല്ല സംസാരമാഗ്നത്തിൽ തന്നെ കല്പന കൊടുക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

അതു കൂടാതെയും പട്ടക്കാർ വിവാഹം ചെയ്യുന്നതിന്നു യോഗ്യതയില്ലെന്നു ദോഷക്കാർ പറയുന്നതു നിദാനമെങ്കിൽ പത്രോസ സംസാരക്കാരനായിരുന്നതും അവൻ അപ്പോസ്തോലനായതിന്റെ ശേഷവും തന്റെ ഭാര്യയെ കൂട്ടിക്കൊണ്ടു സഞ്ചരിച്ചതും [൧ കോറി. ൯. ൫.] ആക്ഷേപിക്കപ്പെടാതെ സത്യമായി എഴുതപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതു വന്നതു എന്തെ? പിന്നെയും അവന്റെ അധീനത്തിന്നു അവകാശിയായി എന്നു പറയുന്നപുസ്തകവും അവന്റെ അധികാരത്തിന്നു കീഴിരിക്കുന്ന പട്ടക്കാരും സന്യാസികളായിരിക്കണമെന്നുള്ളതിന്നു കാരണം എന്തെ?

പിന്നെയും ദോഷയുടെ ന്യായപ്രമാണത്തിൽ പട്ടക്കാർന്റെ മകനെ പട്ടക്കാരനാക്കണം. അല്ലാതെ മറ്റൊരാൾ പട്ടക്കാരനാക്കരുതെന്നും ക്രിസ്തുവിന്നു മുൻ അടയാളമായിരുന്ന പ്രധാനാചാര്യനായ അഹോറോന്റെ വംശത്തിൽ തന്നെ പ്രധാനാചാര്യന്റെ പട്ടം ഇരിക്കേണ്ടതു എന്നും ദൈവം കല്പി

ച്ചു. പ്രധാനായ്ഞൻ വിവാഹം ഇല്ലാതെ ഇരുന്നൽ പിന്നെ വരുന്ന പ്രധാനായ്പട്ടം വ്യാജപ്പട്ടമായിരിക്കയില്ലയെന്ന് അതല്ലാതെയും ക്രിസ്തുവിന്നു മുമ്പും പിന്നുമിരുന്ന പട്ടക്കാരിരുന്നതും വിവാഹം ചെയ്തിരിക്കുന്നവർ മാത്രം എന്തുകൊണ്ടു പട്ടക്കാർ വിവാഹം ചെയ്യാതിരിക്കണമെന്നു കല്പിക്കുന്നു.

പന്നെയും പരിശുദ്ധ ചൈവുസ മേല്പട്ടക്കാരനായവൻ ഒരു ഭായ്യയുടെ ഭർത്താവായിരിക്കട്ടെ എന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നവോൾ റോമക്കാർ ഭായ്യയുള്ളവൻ പട്ടക്കാരനായിരുന്ന കൂടാ എന്നു പറയുന്നതു എന്ത്? സത്യവിവാഹം ഏഴു ജ്ഞാനദിവ്യരൂപങ്ങളിൽ ഒന്നെന്നു അവർ തന്നെ പറയുന്നുണ്ടല്ലോ അതു പട്ടക്കാർ മാത്രം പാപമായിപ്പോയതെന്ത്? അവർ പറയുന്ന പ്രകാരം വിവാഹം ഇല്ലാതിരുന്നാൽ പാപ്പായും പട്ടക്കാരും എങ്ങിനെ ജനിക്കും.

വിശേഷിച്ചു പട്ടക്കാർ വിവാഹാവസ്ഥയിൽ ഉൾപ്പെട്ടതങ്ങളുടെ ദൈവ ശുശ്രൂഷയെ കുറും കൂടാതെ ചെയ്യേണ്ടതായിരിക്കുന്നവോൾ റോമക്കാർ പട്ടക്കാർ വിവാഹം ചെയ്യാൽ തങ്ങളുടെ സംസാരത്തിന്നും മക്കൾക്കും പള്ളി വക മുതൽ ചിലവ ചെയ്യുമെന്നു നിരൂപിച്ചും അവർ വിവാഹം ചെയ്യാതിരുന്നാൽ അവരുടെ വസുവക എല്ലാം പള്ളിക്കു ചേരുന്നതുള്ള കള്ളഭാവത്തോടും അനേകം സന്യാസിമഠങ്ങളെ പണി ചെയ്യിച്ചു പട്ടക്കാർ വിരക്തരായിരിക്കണമെന്നുള്ള കല്പനയെ നിയമിച്ചു. ഇത കാരണമായിട്ടു വിവാഹം ചെയ്യുവാൻ പട്ടക്കാരായി കൂടാ എന്നും വിവാഹം പട്ടക്കാർക്കു അശുദ്ധമെന്നും പട്ടക്കാരൻ വിവാഹം ചെയ്തിരുന്നാൽ അതിനെ വിട്ടുപിരിയണമെന്നും പട്ടക്കാർ ചെയ്യു വിവാഹത്തെ വിവാഹമെന്നു പറയുന്നവൻ ശപിക്കപ്പെട്ടവനെന്നും കല്പിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

റോമക്കാർ സന്യാസത്തെ വലിയ പുണ്യമായി കാണിപ്പാൻ പ്രയത്നം ചെയ്യു വിവാഹം ചെയ്യുവരും കൂടെ തങ്ങളുടെ ഭായ്യമാരെ പിരിച്ചയച്ചു തപസ്സു ചെയ്യു എന്നുള്ള ചില ചരിത്രങ്ങളെയും പറയുന്നു.

തിരിയാൻ എന്ന രാജാവ കന്യകയെ വിവാഹം ചെയ്യുതിന്റെ ശേഷം അവളോട കൂടെക്കു നാമിരിവരും ഭർത്താവും ഭായ്യയും എന്നപോലെ ഇരിക്കാം മനസ്സിലൊ ഞാനും നീയും സഹോദരി സഹോദരന്മാരെ പോലെ ഇരിക്കുമെന്നു പറഞ്ഞു എന്നും ഞലേശു എന്ന രാജപുത്രൻ വിവാഹം ചെയ്യുതിന്റെ ശേഷം തന്റെ ഭായ്യയെ വിട്ടു ഓടിപ്പോയി

തപസ്സു ചെയ്യു എന്നും ചില ചരിത്രങ്ങളെ ഉണ്ടാക്കി അത നാടകമായി കവിത കെട്ടികളിക്കുന്നു.

ഭായ്യയോട കെട്ടപ്പെട്ടിരുന്നാൽ വിട്ടപിരിവാൻ അപേക്ഷിക്കരുതെന്ന പരിശ്രദ്ധാത്മാവിന്റെ ഉപദേശത്താൽ പൌലുസും ദൈവം കൂട്ടിച്ചേർത്തതിനെ ഒരുത്തന്നും പിരിച്ചുകൂടാ എന്ന ക്രിസ്തുവും കല്പിച്ചിരിക്കെ തന്റെ ഉടമ്പടി ചെയ്ത ഭായ്യയെ വിട്ടപിരിയുന്നത റോമക്കാർ മഹാ പുണ്യമെന്ന പറയുന്നു.

വിശേഷിച്ച റോമക്കാർ സംസാരമായിരിക്കുന്നത ഭക്തിക്കു മിക്കതും തടവായിരിക്കുന്നു എന്ന പറയുന്നു അത ശരിയല്ല എന്ന് പറയുന്നതിന്ന.

പരിശ്രദ്ധന്മാരായ ഹനോക്കും നോഹയും ശമുവേലും യോബും ആബ്രാഹാമും യിസ്സാക്കും യാക്കോബും മോശയും പുതിയ നിയമത്തിൻ കാലത്തിലിരുന്ന അപ്പോസ്തോലന്മാരും വിവാഹാവസ്ഥയിൽ ഇരുന്നിട്ടും ദൈവത്തോടു കൂടി സഞ്ചരിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു എന്നും ആ അവസ്ഥ അവരെ വിശ്വാസത്തിനും ഭക്തിക്കും തടവ ചെയ്തില്ലെന്നും വേദപുസ്തകത്തിൽ പറയപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. [എബ്ര. ൧൩. ൪ൽ] പൌലുസ വിവാഹം മാനമുള്ളതായിരിക്കുന്നു എന്ന പറയുന്നു ഇങ്ങിനെ ഇരിക്കുമ്പോൾ പട്ടക്കാർ മാത്രം വിവാഹം ചെയ്യാതെ വിരക്തരായിരിക്കണമെന്നുള്ള കല്പന ആരാൽ ഉണ്ടാക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു ദൈവത്താലോ മനുഷ്യനാലോ.

ദൈവം വേദം ഉപദേശിക്കുന്ന പട്ടക്കാർക്കു ഒരു കല്പനയും ഭക്തിക്കുന്ന ജനങ്ങൾക്കു വെറെ ഒരു കല്പനയും കൊടുത്തിട്ടില്ലല്ലോ. റോമക്കാരുടെ കരുട്ടപദേശമാകുന്ന റോമതന്ന കല്പന പട്ടക്കാരെ ബുദ്ധി കെട്ടുപരാക്കി അവരെ അശ്രദ്ധത്തിനും കലഹം വൃഥിച്ചാരത്തിനും വേശ്യാസംഗത്തിനും ഉത്സാഹിപ്പിക്കുന്നു ദൃഷ്ടാന്തം താഴെ പറയുന്നു അതാവിത.

പട്ടക്കാർ വിവാഹം ചെയ്തു കൂടാ എന്നുള്ള കല്പന റോമസഭയിൽ ഉണ്ടായപ്പോൾ ചില പട്ടക്കാർ തങ്ങളുടെ വൃഷ്ടാനം കീറി മണി എടുത്തുകൂട്ടുന്നു എന്നും ചില പട്ടക്കാർ തങ്ങളുടെ സ്വന്തസഹോദരികളോടു കൂടെ വൃഥിച്ചാരം ചെയ്തു എന്നും കണ്ടു പിടിക്കപ്പെട്ടു. ചിലെടത്ത സന്യാസിമഠങ്ങൾക്കും കന്യകാ സ്ത്രീ മഠങ്ങൾക്കും നിലവറ ഉണ്ടായിരുന്നതുകൊണ്ടു ഓരോരുത്തരായി പോയി വന്നു എന്നതും കാണപ്പെട്ടു. ചില സന്യാസി മഠങ്ങളിൽ കൊല്ലപ്പെട്ട സ്ത്രീകളുടെ ശവം കാണപ്പെട്ടു. ഇങ്ങിനെ ദൈവത്തിന്റെ കല്പനയെ തള്ളിക്കളഞ്ഞ മനുഷ്യരുടെ കല്പന പ്രകാരം നടക്കുമ്പോൾ എത്ര ദോഷം ഉണ്ടാകുന്നു

ആയിരത്തറുറുറെട്ടാം വഷത്തിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന മൂന്നാം ഇന്നൊസെൻസ എന്ന പാപ്പാ വിവാഹം ചെയ്യാൽ പട്ടക്കാരൻറെ പട്ടം പൊയ്ക്കോകമെന്നും എത്ര പരസ്രീകളെ വെച്ചിരുന്നാലും പട്ടം പോകയില്ലെന്നും ഉപദേശിക്കുന്നു.

അത കൂടാതെയും ആയിരത്തറുറുറുവെത്തൊന്നാ മാണ്ടിൽ ലത്തീൻ ഭാഷയിൽ അച്ചടിപ്പിച്ച റോമസഭയുടെ ഭണ്ഡപുസ്തകത്തിൽ ഒരു പട്ടക്കാരൻ വെപ്പാട്ടിയെ വെക്കുന്നതിന്നു ഏഴു പൊൻ പണം കൊടുക്കേണമെന്നു എഴുതപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതിനാൽ റോമപ്പട്ടക്കാർ പ്രസിദ്ധമായി വെപ്പാട്ടികളെ വെച്ചിരിക്കുന്നു എന്നു കാണപ്പെടുന്നു. ഇങ്ങിനെ ഇവർ ദൈവം കല്പിച്ച പരിശുദ്ധ സത്യ വിവാഹത്തെ വിചക്ഷുകയും വേഗ്രാമാഗ്ഗമായി നടക്കയും ചെയ്യുന്നതിന്നു കാരണമെന്നു എന്തു?

റോമക്കാർ തങ്ങൾ നിയമിച്ചിരിക്കുന്ന സന്യാസത്തിന്നു ആധാരമായി [൧ കോറി. ൭. ൩൪] പൌലുസ പറഞ്ഞതു എടുത്തു പറയുന്നു. അവൻ അപ്പോൾ ഉണ്ടായ ഉപദ്രവത്തെ സംസാരത്തിന്നു തടവായി വിചാരിക്കാതെ ഡെയ്യുത്തൊടെ സമിക്കുന്നതിന്നായിട്ടു പട്ടക്കാർ മാത്രമല്ല സഭക്കല്ലാം പോതുവിൽ തനിക്കു തോന്നിയ പ്രകാരം ഒരാലോചന പറഞ്ഞതൊഴികെ വേറെ അല്ല എന്നു അതിനെ വായിക്കുന്നവർക്കു അറിയാം.

൧൪ അദ്ധ്യായം.

അജ്ഞാനികളുടെ വ്യാജപുതുമെക്കും റോമക്കാരുടെ വ്യാജപുതുമെക്കും ഉള്ള സംബന്ധം.

അജ്ഞാനികൾ തങ്ങളുടെ ദേവന്മാർ അതാത സ്ഥലങ്ങളിൽ അനേകം പുതുമകളേ നടത്തിച്ചു വ്യാധികളെ നീക്കി ചോദിച്ചു വരമെല്ലാം തരുന്നു എന്നും പഴനിയിൽ ആണ്ടി പ്രാർത്ഥിച്ചുകൊണ്ടു നാവ അടുത്താൽ നാവ വളരുന്നു എന്നും പാലക്കാവടി എടുത്തു കൊണ്ടുപോയാൽ അഭിഷേകം ചെയ്യുന്നതിന്നു തുറക്കുമ്പോൾ പുതുപ്പാൽ പോലെ പൊങ്ങി വരുന്നെന്നും മീൻകാവടി കൊണ്ടുപോയാൽ വരുന്നിരുന്ന ആ മീനുകളെല്ലാം അവലക്ഷ്യത്തിലേക്കു തള്ളിത്തള്ളിച്ചുടുമെന്നും പറയുന്നു. പിന്നെയും കഴക്കുന്ന മലയിൽ പുഷ്പനേരത്തു കഴകകൾ കൂട്ടുന്നതിനെയും കാണിച്ചു തങ്ങളുടെ ദേവന്മാരുടെ പുതുമകളെ രൂപിക്കുന്നു.

പഴനിദേവൻ നാവിനെ വളർത്തുന്ന പുതുമ എങ്ങിനെ എന്നാൽ പഴനിയിൽ പത്തു ദിവസത്തെ ഉത്സവം കൊണ്ടു

ടന്ന ദിവസങ്ങളിൽ അരക്കുലും ഒരുത്തൻ ഒരു ശീല വിരിച്ചുകൊണ്ടു ഞാനു നാവുറത്തു എന്ന നടിച്ചു തന്റെ വായ മത്തത്തുണികൊണ്ടു കെട്ടി ചിടുകും, അവന്റെ മുഖിൽ ഒരു വിരൽ നീളം നാവിന്റെ ഒരു ചെറിയ ഖണ്ഡം ഒരിലയിൽ അടുത്തു വെച്ചിരിക്കുന്നു, ആ നാവു ഉണങ്ങിപ്പോകാതെ ഇരിക്കുന്നതിന്നു ചാരമുണ്ടാക്കിയ ഒരു കുടത്തിൽ വെള്ളം നിറച്ചു നാവു വെച്ചിരിക്കുന്നതിന്റെ മുകൾ കെട്ടിത്തൂക്കുന്നു. വെള്ളം ആ നാവിന്മേൽ എപ്പോഴും വീണുകൊണ്ടിരിക്കും. അവിടെ ഉള്ള ജനങ്ങൾ ആ നാവിന്മേൽ വെള്ളം വീണുകൊണ്ടിരുന്നാൽ അടുക്കപ്പെട്ടവന്റെ നാവു വളരുമെന്നുള്ളു തത്രത്തെ പറയുന്നു ആ നാവിനെ നോക്കുന്ന ജനങ്ങൾ എല്ലാവരും പഴനിവേലായുധന്റെ പ്രത്യക്ഷമായി കാണപ്പെട്ട അതുതമെന്നോർത്തു ഭ്രമിച്ചു വേലായുധന്നു വളരെ കാഴ്ചകളെ കൊടുക്കുന്നു അവൻ തന്റെ നാക്കുക്കുടന്നേരം അത്രം കാണുക ഉണ്ടായിട്ടില്ല. അതല്ലാതെയും അവൻ തന്റെ നാവു അടുത്തിരിക്കുന്നു എന്നു സ്പഷ്ടമായി കാണിക്കുന്നതുമില്ല. എപ്പോഴും അവന്റെ വായ കെട്ടപ്പെട്ടു തന്നെ ഇരിക്കുന്നു. രഹസ്യമായി ഒരു നായയുടെ നാവുറത്തു വെക്കുന്നു. അവൻ പത്തു ദിവസത്തെ ഉത്സവം വരക്കും ശീല വിരിച്ചു കൊണ്ടിരുന്ന ബഹു കാഴ്ചരൂപങ്ങളെ മേടിക്കുന്നു. ആ രൂപത്തിലേ ഒരു ഭാഗം ഗുരുക്കന്മാർ മേടിച്ചു കൊണ്ടു നാവു വളർന്നു എന്നു പറഞ്ഞു പത്താം ദിവസം അവനെ ദേശ പ്രദക്ഷിണം വെപ്പിക്കുന്നു പിന്നെ അവൻ തന്റെ നാവു വളർന്നു പോയി എന്നു എല്ലാവരെയും കാണിക്കുന്നു. മുഖിൽ ഇലയിൽ അടുത്തു വെച്ചിരുന്ന നാവിനെ നോക്കിയവർ എല്ലാവരും ഇതു സത്യമെന്നു വിശ്വസിക്കുന്നു. ഇതു തന്നെ പഴനി ദേവന്റെ തത്രമായ അതുതം. അദ്ദേഹം നാവുറത്തുവരുടെ നാവിനെ വളർത്തികൊടുക്കുന്നതു സത്യമായിരുന്നാൽ അവർ അടുക്കുന്ന നാവിനെ മാത്രം വളർത്തും എന്നുള്ളതെന്തു അനേകം ഊമകൾ ഇരിക്കുന്നുണ്ടല്ലോ അവർക്കു നാവുണ്ടാക്കി തന്റെ പുത്രമയെ സത്യമാക്കാമല്ലോ.

അജ്ഞാനികളിൽ ചില ബുദ്ധിമുട്ടുവർ പഴനി ദേവന്റെ അതുതത്തെ സത്യമെന്നു വിശ്വസിച്ചു തങ്ങൾക്കു അതാത നന്മകൾ ഉണ്ടാകണമെന്നു വിചാരിച്ചു സത്യമായി തങ്ങളുടെ നാവിനെ അടുക്കുന്നതും ഉണ്ടു അവർക്കു ഒരിക്കലും നാവു വളരുന്നതും ഇല്ല. അവരുടെ ആചാര്യന്മാരുടെ അടുക്കൽ ചെന്നു പഴനി ദേവൻ ചോദിച്ചു വരവും തന്നു നാവു വളർത്തി തരുമെന്നു നിങ്ങൾ പറയുന്നുവല്ലോ എന്റെ

നാവ വളരുന്നില്ലല്ലോ എന്ന പറഞ്ഞാൽ നീ സ്വാമിക്ക വല്ല
തും കുറം ചെയ്യിട്ടുണ്ടായിരിക്കും. അതുകൊണ്ടു നന്നക്ക വള
ന്നില്ല അതിന്നെന്ത ചെയ്യാം പഴനിദേവന്റെ പുത്രമ പ്ര
ത്യക്ഷാനുഭവമുള്ളതായിരിക്കുന്നുവല്ലോ എന്ന പറയുന്നു ഇ
തിന്ന ദൃഷ്ടാന്തം താഴെ കാണിക്കുന്നു.

മുപ്പത്തഞ്ചു വർഷത്തിന്ന മുഖെ തഞ്ചെ നഗരത്തിൽ ഇരു
ന്നിരുന്ന അമൃതപ്പൻപിള്ള എന്നവൻ വിഗ്രഹദർശിക്കാനു
യിരുന്നപ്പോൾ പഴനിദേവൻ ചോദിച്ചു വരും ഒക്കേയും
കൊടുക്കുന്നു എന്ന പറയുന്ന വചനം വിശ്വസിച്ചു തന്റെ
കണ്ണിന്ന കാഴ്ച പോയിരിക്കുന്നതിനെ ഉണ്ടാക്കുന്നമെന്ന
വെച്ചു പഴനിക്കു പോയി അമ്പലത്തിലേക്കും ഗുരുക്കന്മാർക്കും
കൊടുപ്പാനുള്ളതൊക്കെയും കൊടുത്ത തന്റെ നാവിന്റെ അ
ഗ്രം ഒരു വരലട അമൃത വെച്ചു ഒരു ശീലയും വിരിച്ചു അ
വിടെ കിടന്നു പിന്നെ പത്തു ദിവസം കഴിഞ്ഞിട്ടു പണ്ടാര
ങ്ങളും വാദ്യന്മാരും കൂടി നാവ വളന്നു എന്ന പറഞ്ഞു അ
വനെ കൊണ്ടു ഊർപ്രദക്ഷിണം വെപ്പിച്ചു അവൻ മുഖി
ലത്തെ പോലെ സംസാരിപ്പാൻ വഹിയാതെ വികി വികി
സംസാരിച്ചു നാവിന്റെ മുറിപ്പാട ഉണങ്ങിയതല്ലാതെ വള
ന്നുതമിപ്പു അവൻ പരവശപ്പെട്ടു തുടങ്ങി ഇനിക്കു കാഴ്ച ഇ
ല്ലാത്തതൊടു കൂടെ നാവുപോയി ഞാൻ അങ്ങനെയും ഇങ്ങി
നെയും വഞ്ചിക്കപ്പെട്ടു എന്ന പറഞ്ഞു ഒരു പാതിരിയുടെ അടു
ക്കൽ ചെന്നു ജ്ഞാനസ്താനമേറ സത്യമാഗ്ദത്തിൽ ഉൾപ്പെട്ടു.

കഴക്കുന്ന മചയിൽ പലർ പൂജ നേരത്തിങ്കൽ കഴകന്മാക്കെ
ല്ലാം ചോറുകൊടുക്കുന്നു അവ പൂജക്കല്ല ഇരുകായിട്ടു ചട്ടമാ
യി ഇര ഇടുന്ന നേരത്തു വന്നു കൂടുന്നു. അപ്രകാരം തന്നെ
ശ്രീരംഗത്തും പൂജനേരത്തിങ്കൽ കുരങ്ങുകളെല്ലാം ചട്ടപ്രകാ
രം ചോററിന്നു വന്നു കൂടുന്നു. ഇതിനെ അജ്ഞാനികൾ ത
ങ്ങളുടെ ഹംശവരന്റെ മഹത്വത്തിനാൽ പൂജനേരത്തിങ്കൽ
വന്നു കൂടുന്നു എന്ന പറയുന്നു. സാരത്തെ അറിയാത്തവർ
ഇത സത്യമെന്ന വിശ്വസിക്കും. ഇപ്രകാരം അജ്ഞാനികൾ
തങ്ങളുടെ കള്ളപ്പുതമകളെ കാണിക്കുന്നതു പോലെ തന്നെ
റോമക്കാരും അതാത സ്ഥലങ്ങളിൽ പുതമകൾ നടക്കുന്നു എ
ന്ന പറഞ്ഞു അതിനെ ജനങ്ങൾക്കു കാണിക്കുന്നു. ഗോവ
യിൽ സവെരിയാരുടെ ശരീരം നശിക്കാതെ ഇരിക്കുന്നു എ
ന്നും അവന്റെ രോമവും നഖങ്ങളും കളഞ്ഞാലും വളരുന്നു എ
ന്നും അന്വേഷണി സമുദ്രത്തിലെ മത്സ്യങ്ങൾക്കു അത്രെയും ഉപ
ദേശിച്ചു എന്നും ആ മത്സ്യങ്ങൾ അത്രെയും തലപൊക്കി ചേട്ടു
എന്നും എസ്കാക്കിയാൻ നായാട്ടിന്നു പോയപ്പോൾ മാൻ തല

യിൽ കുരിശു കാണപ്പെട്ടു എന്നും ആ കുരിശിനെ കണ്ട അ
വർ വണങ്ങി എന്നും പറഞ്ഞു. പുതുമകൾ നേര എന്ന
തോന്നത്തക്കവണ്ണം പല വിധത്തിലും പ്രസിദ്ധി വരുത്തി
യിരിക്കുന്നു,

സവെരിയാരുടെ പുതു നടക്കുന്നവ എങ്ങിനെ എന്നാൽ
നാലഞ്ചു വടം കൂടുമ്പോൾ ഒരിക്കൽ സവെരിയാരുടെ ശവ
ത്തിന്ന കെട്ടുരം ചെയ്യുന്ന ചേരനാൾ കൊണ്ടാടുന്നു. അ
പ്പോൾ ജനങ്ങൾ എല്ലാവരും റം വിസ്മയം കാണുന്നതിന്ന
വന്നു കൂടുന്നു.

റോമപട്ടക്കാർ ആൾ നീളമായി മൊട്ടയടിച്ച സ്വരൂപം
ഒന്നും റോമം വളന്ന സ്വരൂപം ഒന്നും വെച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന
ജനങ്ങൾ അടുത്തവന്ന തെരുങ്ങാതെ ഇരിക്കുന്നതിന്ന ച
ട്ടം കെട്ടി ഉറപ്പിച്ചു ഭൂതത്തേക്കു കാണത്തക്കവണ്ണം ഒരു നാ
ലുപാലിമേൽ മുടി വളന്ന സ്വരൂപം വെക്കുന്നു. അതിന്ന റോ
മങ്ങളും നഖങ്ങളും വളന്നിരിക്കുന്നു എന്ന ജനങ്ങൾ ഒക്കെ
യും നോക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു കുറെ നേരം കഴിഞ്ഞ ഉടനെ
സവെരിയാർ കെട്ടുരം കഴിപ്പാൻ പോകുന്നു എന്ന പറ
ഞ്ഞു ഒരു ഇരുകെട്ടുരക്കാർനെ പോലെ വേടും കെട്ടിവന്ന
മഹാ വണക്കത്തോടെ സവെരിയാരുടെ മുഖത്തന്നിന്ന അവ
നെ കുന്തിട്ട കെട്ടുരം ചെയ്യുന്നവനെപ്പോലെ തന്റെ ക
ത്തി താടയുടെ അടുക്കൽ കൊണ്ടുപോകുന്നു ഉടനെ അവർ
തിരശ്ശീലകൊണ്ടു മുട്ടുന്നു ഒരു മണിനേരം കഴിയുമ്പോൾ അ
വർ ആ മുടി വളന്നിട്ടുള്ള സ്വരൂപത്തെ എടുത്ത ഒരു പെട്ടി
യിൽ വെച്ചിട്ട ആ മൊട്ട സ്വരൂപത്തെ നാലുപാലിമേൽ വെ
ച്ചുകൊള്ളും അപ്പോൾ ജനങ്ങൾ എല്ലാവരും കണ്ട അതിശ
യിച്ചു അവൻ ദേവസവെരിയാർ തന്നെ അതിന്ന സംശ
യമില്ലെന്ന പറഞ്ഞു പുക്കുങ്ങി അവനെ വണങ്ങി വളരെ കാ
ലുകഴിഞ്ഞു പെക്കും ഇത തന്നെ സവെരിയാരുടെ ശരീരം അഴി
യാതിരിക്കുന്ന തന്ത്രമായ പുതുമ.

റോമക്കാർ തങ്ങളുടെ വ്യാജത്തിനായിട്ട സവെരിയാരുടെ
ശരീരം അഴിയാതെ ഇരിക്കുന്നു എന്ന പറയുന്നതിനാൽ ക
ത്താവ ആദാമിനോട നീ മണ്ണാകുന്നു മണ്ണായിപോകുമെ
ന്ന അവന്റേയും അവന്റെ സന്തതിമേലും തീർത്ത അവ
ന്റെ മാറാത്ത തീർമാനത്തെ മാറ്റി പിരട്ടുന്ന വലിയ പാ
പത്തെ ചെയ്യുന്നു.

പിന്നെയും ലൊരെത്തെന്ന പള്ളിയിലെ കന്യക മറിയയു
ടെ ഉൾച്ചട്ടയെയും തലമുടിയെയും മുഖപ്പാലിനെയും കാണി
ക്കുന്നു.

അതല്ലാതെയും അവർ യോഹന്നാൻ വെപ്പിന്ത്യയുടെ തലയെയും അപ്പോസ്തോലന്മാരുടെ ശവങ്ങളെയും പരിശുദ്ധന്മാരുടെ ഭജനങ്ങളെയും ക്രിസ്തുവിന്റെ തലയിൽ ചുറ്റിയിരുന്ന ശീലയെയും അവന്റെ മുൾക്കിരിയ്ക്കത്തെയും കുരിശിൽ തറെക്കപ്പെട്ട ആണികളിൽ ചിലതിനെയും അവൻ ഇട്ടുകൊണ്ടിരുന്ന അങ്കിയെയും കാണിക്കുന്നു. ജനങ്ങളെ അന്ധകാര വഴിയിൽ നടത്തിയതുകൊണ്ടു രണ്ടായിരം വർഷമായി ഇവ ഇങ്ങിനെ തന്നെ ഇരിക്കുന്നു. ഇത എങ്ങിനെ എന്ന വിചാരിക്കാതെ ആ അങ്കിക്കായിട്ടു വർഷത്തിൽ പതിനഞ്ചു ലക്ഷം പേർ വരെയും പോയി ആ കള്ളഅങ്കിയെ വണങ്ങി പരിശുദ്ധ അങ്കിയെ നിന്റെ അടുക്കലേക്കു ഞാൻ വരുന്നു. പരിശുദ്ധ അങ്കിയെ നിന്നോടു ഞാൻ പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു. പരിശുദ്ധ അങ്കിയെ ഇനിക്കായ്കൊണ്ടു അപേക്ഷിച്ചു കൊള്ളേണമെന്നിങ്ങിനെ പറയുന്നു.

ഇതിലും വിചിത്രമായ പുതുതലയെ റോമക്കാർ പറയുന്നു. റോമ ദേശത്തിങ്കലെ മറിയം എന്ന സ്വരൂപം ബഹു ആഡംബരത്തോടെ സ്വർഗ്ഗത്തിൽ നിന്നു വന്ന ആകാശ മാർഗ്ഗത്തിങ്കൽ വിനോദിച്ചു കൊണ്ടിരുന്നതിനെ പരിശുദ്ധ പാപ്പ പള്ളിയിൽ കൊണ്ടു വന്നു വെച്ചിരുന്നു എന്നും ലൂക്കോസ എന്ന പള്ളിയിലെ മറിയം തന്റെ കയ്യിൽ കുട്ടിയെ എടുത്തിരിക്കുന്ന ഒരു സ്വരൂപം ഇരിക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു ആ സ്വരൂപത്തിന്മേൽ ഒരു ദിവസം ഒരു അജ്ഞാനി കല്ലെടുത്തു എറിഞ്ഞു എന്നും അപ്പോൾ ആ മറിയം സ്വരൂപം തന്റെ കയ്യിലിരുന്നിരുന്ന കുട്ടിയുടെ മേൽ കല്ലുകൊള്ളാതെ ഒരു കയ്യിലിരുന്ന കുട്ടിയെ മറ്റു കയ്യിൽ പിടിച്ചതുകൊണ്ടു ആ കല്ലുകുട്ടിയുടെ മേൽ കൊള്ളാതെ മറിയം സ്വരൂപത്തിന്റെ തോളിൽകൊണ്ടു പിറത്തിന്മേലും ഒരു ദ്വാരം ഉണ്ടായി എന്നും മറിയം സ്വരൂപത്തിന്മേൽനിന്നും രക്തവും ഒഴുകിയെന്നും പറഞ്ഞു ആ രക്തത്തെ ഒരു കുപ്പിയിൽ വെച്ചിരിക്കുന്ന പ്രകാരവും കാണിച്ചു ജനങ്ങളെകൊണ്ടു മറ്റു ഭക്തികളോടും കൂടെ അതിനെ ആരാധിപ്പിക്കുന്നു.

ചില ബുദ്ധിയുള്ളവർ റോമക്കാരുടെ ഇപ്രകാരമുള്ള പുതുതലകൾ നടത്തിപ്പാൻ കഴിയുന്നത എങ്ങിനെ ഇത സ്വഭാവ പ്രമാണത്തിന്നു മറ്റും വിരോധമായിരിക്കുന്നുവല്ലോ എന്നു പറഞ്ഞാൽ അവർ അതിന്നു നാം ഏതപ്രകാരമായാലും മനുഷ്യർക്കു ഭക്തി ഉണ്ടാകുവാൻ പ്രയാസപ്പെടുന്നതെന്നു മാത്രം വർദ്ധിച്ചു വരേണ്ടുന്നതിന്നു വ്യാജം പറഞ്ഞാലും അതിന്നു പാപമില്ല എന്നു പറയുന്നു.

പ്രാജം പറയരുതെന്ന കല്പിച്ച ദൈവം തന്റെ വേദം പ്രാജ്ഞാൽ പ്രസിദ്ധമാക്കുവാൻ ഇഷ്ടപ്പെടുമൊ ക്രിസ്തു പ്രാജ്ഞാക്കുകൾ ആക്കുത്തതായിരിക്കുന്നു എന്ന തെളിയിച്ചിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ പിശാചിന്ന അടുത്തതെന്നത്രെ. പിശാചു ആദിയിൽ തുടങ്ങി കുലപാതകനായിരുന്നു അവനിൽ ഒട്ടും സത്യമില്ലായ്മകൊണ്ടു അവൻ സത്യത്തിൽ നിലനില്ക്കാതെയു മിരുന്നു അവൻ അസത്യവാദിയും അതിന്റെ പിതാവുമാക കൊണ്ടു അവൻ അസത്യം പറയുമ്പോൾ തന്റെ സ്വന്തമുള്ളതിൽനിന്നുപറയുന്നു. യോഹ. ൮. ൪൪.

൧൫ അദ്ധ്യായം.

അജ്ഞാന ഗുരുകന്മാർക്കും ദോമ വട്ടക്കാർക്കും ഉള്ള സംബന്ധം.

അജ്ഞാന ഗുരുകന്മാർ തങ്ങളു പരിശുദ്ധന്മാരെന്ന പറഞ്ഞു എല്ലാവരും തങ്ങളുടെ പാദത്തിങ്കൽ വീണ വഴങ്ങി തങ്ങളു ദൈവമെന്ന നിരൂപിച്ചാൻ കല്പിക്കുന്നു.

വിരുദ്ധാചല പുരാണത്തിൽ ശിവന്റെ ഭാസന്മാരായ ഗുരുകന്മാരെ കണ്ടാൽ പാദത്തെ വണങ്ങി ഉപദേശം കേൾക്കണമെന്നും ആ ഗുരുകന്മാർ ശിവൻ തന്നെ ണം രൂപം ധരിച്ചു നമ്മെ അടിമ കൊള്ളുന്നതിന്നു വന്നു എന്ന വിചാരിക്കാതെ ശിവൻ വേറെ ഗുരുകന്മാർ വേറെ രണ്ടായി ചിന്തിച്ചാൽ അവൻ അനേക കോടികാലം നരകത്തിൽ വീണ കിടക്കുമെന്ന പറയപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. വേറെ ഒരു ഗ്രന്ഥശ്ലോകം.

ദൈവധീന ജ്ഞാതർ സർവ്വം
മന്ത്രധീനന്തു ദൈവതം
നന്മന്ത്രം ബ്രാഹ്മണാധീനം
ബ്രാഹ്മണാമമ ദൈവതാഃ

അതാകട്ടെ ലോകം ഒക്കെയും ദൈവത്തിന്റെ ആധീനത്തിൽ ദൈവം മന്ത്രത്തിന്റെ ആധീനത്തിൽ മന്ത്രം ബ്രാഹ്മണന്റെ ആധീനത്തിൽ അതുകൊണ്ടു ബ്രാഹ്മണൻ തന്നെ നമ്മുടെ ദൈവം എന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു.

ഇതിനെ അജ്ഞാനികൾ വിശ്വസിച്ചു തങ്ങളുടെ ഗുരുകന്മാരെ ദൈവമായി ഭാവിച്ചു അവരെ കണ്ടു ഉടനെ വെള്ളം കൊണ്ടുവന്നു അവരുടെ കാലുകളിൽ ഒഴിച്ചു കഴുകി സാഷ്ടാംഗമായി വീണു നമസ്കരിച്ചു വലിയവർ തുടങ്ങിച്ചെറിയവർ വരെയും അവരെ സ്വാമി സ്വാമി എന്നു പറഞ്ഞു അവരുടെ കാൽപ്പൊടിയെ തങ്ങളുടെ തലയിലും വായിലും

ഇട്ട അതിനാൽ എത്രയും വലിയ പുണ്യമുണ്ടെന്ന വിശ്വസിക്കുന്നു. അപ്രകാരം തന്നെ റോമപട്ടണവും തങ്ങളുടെ പരിശുദ്ധന്മാർ എന്ന പറഞ്ഞ കെട്ടുന്നതിന്നും അഴിക്കുന്നതിന്നും പാപങ്ങളെ ക്ഷമിക്കുന്നതിന്നും ക്ഷമിക്കാതിരിക്കുന്നതിന്നും തങ്ങളുടെ അധികാരം ഉണ്ടെന്ന പറഞ്ഞ ജനങ്ങളെ കളിപ്പിച്ച അവർ തങ്ങളുടെ പാപങ്ങളിൽ സാന്ത്വ്യം ഗമായി വീണുവെന്നങ്ങി തങ്ങളെ സ്വാമികൾ എന്ന പറയുമ്പോൾ അവരെ അംഗീകരിച്ച ആശീർവാദം പറയുന്നു.

പിന്നെയും അജ്ഞാന ഗുരുകന്മാരും എജിപ്തു പുജക്കാരും തങ്ങളുടെ തലകളെ മൊട്ടയടിക്കുന്നത പോലെ ഇവരും തങ്ങളുടെ തലകളെ മൊട്ട അടിക്കുന്നു.

വിശേഷിച്ചു പാപ്പാതന്നെക്കുറിച്ചു തിരുസഭയ്ക്കു ഞാൻ മറുവാളനും തലയും ക്രിസ്തുവിന്നു പ്രതി യജമാനനായും ചൊതുവില്ലാ ബിശോപ്പുമായി ഇരിക്കുന്നു എന്നും മനുഷ്യരെ ശപിക്കുന്നതിന്നും ആശീർവ്വിക്കുന്നതിന്നും തക്കതായ ദൈവത്വമുണ്ടെന്നും പത്രോസു തന്റെ ആസനത്തെയും അധികാരത്തെയും തന്നിരിക്കുകയാണെന്നും തന്നിരിക്കുന്ന മനുഷ്യരുടെ വക്താവായിട്ടാണെന്നും തുറക്കുന്നതിന്നും പൂട്ടുന്നതിന്നും അധികാരം ഉണ്ടെന്നും ബഹു അതുതങ്ങളെ ചെല്ലാൻ കഴിയുമെന്നും പറഞ്ഞ രാജാക്കന്മാരെയും തന്റെ പാദത്തിന്നു മുത്തുന്നതിന്നു കല്പിച്ച ദേവന്മാരിലും രാജാക്കന്മാരിലും തന്നെ മേലായി ഉയർത്തി സകലരും കീഴടങ്ങണമെന്നു പറയുന്നു.

ജനങ്ങളും അവനെ ക്രിസ്തുവിനെ പോലെ തെറ്റാത്ത പാപ്പാ എന്നും അവന്റെ വാക്കു ദൈവ വാക്കിന്നു ശരിയായ വാക്കെന്നും അവന്റെ കല്പനയ്ക്കു എതിർത്തു നില്ക്കുന്നത ദൈവത്തിന്റെ കല്പനയ്ക്കു എതിർത്തു നില്ക്കുന്നതാകുന്നു എന്നും പാപ്പാ സകല മനുഷ്യരുടെ വചനങ്ങളെയും തടക്കാമെന്നും അവന്റെ വചനങ്ങളെയൊ യാതൊരു മനുഷ്യനും തടത്തു കൂടാ എന്നും അവൻ കല്പിച്ചു എല്ലാ കല്പനകളെയും വേദത്തെ പോലെ തിരുസഭ അംഗീകരിക്കണമെന്നും അവന്നു വേദത്തിൽനിന്നു കരടാകുന്നതിന്നും കൂട്ടുന്നതിന്നും കഴിയുമെന്നും അവൻ ജീവനുള്ളവരെ മാത്രമല്ല മരിച്ചവരെയും ബന്ധുക്കളെ സ്ഥലത്തിൽനിന്നു വിട്ടുവിടാമെന്നും അവൻ ഭൂലോകദേവനും സർവ്വലോകപിതാവും കർത്താവും ദൈവവും ആയിരിക്കുന്നു എന്നും അവൻ ലോകത്തെ മുഴുവനും ഉണ്ടാക്കുകവന്നായിരിക്കുന്നു എന്നും അവന്നുപാപത്തെ പുണ്യവും പുണ്യത്തെ പാപവുമാക്കി തീർക്കുന്നതിന്നു മനുഷ്യാ

ൽ അങ്ങിനെ തന്നെ ആകുമെന്നും പറയുന്നു. ദുഷ്ടാന്തമായി.
 റോമപുരിയിൽ പത്രോസിന്റെ പെരുന്നാളിൽ പാപ്പാ തന്നെ അലങ്കരിച്ചുകൊണ്ടു മൂന്നു കിരീടം ധരിച്ചവനായി ഭദ്രവാചയത്തിങ്കൽ ഉയർന്നു പീഠത്തിന്മേൽ ഇരുന്ന തന്റെ കാൽ ഉന്നിക്കൊണ്ടു ഇരിക്കുമ്പോൾ ജനങ്ങൾ പാപ്പായെ നോക്കി ലോകത്തൽ പാപങ്ങളെ നീക്കുന്ന ദൈവ ആട്ടിൻ കുട്ടിയെ ഞങ്ങളോടുകൂടെ കരുണയുണ്ടാകേണമെ എന്നു വിളിക്കുന്നു.

ഇപ്രകാരം പാപ്പാ മഹിമയെ തനിക്കാക്കുവാൻ നോക്കുന്നു ഉന്നതനായ ദൈവത്തോടു തുല്യനായി ഇരിക്കണമെന്നു അവന്റെ വിചാരമെ ഉള്ളു.

ഇങ്ങിനെ പാപ്പാ മാഗ്സം അറുനൂറോടൊം വഷത്തിലും മഹമ്മതമാഗ്സം അറുനൂറ്റിപത്താം വഷത്തിലുമായി റോം രണ്ടു മാഗ്സും ഒരു കാലത്തു തന്നെ തുടങ്ങി പാപ്പാമാരുടെ മഹിമ അനേക കാലമായി വെലപ്പെട്ട ദൈവത്തിന്റെ ഭദ്രവത്തെയും ക്രിസ്തു തന്റെ പ്രാണനെ ചിലവ ചെയ്തു വീണ്ടെടുത്ത ക്രിസ്തു നിക്കാരുടെ സ്വാതന്ത്ര്യത്തെയും പിരട്ടി കൊള്ളയിട്ടു കോപം കൊണ്ടും ഡംഭം കെണ്ടും നിറഞ്ഞ പരശു ഝന്മാരെ മുട്ടി വീഴിച്ചു രക്തം കൊണ്ടു വെറുത്തു കിടക്കുന്നു. അവർ പറയുന്നപ്രകാരമായി പാപ്പാമാർക്കു പത്രോസു തന്റെ പീഠത്തെയും അധികാരത്തെയും കൈമാറി കൊടുത്തു പൊയെന്നതു ഉള്ളതായാൽ അപ്പോൾ പത്രോസു തന്റെ അധികാരത്തെ അതുതം കൊണ്ടു ഉള്ളതാക്കിയു പോലെ പാപ്പാമാരും അവരുടെ അധികാരത്തെ അതുതം കൊണ്ടു സാക്ഷികരിക്കെണ്ടും ന്യായമായിരിക്കുന്നു.

അത്രയുമല്ല പാപ്പാ ലോക രാജ്യത്തിന്റെ വാഴയും തന്റെതെന്നു പറയുന്നു. ക്രിസ്തുവാ എന്റെ രാജ്യം ഇഹലോകത്തിന്റെതല്ല എന്നു പറയുന്നു. ക്രിസ്തുവും പത്രോസു മുതലായ അപ്പോസ്തോലന്മാരും ലോകരാജ്യത്തെ ഭരിച്ചതില്ലല്ലോ. പാപ്പാ ആചാര്യസ്ഥാനത്തോടു കൂടെ രാജ്യാധികാരത്തെയും അന്വേഷിക്കുന്നത അജ്ഞാനത്തിൽ ഇരുന്ന ആചാര്യന്മാരുടെ അടുക്കൽനിന്നു മത്രം തോന്നിയത.

അവൻ അനേകം പ്രധാനികളും വേലക്കാരും തന്നെ ചുറ്റുന്നതിനായി പെരത്ത മഹത്വത്തോടെ രാജാവിനെ പോലെ സി. ഹാസനത്തിന്മേലിരുന്ന സേനകളെ ചേർത്തു യുദ്ധം ചെയ്യുന്നതു മല്ലാതെ ഇങ്ങിനെയുള്ള ലോക വേലകളിൽ മുങ്ങിക്കിടക്കുന്നതുകൊണ്ടു അവൻ പ്രസംഗം ചെയ്യുന്നതു മില്ല ജ്ഞാനസ്ഥാനം കഴിക്കുന്നതു മില്ല കർത്താവിന്റെ അത്താഴം

കൊടുക്കുന്നതുമില്ല മറ്റും ദൈവമുറകളും ചെയ്യുന്നതുമില്ല ചെയ്യാൻ കഴിയുന്നതുമല്ല. അത്രയുംമല്ല അജ്ഞാനികളുടെ വലിയ ഗുരുക്കന്മാർ തന്മൂലാക്കന്മാർ ആഡംബരത്തോടെ വെളിയിൽ പ്രവേശം ചെയ്യുന്നതപോലെ തന്നെ പാപ്പാമാരും ബഹു ആഡംബരത്തോടെ വെളിയിൽ സഞ്ചാരം ചെയ്യുന്നു.

ആകയാൽ പാപ്പാ ക്രിസ്തുവിന്നു പ്രതിയായിരിക്കാതെ അവന്നു എതിരായ അന്തിക്രിസ്തുവായി മ.ത്രം ഇരുന്നെ എന്നു അറിഞ്ഞുകൊള്ളണം.

ഈ പാപ്പായുടെ വരവിനെ കുറിച്ചു സുവിശേഷത്തിൽ മുഖിൽ അറിയിച്ചിരിക്കുന്നു നാശത്തിന്റെ പുത്രനായ പാപത്തിന്റെ മനുഷ്യൻ വെളിപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നില്ല എങ്കിൽ ആ ദിവസം വരുകയില്ല അവൻ എതിർത്ത നില്ക്കുന്നവരും ദേവൻ എന്നു വിളിക്കപ്പെടുന്ന എല്ലാവരിനും മേലായി തന്നെതാൻ ഉയിർത്തുന്നവനാകുന്നു എന്നതുകൊണ്ടു അവൻ ദൈവത്തിന്റെ ആലയത്തിൽ ദൈവം എന്നപോലെ തന്നെ ഇരുന്ന തന്നെതാൻ ദൈവമാകുന്നു എന്നു കാണിക്കുന്നു. അപ്പോൾ ആ അക്രമക്കാരൻ വെളിയിലാവും അവനെ കത്താവ തന്റെ വായുടെ ആത്മാവിനാൽ ഒടുക്കിക്കളയും തന്റെ വരവിന്റെ പ്രകാശത്താൽ നശിപ്പിക്കയും ചെയ്യും ൨ തെസ്സലൊ ൨. ൩. ൪, ൮.

൧൬ാം അദ്ധ്യായം.

ബ്രാഹ്മണഗുരുക്കന്മാരും റോമപട്ടകാരും വേദത്തെ മറിച്ചു വെക്കുന്നതിന്നുള്ള ചേച്ച.

ഇന്ദുക്കാക്കു മൊക്ഷപ്രദം എന്ന ബ്രാഹ്മണ ഗുരുക്കന്മാർ തങ്ങളുടെ ഋക്ക, യജുസ്, സാമം, അഥവം എന്നു നാലു വേദത്തെ സംസ്കൃതഭാഷയിലാക്കി അതിനെ ഈ വേദത്തെ നടക്കുന്ന പെരെ ഒരു ഭാഷയിലും തിരിക്കാതെയും വ്യാഖ്യാനം ചെയ്യാതെയും ഇരുന്ന അതിനെ എഴുതിക്കൂടാ എന്നു പറഞ്ഞു തങ്ങളുടെ വംശക്കാക്കു മാത്രം എഴുത്തു മൂലമായി പാശ്ചാത്യ മായി ഓതി ബ്രാഹ്മണനെല്ലാതെ മറ്റു ജാതികൾക്കു തങ്ങളുടെ വേദത്തെ കാണിക്കാതെ മറച്ചു ഒളിച്ചു വെച്ചു വേദം അല്ലാതെ പതിനെട്ടു പുരാണങ്ങളെയും ഭാരതം മുതലായ യുദ്ധകഥകളെയും ചില നീതിസാരങ്ങളെയും വേദമായി പഠിപ്പാൻ കല്പിച്ച ശ്രമങ്ങൾ ചെയ്തതിൽ വേദം കേൾപ്പിച്ചു കൂടാ എന്നും നിബന്ധം ചെയ്തു അപ്രകാരം ശ്രമിച്ചു ആരെങ്കിലും ഒരു ബ്രാഹ്മണൻ വേദം ചൊല്ലിക്കൊടുത്തു എങ്കിൽ അവൻ

അധോഗതിയാസി നരകത്തെ പ്രാപിക്കുമെന്നും നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുന്നു.

എന്നാലും രാജാക്കന്മാർ മാത്രം വേദം ഓതാമെന്ന രാജാക്കന്മാരെ ബ്രാഹ്മണരായിട്ടു പുനജ്ജന്മം വരുത്തി അവരെ മാംസം ഭക്ഷിക്കാതെ ഇരുത്തി വളരെ ഭൂപ്രം വാങ്ങിക്കൊണ്ടു ചില വേദമന്ത്രങ്ങളെ ഓതിപ്പിക്കുന്നു.

എങ്ങിനെ എന്നാൽ പൊന്നുകൊണ്ടു ഒരു വലിയ പശുവിനെ ഉണ്ടാക്കി രാജാവിനെ സർപ്പം. ഗം. കെട്ടുരും. ചെയ്യിച്ചു പിറന്ന സ്വരൂപമായി അതിന്റെ വായിൽ കൂടി അകത്തുപ്രവേശിപ്പിച്ചു ചാണകം കലക്കി വെച്ചിരിക്കുന്ന അതിന്റെ വയറിൽ യാമം നേരം. ഇരുത്തി അനേകം ചടങ്ങുകളെ ചെയ്യു ശേഷം അതിന്റെ ഗർഭത്തിൻ വഴിയായി പുറത്തു വരുവിക്കുന്നു. അപ്പോൾ മഹാ രാജാവു ബ്രാഹ്മണനായി പുനജ്ജന്മമായെന്നും എല്ലാ ബ്രാഹ്മണ ശാസ്ത്രികളും പറഞ്ഞ ആ പൊൻ പശുവിനെ ബ്രാഹ്മണരെല്ലാവരും കൂടി പങ്കിട്ടെടുത്ത ഇനിയും വളരെ ഭൂപ്രദാനം ചെയ്യണമെന്നു പറഞ്ഞു വാങ്ങിക്കൊണ്ടു മുഖിൽ രാജാവിന്നു ഗായത്രിമന്ത്രം ഉപദേശിച്ചു ചൊല്ലിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു ഒരു അക്ഷരത്തിന്നു ആയിരം രൂപയായി ൩൪ അക്ഷരത്തിന്നു ൩൪൩൪ രൂപ വാങ്ങിക്കൊണ്ടു ആ മന്ത്രത്തെ ചൊല്ലി കൊടുക്കുന്നു.

ബ്രാഹ്മണർ വേദത്തെ ജനങ്ങൾക്കു കൊടുക്കാതെ മറ്റു വെച്ചു തന്ത്ര പ്രയോഗത്തെ ചെയ്യുന്നതു പോലെ.

റോമക്കാരും വേദത്തെ ലത്തീൻ ഭാഷയിലാക്കി വേദം ലത്തീനിൽ മാത്രം ഇരിക്കുന്നു. എന്നു തീച്ചു വരുത്തി. അതിനെ അറിഞ്ഞിട്ടുള്ള ഭാഷകളിൽ തിരിക്കാത്തവണ്ണം കല്പിച്ചു അപ്രകാരം ഭാഷതിരിക്കുന്നവർക്കു ശാപവും ശിക്ഷയും നിശ്ചയിച്ചു ലത്തീൻ അല്ലാതെ വേറെ തിരിപ്പുകളെ നോക്കുന്നവരെ പതിതരെന്നു നിശ്ചയിച്ചു അങ്ങിനെയുള്ള തിരിപ്പുകളെ അഗ്നികൊണ്ടു കത്തിച്ചു നാട്ടിൽ ഒരുത്തനും അറിയാത്ത അന്യഭാഷയായ ലത്തീനിൽ വേദം ഓതുുന്നു.

പിന്നെ ലത്തീൻ വേദപുസ്തകം മാത്രം സാരം എന്നു അവർ പറയുന്നു. ലത്തീൻ ഭാഷയിലുള്ള വേദം മലയാളം മുതലായ വേദതിരിപ്പുകൾ എന്നപോലെ മൂലഭാഷയായ എബ്രായ ഗ്രന്ഥ ഭാഷകളിൽനിന്നു തിരിച്ചെടുത്തിരിക്കുന്ന സമയത്തു ലത്തീൻതിരിപ്പു മാത്രം തപ്പായി പോയില്ലെന്നും മറ്റു തിരിപ്പുകളെക്കാൾ ഉയർന്നതായിരിക്കുന്നു എന്നും പറവാൻ കഴിയുമൊ കഴികയില്ലല്ലോ. ലത്തീൻ മൂലവും അല്ലല്ലോ.

പിന്നെയും പാപ്പമാർ ദൈവ വചനം ജനങ്ങൾക്കു കൊ

ടത്താൽ അവർ തങ്ങളുടെ ഉപായങ്ങളെ വിശ്വസിക്കയില്ലെന്ന വിചാരിച്ച അവരെ അന്ധകാരത്തിൽ വഴിനടത്തുന്നതിന്നു വേദത്തെ അവർക്കു കാട്ടാതെ മറച്ചു അതിൽ ചില വചനങ്ങളോട പാരമ്പര്യം ന്യായത്തിനടുത്ത ചില കാര്യങ്ങളെ കാലത്തിന്നു കാലം കൂട്ടി പാരമ്പര്യന്യായത്തെ ദൈവ ചിന്തത്തെ പോലെ ഓർത്തുകൊള്ളണമെന്നു കല്പിച്ച ശ്രീസൂര്യൻ ലോകത്തിങ്കൽ ഒക്കെയും സുവിശേഷം പ്രസംഗിപ്പിൻ എന്നു പറഞ്ഞ സുവിശേഷത്തെ ജനങ്ങൾക്കു കൊടുക്കാതെ അറിവിന്റെ താക്കോലിനെ ഒളിപ്പിച്ച സ്വർഗ്ഗരാജ്യത്തെ അവരിൽനിന്നു പൂട്ടിക്കളയുന്നു. അവർക്കു മനസ്സുണ്ടെങ്കിൽ വേദത്തിൽ ചില ചരിത്രങ്ങളെ മാത്രം പറഞ്ഞുകൊടുത്ത തങ്ങളുടെ ലാഭത്തിനായിട്ടു ചില വചനങ്ങളെ വായിക്കുന്നതിന്നു കല്പിച്ച ജനങ്ങളെ ദൈവ വചനത്തിൽനിന്നു മാത്രം മാറ്റി ഇസ്രായീലിന്റെ കഥ ജ്ഞാന പ്രകാശിയാരുടെ പുത്രമനുഭവിയുടെ പുത്രമു അന്യോനിയുടെ പുത്രമു വെള്ളിയാഴു പുത്രമു ബെസ്സുക്കാനു സ്ഥലത്തെ കുറിച്ചുള്ള പുത്രമനുഭവിയായ പൂത്രമു മുതലായ കള്ളക്കഥകളായ മനുഷ്യരുടെ വെറും വചനത്തെ മാത്രം ജനങ്ങളെ വിശ്വസിപ്പിച്ചു അവയെ ബഹു ഭയഭക്തികളോടെ വായിപ്പാനും മനഃപാഠമാക്കുവാനും കല്പിക്കുന്നു. ഇവർ കർത്താവിന്റെ വചനത്തിന്നു കൂട്ടുകയും കുറെക്കുകയും ചെയ്യുന്നതിന്നു തുനിയുന്നത എത്ര ഭയങ്കരമായിരിക്കുന്നു.

ഇതിനെ കുറിച്ചു അറിയിപ്പു പുസ്തകത്തിൽ യാതൊരുത്തനും, റോം ദീപ്തദർശനത്തിന്റെ പുസ്തകത്തിലുള്ള വചനങ്ങളിൽനിന്നു എടുത്ത കളഞ്ഞാൽ ദൈവം ജീവന്റെ പുസ്തകത്തിൽനിന്നും വിശുദ്ധപട്ടണത്തിൽനിന്നും റോം പുസ്തകത്തിൽ എഴുതപ്പെട്ട കാര്യങ്ങളിൽനിന്നും അവന്റെ ഓഹരിയെ എടുത്തുകളകയും ചെയ്യുമെന്നു എഴുതിയിരിക്കുന്നു.

അത്രയുംമപ്പു ഒരുത്തൻ ഞാൻ രാജാവിന്റെ ഒരു കല്പന കൊണ്ടുവന്നു എന്നു പറഞ്ഞാൽ അവൻ അതിനെ കാണിക്കണമല്ലോ അങ്ങിനെ പരമരാജാവിന്റെ കല്പനയെ കൊണ്ടുവന്നിരിക്കുന്നു എന്നു പറയുന്ന റോമപട്ടക്കാർ വചനത്തെ കാണിക്കാതെ ഇരുന്നാൽ അവർ ചതിയന്മാരെന്നു കാണപ്പെടും അല്ലോ.

പിന്നെയും റോമപട്ടക്കാർ വേദത്തെ കൊടുക്കാത്തതിന്നു മുഖാന്തരമായി ജനങ്ങൾ വേദത്തെ വായിക്കുന്നത കൊണ്ടു അവരുടെ ബുദ്ധി കൂർത്തയും അവരുടെ ആത്മാവിന്നു ഇടച്ചുയുമായിരിക്കുന്നതല്ലാതെ ഫലം ഉണ്ടാകയില്ല എന്നും ചെ

റിയവരുടെ കയ്യിൽ കത്തി കൊടുത്താൽ അവർ തങ്ങളെ തന്നെ മുറിക്കുമെന്നും പറയുന്നു അജ്ഞാനഗുരുക്കന്മാരെപ്പോലെ അധികം പണം കൊടുക്കുന്ന സമ്പന്നന്മാർ മാത്രമേ വേദം വായിക്കാവൂ എന്നു കല്പിച്ചിരിക്കുന്നു.

വേദ എഴുത്തുകൾ ഉപേക്ഷിച്ചു ചെമ്മീൻ അമ്പലത്തിൽ നിങ്ങളുടെ നിത്യജീവനങ്ങളെന്നു ക്രിസ്തു പറയുന്നു.

പരിശുദ്ധ ദാവീദിന്റെ വചനം എന്റെ കാലുകൾക്കു ഭിപ്രവും എന്റെ വഴികൾക്കു വേളിച്ചുവുമായിരിക്കുന്നു എന്നും കർത്താവിന്റെ വെദത്തിൽ രാവും പകലും ധ്യാനത്തോടെ ഇരിക്കുന്ന മനുഷ്യൻ ദാഗ്രവാൻ എന്നും പറയുന്നു. സങ്കീ. ൧൧൯. ൧൦൫.

പരിശുദ്ധ പൌലുസും യേശുവെ പരിശുദ്ധ സഭോദരന്മാരെല്ലാവരും വായിച്ചു അറിയേണ്ടുന്നതിന്നു കർത്താവിന്റെ മേൽ ആണയിട്ടു നിങ്ങളോട് യാചിക്കുന്നു എന്നും ഞങ്ങളുടെ സ്വർഗ്ഗത്തിൽനിന്നു ഒരു ദൈവദൂതനാകട്ടെ ഞങ്ങൾ നിങ്ങൾക്കു പ്രസംഗിച്ചിട്ടുള്ളതിനെ അല്ലാതെ മറ്റൊരു സുവിശേഷത്തെ നിങ്ങൾക്കു പ്രസംഗിച്ചാൽ അവൻ ശപഥമുള്ളവനാകട്ടെ എന്നു കല്പിക്കുന്നു. ഗലാത്തി. ൧. ൮.

അത്രയും മറ്റു രോമപട്ടക്കാരുടെ വേദം പത്തുകല്പനകളും കർത്താവിന്റെ പ്രാർത്ഥനകളും പാപം ഏറ്റു പറയുന്ന നമസ്കാരത്തിനും ജ്ഞാനസ്നാനകല്പനകളും സകൃമെന്നകല്പനകളും വിരോധമായിരിക്കുന്നു. അതാവിത.

൧. പത്തുകല്പനയിൽ വിഗ്രഹാരാധനയെ വിലക്കുന്ന കല്പനയെ ഒളിച്ചു വെച്ചു വിഗ്രഹാരാധനക്കാരുടെ കൈകൾക്കു സ്വസ്ഥനാളിനെ ശുദ്ധീകരിപ്പാൻ ഓക്ക എന്ന കല്പനകൾ വിരോധമായി പുണ്യവാന്മാർ തിരുന്നാൾ ആചരിക്കുന്നതുകൊണ്ടു ഇവരുടെ വേദം പത്തുകല്പനകൾ വിരോധമായതാകുന്നു.

൨. കർത്താവിന്റെ പ്രാർത്ഥനയിൽ ദൈവത്തെ നോക്കി അപേക്ഷിപ്പാൻ കല്പിച്ചിരിക്കുമ്പോൾ മരിച്ചുപോയവരെ നോക്കി പ്രാർത്ഥിക്കുന്നതുകൊണ്ടു ഇവരുടെ വേദം കർത്താവിന്റെ പ്രാർത്ഥനയോട് ഒത്തതല്ല.

൩. പാപം ഏറ്റു പറയുന്ന പ്രാർത്ഥനയിൽ എല്ലാ വസ്തുക്കളെയും അറിഞ്ഞിരിക്കുന്ന സത്യ ദൈവത്തിന്റെ മുഖാകെ പാപത്തെ അറിയിക്കുമ്പോൾ ഇവർ മനുഷ്യർക്കു പാപങ്ങളെ അറിയിക്കുന്നതുകൊണ്ടു ഇവരുടെ വേദം വേറെ ആയി പോയി.

൪ ജ്ഞാനസ്നാന കല്പനയിൽ സുവിശേഷത്തെ ലോകത്തിൽ മുഴുവനും പ്രസംഗിപ്പാനും വിശ്വാസം ഉള്ളവനെ വെള്ളം കൊണ്ടു ജ്ഞാനസ്നാനം കഴിപ്പാനും കല്പിച്ചിരിക്കെ ഇവർ സുവിശേഷത്തെ പ്രസംഗിക്കാതെ ജ്ഞാനസ്നാനത്തിൽ ഉല്പിന്നെയും ഉമിഴന്നീർന്നെയും എണ്ണയേയും കൊടുക്കയാൽ ഇവരുടെ വേദം ജ്ഞാനസ്നാന കല്പനയെക്കൊണ്ടു തെറ്റാകുന്നു.

൫. പരിശുദ്ധ അത്മാഴ്ചകല്പനയിൽ എല്ലാവർക്കുമായി ചിന്നപ്പെട്ട എല്ലാവരും കുടിപ്പാൻ കല്പിക്കപ്പെട്ട പുതിയ ഉടമ്പടിയായ പാപമോചനത്തിന്റെ രക്തത്തെ ഇവർ മനുഷ്യർക്കു വില്പിക്കുന്നതുകൊണ്ടു ഇവരുടെ വേദം പരിശുദ്ധ അത്മാഴ്ച നിയമത്തോടൊത്തതല്ല.

ഇപ്രകാരം റോമപ്പട്ടക്കാർ വേദം ഇല്ലാതെ കരുതുന്നതുപോലെ നടന്നാൽ കരുതാൻ വഴികാണിക്കുന്നതെങ്ങിനെ എന്നു വിചാരിക്കേണ്ടതാകുന്നു.

൧൭ അദ്ധ്യായം.

അജ്ഞാനികൾ ക്രിസ്ത്യാനികളെ നീക്കുന്നതിനും റോമക്കാർ ക്രിസ്ത്യാനികളെ നീക്കുന്നതിനും ഉള്ള സംബന്ധം.

അജ്ഞാനികളുടെ ശിവമതവും വിഷ്ണുമതവും അനേകയുഗങ്ങൾ ആയിരിക്കുന്നു. ക്രിസ്ത്യാനിമഗ്ഗമൊ ഇരുനൂറ്റുനൂറ്റു സംവത്സരമായി തുടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. ഞാനും പുതിയ മാഗ്ഗും ഞാനും മതത്തെപ്പോലെ ഇരിക്കുന്നു. ഞാനും മാഗ്ഗത്തിൽ ഞാനും പുഴയർ പറയർ എന്നിവർ ഒഴികെ ഏതൊരു ശ്രേഷ്ഠവംശക്കാർ വന്ന കൂട്ടുന്നു. എന്തൊ ആലയിൽ ഒരു പ്രാവശ്യം അവർ ഒരു പള്ളിയിൽ വന്ന കൂടി ആകാശം ഇടത്തു വീഴുന്നതു പോലെ പാട്ടു പാടി വിളിക്കുന്നു. ഒരു ഉപദേശ വെള്ളക്കാരനെ പോലെ ഇരുന്ന പുസ്തകത്തെ വിരിച്ചു എന്തൊ ചിലതു ബോധിപ്പിക്കുന്നു. ജനങ്ങൾ മുട്ടുകുത്തി വരുന്നു വേറെ ഒന്നുമില്ല. അവരുടെ പള്ളികളിൽ ഉരുക്കൾ ഇല്ലകൊടുമുഴക്കുമില്ല. കൊടു ഇല്ല വെടി ഇല്ല നേരം പോക്കായ കഷ്ടകൾ ഇല്ല നാടകരും പാഠകരും ഇല്ല ദേവദാസികളുടെ നാടമിപ്പു പുജ അഭിഷേകം എന്നിവ ഇല്ല പഞ്ചാക്ഷരമിപ്പു തേവാരമിപ്പു തേർ തുടങ്ങിയ വാഹനങ്ങളില്ല ഭാരതം രാമായണം ഭാഗവതം ഇവ ഒന്നുമില്ല അപരന്മാരുടെ തരവിളയാട്ടങ്ങളല്ല അപരന്മാർക്കു പേരുടെ കഥ ഇല്ല മുപ്പത്തു മുക്കാലി ദേവകളുടെ കഥയില്ല. അന്യായ വേദം ഇത. തുല്യകരുടെ വേദമെങ്കിലും കുറെ കാണാം. യാതൊരു കൺകൃത്യം അവിടെ ഇല്ല.

പിന്നെയും ആ വേദക്കാർക്കു ആചാരമില്ല അനുഷ്ഠാനമില്ല കളിയില്ല ഭിക്ഷയില്ല നെറ്റിയിൽ വിഭൂതിയില്ല ഒരു പൊട്ടു മില്ല മുഖം പാഴായി ഇരിക്കുന്നു. അവർക്കു, അമാവാസ്യ, ഭീപാളി ശിവരാത്രി, മകരപ്പുയം. മാമാഷം. റംവക ഇല്ല. പൊങ്ങൽ പൂജാപുനസ്കാരങ്ങൾ ഇല്ല അവരുടെ വീട് മരണ വീട്ടിനെ പോലെ ഇരിക്കുന്നു. അവരെ തൊട്ടാലും കണ്ടാലും കളിക്കെണമെന്ന പറയുന്നു.

മുൻ കാലത്തിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന അജ്ഞാനികൾ ക്രിസ്തുമായ്ക്കു തെയും ക്രിസ്ത്യാനികളെയും നിന്ദിച്ച പ്രകാരമാവിത. ദ്രാഗ്ത മാഗ്ഗും. ദൈവം, പള്ളി, പീഠം, സ്വരൂപമില്ലാത്ത വേദം. പരിത്വമില്ലാത്ത മൂഢാത്മാക്കൾ കെട്ടി ഉണ്ടാക്കിയ വേദം. സൂയ്നേയും കുരിശിനേയും മനുഷ്യനേയും കുടിപ്പുന്ന വേദമെന്നും പുതിയ വേദം. കെട്ടിഉണ്ടാക്കിയവർ അധികാരത്തെ നിന്ദിക്കുന്നവർ കലഹങ്ങളെ ഉണ്ടാക്കുന്നവർ എന്നും നിന്ദിക്കുന്നു.

ഇതപോലെ തന്നെ റോമമാഗ്ഗ്ക്കാരും ഞങ്ങളുടെ റോമൻ കത്തോലിക്ക വേദം അനേക റൂറായിരം വർഷങ്ങളായിരിക്കുന്നു ഇത അങ്ങിനെ അല്ല പൃത്തരുടെ കാലത്തു മുട്ടിച്ചു. ഇത പതിതരുടെ വേദം. ദുഷ്ടന വേദം കള്ളവേദം എന്ന സൂവിശേഷമാഗ്ഗ്ത്തെ നിന്ദിച്ച അനേക വാഡമായ ശകാരങ്ങളും പരിഹാസങ്ങളും ചെയ്യുന്നു.

റോമപട്ടക്കാരും ബഹുവിധം ഭൂഷണ പുസ്തകങ്ങളെ ഉണ്ടാക്കി സൂവിശേഷമാഗ്ഗ്ത്തിന്ന വിരോധമായി പതിതർ കോടാലി പതിതർ നഞ്ഞിന്ന ഔഷധം. പരമാർത്ഥ ഗുരുവിനെ നെറ്റ കഥ വേദവിളക്കു മുതലായ അനേകം പുസ്തകങ്ങളെ ഉണ്ടാക്കിയിരിക്കുന്നു അവയിൽ കാണിച്ചിരിക്കുന്ന ആ കടിയകഥകളും നിന്ദകളും അല്ലല്ല ഇത സത്യമെന്നതിന്ന ദുഷ്ടാന്തമായി അവരുടെ ഭൂഷണത്തിൽ ഒരു ഭാഗം ഇവിടെ എഴുതിയിരിക്കുന്നു.

റോമപട്ടക്കാർ പ്രൊതെസ്തന്തക്കാരെ ഭൂഷിക്കുന്നപ്രകാരം.

- ൧ പതിതരുടെ വേദത്തിൽ ഒരു പീഠവും ഇല്ല ഒരു ബലിയും ഇല്ല.
- ൨, ആചാര്യന്മാരും ഇല്ല ഗുരുവും ഇല്ല.
- ൩ പട്ടംകൊടുക്കുന്ന അഭിഷേകവും ഇല്ല പാപനിവാരണവും ഇല്ല.
- ൪, ശുദ്ധഭോജന നാളും ഇല്ല ഒരു യോഗനാളും ഇല്ല.

- 6, സന്യാസവും ഇല്ല കന്യകാവസ്ഥയും ഇല്ല.
- ൩, പാപത്തെ ചെയ്യുന്നതിന്നു ഭയവും ഇല്ല പുണ്യം ചെയ്യുന്നതിന്നു ഒരു ഉത്സാഹവും ഇല്ല.
- ൭ ഇഹലോകത്തിലെ നീതിമാന്മാർക്കും പരലോകത്തിലെ പരിശുദ്ധന്മാർക്കും ഒരു അന്യോന്യമില്ല.
- ൮ ഇവരുടെ ഇടയിൽ ഒരു പുണ്യവാൻ ഇല്ല അവരായ് ഒരു പുതുകാര്യവും നടന്നതുമില്ല.
- ൯ ഒരു കാര്യത്തെയും നിശ്ചയിപ്പാൻ ശക്തിയുമില്ല യാതൊരു തീർച്ചക്കും കീഴ്പ്പെടുന്നതുമില്ല.
- ൧൦ അതിൽ ഒരു ചട്ടവുമില്ല ആചാരവും ഇല്ല.
- ൧൧ അതിൽ സാമ്പ്രദായിക ധൃപവുമില്ല ഒരു തീർത്ഥാടനമുമില്ല.
- ൧൨ ഒരു എണ്ണ വിളക്കുമില്ല ഒരു മെഴുകു തിരിയുമില്ല.
- ൧൩ ഒരു മുദ്രയുമില്ല ഒരു കൊടിയുമില്ല.
- ൧൪ അതിന്നു തലയുമില്ല കാലുമില്ല.

ഇത കൂടാതെ

ഓരോരുത്തർ വേദപുസ്തകത്തെ വായിച്ചു അതിന്റെ അർത്ഥത്തെ മനസ്സിൽ പ്രാകരം തിരിക്കുന്നത.

ഒരു പാപത്തെ ഭയപ്പെടാതെയും ഒരു പുണ്യത്തെയും അനുസരിക്കാതെയും കർത്താവെ കർത്താവെ ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നു എന്ന ചൊല്ലി മോക്ഷം വരുമെന്ന വിശ്വസിക്കുന്നു.

ഞായറാഴ്ചയിൽ രണ്ടു നാഴിക നേരം പാട്ടു പാടുന്നു.

സ്വന്ത ചെറിയെ വിശ്വസിച്ചു ഒരു തലവനെയും കീഴ്പ്പെടാതെ നടക്കുന്നു.

റോമക്കാർ ക്രിസ്ത്യാനിക്കാരെ പകച്ചു നിന്ദിക്കുന്നതിനെ കുറിച്ചു നടന്ന ചരിത്രങ്ങളിൽ ഒന്നിനെ ദൃഷ്ടാന്തമായി കാണിക്കുന്നു.

പുറം വെള്ളിയിൽ പുതുശ്ശേരിയിൽ റോമക്കാരനായ ആനന്തരായിപ്പിള്ളയുടെ വീട്ടിൽ ഒരു വേദമുഖനായ വഴിയോരയിൽ നാലഞ്ചു നാൾ താമസിച്ചിരിക്കുമ്പോൾ രണ്ടുപേർ തങ്ങളിൽ ചർച്ച തക്കം ചെയ്യുന്നു.

അപ്പോൾ ആനന്തരായിപ്പിള്ള പറഞ്ഞു, ഞാൻ നടന്ന ഒരു ചരിത്രം പറയുന്നു, കേൾക്കുന്നുവോ; അവൻ പറയുന്ന ചരിത്രം. ഒരു വഴിയ പട്ടണത്തിൽ ആ ദിക്കുകാർ എല്ലാവരും വെള്ളം കുടിക്കുന്ന ഒരു തടാകം ഉണ്ടായിരുന്നു ആ വഴിയായി ഒരു ചുരുക്കം മാർഗ്ഗക്കാരൻ അല്ലെങ്കിൽ ഒരു പതിനാൻ കുതിരപ്പുറത്തു കേറി പോയി പൈതൃകം പന്തടിച്ചു

കൊണ്ടിരുന്നപ്പോൾ ആ പതിനൻ കേറി ഇരുന്ന കുതിരയുടെ കാലിന്മേൽ ആ പന്തുകൊണ്ട തെറിച്ച കൂട്ടത്തിൽ വീണു പോയി അപ്പോൾ ആ ദിക്കുകാർ എല്ലാവരും പതിനൻ കേറിയിരുന്ന കുതിരയുടെ കാലിൽ കൊണ്ട തെറിച്ച പന്തുകൂട്ടത്തിൽ വീണു എന്നറിഞ്ഞ ആ വെള്ളം എത്രയും പ്രയോജനമുള്ളതായിരുന്നാലും ആരും അതിൽനിന്ന വെള്ളം എടുക്കാതെ ആ കൂട്ടത്തെ വെണ്ടാ എന്ന നിശ്ചയിച്ചു കണ്ടുവെറ എന്ന പറഞ്ഞു.

അതിന്നു വേദമുപദേശി പ്രത്യുത്തരമായിട്ട്, കൊള്ളാം പതിനൻ കേറിയെന്ന കുതിരയിന്മേൽ പൈതങ്ങളുടെ പന്തുകൊണ്ട കൂട്ടത്തിൽ വീണതിനാൽ ആ കൂട്ടം തള്ളിക്കളഞ്ഞു വെട്ടാ പന്ത തൻ മേറിയെന്ന കുതിര നടന്നപോയ ആ പട്ടണത്തിൽ അവർ പാഞ്ഞാ അല്ലെങ്കിൽ ആ പട്ടണത്തെ അവർ വിട്ടുപോയൊ എന്ന ചോദിച്ചു. അതിന്നു അവർ ഉത്തരം പറയാതെ മൌനമായിരുന്നു.

മവു അദ്ധ്യായം.

അജ്ഞാനികൾ വിശ്വാസികളെ ഉപദ്രവിക്കുന്നതിന്നും ദോഷകർ വിശ്വാസികളെ ഉപദ്രവിക്കുന്നതിന്നും ഉള്ള സംബന്ധം.

അജ്ഞാനികളായ നേരൊ, ദൊമിശിയൻ, ഗ്രായാൻ മുതലായ രാജാക്കന്മാരും ജനങ്ങളും വിശ്വാസികളെ തങ്ങളുടെ വശമുള്ളതു വന്നെടുക്കുന്നതിന്നും തങ്ങളുടെ വിശ്വാസങ്ങൾ മേൽ ആണയിടുന്നതിന്നും ബലബന്ധപ്പെടുത്തി ഉപദ്രവിച്ചുപിടിച്ചുവന്നു.

ചിലർക്കു വിലങ്ങിട്ടു, ചിലരെ കഴുവെററി, ചിലരെ കുരിശിന്മേൽ തറച്ചു, ചിലരെ വെട്ടി, ചിലരെ കിഴ്ന്നു പുശിയ വസ്ത്രം ഉടുപ്പിച്ചു ദീപ്തിപോലെ കൊള്ളുന്നിട്ടുണ്ടു, ചിലരെ മുട്ടു മുഗങ്ങളുടെ തോൽ കൊണ്ടു പുരപ്പിച്ചു നായ്ക്കളെക്കൊണ്ടു കടിപ്പിച്ചു, ചിലരെ പൊടുന്ന എണ്ണുകൊപ്പരയിലിട്ടു, ചിലരെ അഗ്നികൊണ്ടു ദഹിപ്പിച്ചു, ചിലരെ പൊടുന്ന ചുണ്ണാമ്പിലിട്ടു, ചിലരെ നാടുകളിൽ കുടിയിരുത്താതെ പട്ടു തങ്ങളുടേക്കും കുഴികളുടേക്കും പറഞ്ഞയച്ചു, ഇപ്രകാരം വിശ്വാസികൾ നശിക്കപ്പെട്ടതുകൊണ്ടു സത്യവേദം നശിച്ചു പോകാതെ അവരുടെ രക്തം വിതരണപോലെ വീണു വേഗം ഭൂമി മുഴുവനും നിറഞ്ഞു ഇക്കാലത്തു ഇന്ദുക്കാർ തങ്ങൾക്കു അധികാരം ചെയ്യുന്ന ഇടത്തു ക്രിസ്ത്യാനിക്കാരെ ഉപദ്രവിക്കുന്നു.

അപ്രകാരം ദോഷക്കാരും ക്രിസ്ത്യാനിക്കാരെ കഠിനമായി

ഉപദ്രവിച്ചു വേദത്തെ കാണാതിരിക്കുന്നതിന്നു കല്പിച്ചു വിശ്വാസത്തെ മറുതലിക്കുന്നതിന്നും പുണ്യവാന്മാരോട ഭരവേക്ഷിക്കുന്നതിന്നും സ്വരൂപത്തെ ആരാധിക്കുന്നതിന്നും ബ്രഹ്മസ്മാദന സ്ഥലം ഉണ്ടെന്ന വിശ്വസിക്കുന്നതിന്നും ബലബന്ധപ്പെടുത്തി ഉപദ്രവിക്കുന്നു.

ദൈവഭക്തിയുള്ള രക്തസാക്ഷിക്കാർ അനുഭവിച്ചു പാടുകൾ തിടക്കപ്പെട്ട ഭൂമിപ്പാനുള്ളവ എന്നും അവർ സഹിച്ചു ബാധകൾ മനുഷ്യസ്വഭാവമുള്ളവരാൽ ദണ്ഡിക്കപ്പെടത്തക്കവണ്ണമല്ലാതെ പിശാചിനാൽ ഉത്സാഹപ്പെടിക്കപ്പെട്ട മനുഷ്യർ തങ്ങളുടെ സ്വയംകൃതന്താൽ നടത്തിച്ചു ബാധകളായിരിക്കുന്നു എന്നും പൂർവ്വ ചരിത്രക്കാർ എഴുതിയിരിക്കുന്നു.

റോമക്കാർ സുവിശേഷമാഗ്ഗ്ക്കാരെ ഉപദ്രവിച്ചു വിധമാവിത. സുവിശേഷക്രിസ്ത്യാനികളിൽ ചിലർ വാൾകൊണ്ടു വെട്ടപ്പെട്ടു. ചിലർ അഗ്നിയിൽ ദഹിപ്പിക്കപ്പെട്ടു, ചിലർ ജീവനോടെ പുതെക്കപ്പെട്ടു, ചിലർ കുരടാവുകൊണ്ടു അടിക്കപ്പെട്ടു, ചിലർ തിളക്കുന്ന വെള്ളത്തിൽ ഇടപ്പെട്ടു, ചിലർ വരുകപ്പെട്ടു, ചിലർ ചക്രം കൊണ്ടു അടക്കപ്പെട്ടു, ചിലർ ഘോഷം ഘോഷമായി മുറിക്കപ്പെട്ടു, ചിലർ കഴുവേറ്റപ്പെട്ടു, ചിലരെ കടലിൽ മുക്കിക്കളഞ്ഞു, ചിലരുടെ തോലി ഉരുക്കി ചിലരുടെ നാബ അറത്തു, ചിലരെ കല്ലുകൊണ്ടു റിഞ്ഞു കൊന്നു, ചിലരെ പട്ടിണി ഇട്ടു കൊന്നു, ചിലരെ ആഴമുള്ള കുഴികളിൽ ആക്കി മരണം വരെക്കും അടച്ചു, ചിലരുടെ കൈകാൽ മുതലായ അവയവങ്ങൾ മുറിച്ചു മുടന്തരാക്കി വിടപ്പെട്ടു.

ചിലരെ വേദക്കാർ എന്ന പദത്തെ പടിച്ചു കൊണ്ടുവന്ന അവരുടെ മേൽ കുറ്റം ചുമത്തി ഭർത്താവിന്റെ കണ്ണിന്നു മുമ്പാകെ അവന്റെ ദായ്യയെ വേറെ ഒരുത്തന്നു കൊടുത്ത അവൻ ആ സ്ത്രീയെ തന്റെ കൂട്ടത്തിൽ വേർത്ത അവനെ അഗ്നികൊണ്ടു ദഹിപ്പിക്കുന്നു.

ഒരു സ്ത്രീ തന്റെ ഭർത്താവിനെയും ഒരു കുട്ടി തന്റെ അമ്മയെയും കൊല്ലുന്നതിന്നു ബലബന്ധപ്പെടുന്നു. ഗർഭമുള്ളവരെയും ബാലകന്മാരെയും കഴുവേറ്റി ഒരു കാലുപൊലെ കൊണ്ടുനടന്നു കാണിച്ചു.

ചില സ്ത്രീകളെ പിടിച്ചു പരസ്യമായ സ്ഥലങ്ങളിൽ നഗ്നമാരാക്കി കെട്ടി വെക്കുന്നു.

ചില സ്ത്രീകളെ തല കീഴായും ചില സ്ത്രീകളുടെ നടുവിൽ കയറുകൊണ്ടു കെട്ടിത്തൂക്കിയും അവരെ നഗ്നതയോടെ കെട്ടിയും ഇട്ടു

ഒരു വലിയ ഉപദ്രവ കാലത്തിൽ വിശ്വാസികളായ സ്ത്രീ

ഒരു ചെറിയ കോളിമ്പെക്കുന്നു. പിറേന്നാൾ സഞ്ചയനം എന്ന പറഞ്ഞ ദവിച്ചശേഷമുള്ള എല്ലാ ഒക്കെയും പെരുകി എടുത്ത ചേർത്ത അതിൽ പാൽ ഇളന്നീർ മുതലായത ഒഴിച്ച ആ എല്ലിനെ ആറ്റിൽ എറിഞ്ഞുകളയുന്നു.

കമ്മാത്തരമെന്ന പറഞ്ഞ പതിനാറാം ദിവസം ആറ്റിൻകരയിൽ ബ്രാഹ്മണർ വന്ന തരയിൽ മണ്ണുകൊണ്ട ഒരു മണ്ഡപം പോലെ കെട്ടി ആ മണ്ഡപം ചുറ്റി ഹൃദയ കലശം വെച്ചുള്ളിൽ അരി പരത്തി അതിന്റെ മേൽ കുംഭം സ്ഥാപിച്ച അതിന്മേൽ തേങ്ങ വെച്ച അഗ്നിമൂലയിൽ ഒരു ചെറിയ മേട ഉണ്ടാക്കി കോൽകൾകൊണ്ട ഒരു ചെറിയ സ്വരൂപം കെട്ടി അതിൽ നാലഞ്ചു ദർപ്പുല്ലു പരിച്ചിട്ട ആ പുല്ലിനെ ചത്തവനെന്ന മന്ത്രം കൊണ്ട സ്ഥാപിക്കുന്നു. പിന്നെ തീക്കൊണ്ട ആ ദർപ്പുല്ലിനെ ചൂട്ടു ചാരമാക്കി ആചാരത്തെ മനുഷ്യശരീരയിൽ നിലത്ത വിതറി അതിൽ വെററില അടക്ക മുതലായത വെച്ചു പടച്ച ആ ചാരത്തെ ആറ്റിൽ എറിഞ്ഞു കളയുന്നു. പിന്നെ കമ്മം ചെയ്യുവാൻ സ്നാനം ചെയ്തു അമ്പലത്തിൽ നൈവിളക്കു വെച്ചു വീട്ടിലേക്കു വരുന്നു. ചിലർ ശക്തിക്കു തക്കതായി ബ്രാഹ്മണനെ വസ്ത്രം കൊടുക്കുന്നു. അവൻ വസ്ത്രത്തെയും ദക്ഷിണയെയും കമ്മാത്തരം ചെയ്തു അരി കായ്കളെയും എടുത്തുകൊണ്ടു പോകുന്നു.

ദിവസം എന്നത എന്തെന്നാൽ വഷാത്തരം ചെയ്യുവാൻ നാൾ വരുമ്പോൾ ബ്രാഹ്മണ ഗുരുക്കന്മാർ മുഖെ പുണ്യദാനം ചെയ്യുശേഷം മൂന്നിലകളെ ഇട്ടു ഒന്നി ശിവനായിട്ടും ഒന്നു വിഷ്ണുവായിട്ടും ഒന്നു ചത്തവനായിട്ടും ദാവിച്ച അതിൽ അരി കായ്കറി വെററില അടക്ക മുതലായതു വെച്ചു ചില ചടങ്ങുകളെ ചെയ്തു അവയും അവൻ എടുത്ത കളയുന്നു. പിന്നെ പിണ്ഡപ്രധാനം എന്ന പറഞ്ഞ മാവിൽ വാഴപ്പഴം ഇട്ടു കഴിച്ചു മൂന്നു പിണ്ഡം ഉണ്ടാക്കി ദർപ്പുല്ലിന്മേൽ വെച്ചു ഒന്നു ചത്തവനായിട്ടും ഒന്നു അവന്റെ അപ്പനായും ഒന്നു അവന്റെ മുത്തപ്പനായും ദാവിച്ചു ആ പിണ്ഡത്തിന്നു പൂജ ചെയ്യുന്നു കമ്മം ചെയ്യുന്നവനോട ആ പിണ്ഡത്തിന്നു വദനം ചെയ്യാൻ പറഞ്ഞു ആ പിണ്ഡത്തെ ആറ്റിൽ കളവാൻ പറഞ്ഞ അതിന്നും പണം വാങ്ങിക്കുന്നു. ഇത തന്നെ ദിവസം.

ലിംഗധാരകൾ മോക്ഷ വിളക്കെന്ന പറഞ്ഞ സമാധി ഉറപ്പിച്ച പതിനൊന്നാം നാൾ കല്ലറമേടമേൽ ലിംഗം പോലെ പിടിച്ചു പൂജ ചെയ്തു അവിടെ കുറെ ചടങ്ങുകളെ ചെയ്തു ചോറ കായ്കറി മുതലായവയെ ഉണ്ടാക്കി സമാധി

യിൽ വിളക്കു കൊളുത്തി ഒട്ടക്കും കല്ലൂർ ദീപം പിടിച്ച മോക്ഷ വിളക്കു എടുത്തു എന്ന പറയുന്നു.

ഇങ്ങിനെ പൈതൃകങ്ങൾ തങ്ങളെ പെറവക്കായിട്ട ചെയ്യുന്ന ക്രിയകളാൽ ആ ആത്മാവ പിതൃലോകത്തിൽനിന്ന സ്വർഗ്ഗലോകത്തിലേക്കു പോകുമെന്ന പറയുന്നു ഇങ്ങിനെ ബ്രാഹ്മണ ഗുരുക്കന്മാർ മനുഷ്യരെ ചതിച്ചു പോരുന്നു.

അപ്രകാരം തന്നെ റോമക്കാരും തങ്ങൾക്കു മരണാവസ്ഥ നേരിടുമ്പോൾ പട്ടക്കാറെ വരുത്തുന്നു. അൻ വന്ന ഉപ്രിശ മപ്പുശി ചില ക്രിയകളെ ചെയ്തു തീർത്തും കൊടുത്ത അതിന്ദാൽ മോക്ഷം പ്രാപിക്കാമെന്ന പറയുന്നു.

ഒരുത്തൻ മരിച്ചതിൽ പിന്നെ അവന്റെ ശവത്തിന്നു അനേകം ചടങ്ങുകളെ ചെയ്തു അടക്കുന്നു. ചത്തവന്റെ ശേഷക്കാർ ചിലർ അജ്ഞാനികൾക്കു തക്കതായ അജ്ഞാന ക്രിയകളെ ചെയ്യാൻ ഭാവിച്ചു വാഴ ഇളന്നീർ മുതലായത വെച്ചുകാട ആറുന്നത പോലെ പാൽ ചന്ദനം മുതലായ കല്ലറമേൽ തളിക്കുന്നതുമുണ്ടു

മോക്ഷവിളക്കെന്ന പറഞ്ഞു, മരിച്ച പതിനോന്നാം നാൾ അല്ലെങ്കിൽ പത്തു മൂന്നാം നാൾ അവരവരുടെ ശക്തിക്കു തക്കതായ ഒരു രൂപാ പത്തു പണം മുപ്പതു പണം വരെക്കും പട്ടക്കാർ കൊടുത്ത മോക്ഷവിളക്കു എടുപ്പാൻ പറയുന്നു. അവർ അതിനെ വാങ്ങിച്ചൊണ്ടു മോക്ഷവിളക്കു എടുക്കുന്നു എന്ന പറഞ്ഞ അധികം പണം കൊടുക്കുന്നവർക്കു പള്ളിയിൽ ആരാധന സമയത്തു പള്ളിയുടെ നടുവെ വെറുനൂറ്റാലയെ കൊണ്ടുവന്നു വെച്ചു അത്ഭുതം കറപ്പു വശ്രം വിരിച്ചു നൂറ്റാലയെ ചുറ്റി മെഴുകുറിയി കൊളുത്തി ചത്തവനെ നന്നുക്കൊണ്ടു ഭാവിച്ചു അവന്റെ പേർ ചൊല്ലിയതീനിൽ ചില മന്ത്രങ്ങളെ പട്ടക്കാരൻ ജപിച്ചു തീർത്തും തളിച്ചു ജനങ്ങളെ ചത്തവന്റെ ആത്മാവിന്നായിട്ടു കർത്താവിന്റെ പ്രാർത്ഥനയെ മന്ത്രമായി ചൊല്ലി അപേക്ഷിച്ചു കൊള്ളുവാൻ പറയുന്നു. ഇപ്രകാരമുള്ള ചടങ്ങുകളെ ചെയ്തു ഉടനെ ബഹുമാന സ്ഥലത്തിലിരിക്കുന്ന ആത്മാവ അവധി തീർന്നു മോക്ഷത്തിന്നു പോകുമെന്ന പറയുന്നു. ഇത തന്നെ റോമക്കാരുടെ മോക്ഷവിളക്കു.

പിന്നെയും വഷാത്തരം വൃശ്ചികമാസത്തിൽ കൊണ്ടാടപ്പെടുന്ന ബഹുമാനസ്ഥലത്തു ഇരിക്കുന്ന ആത്മാക്കളുടെ തിരുനാളിൽ ഓരോരുത്തൻ തങ്ങളുടെ മരിച്ചുപോയ ശേഷക്കാർക്കെല്ലാവർക്കായിട്ടും മോക്ഷവിളക്കു എടുക്കേണ്ടതാകുന്നു. മുന്തിലത്തെ മോക്ഷ വിളക്കിന്നു ചെല്ലുന്ന ചിലവ അപ്പോൾ ചിലവാക

യില്ല ഓരോരൊ ആത്മാവിന്ന ഓരോരു പണം കൊടുത്താൽ മതി അല്ലെങ്കിൽ ൫൦ ആത്മാക്കൾക്ക കൂടി ഒരു പണം കൊടുത്താലും മതി എല്ലാവർക്കും മോക്ഷ വിളക്ക എടുക്കപ്പെടും.

വർഷാന്തരം ബന്ധുക്കാന സ്ഥലത്തു ഇരിക്കുന്ന ആത്മാക്കളുടെ പെരുമ്പാൾ കൊണ്ടാടപ്പെടുന്നതിന്ന മുഖ്യ ഉപദേശിമാർ നാടുകളിലും നഗരങ്ങളിലും ഗ്രാമങ്ങളിലുമുള്ള ഓരോരൊ വീട്ടിലെക്കുപോയി അവരെ തങ്ങൾ തങ്ങളുടെ മരിച്ചുപോയവർക്കായിട്ടു മോക്ഷ വിളക്ക എടുക്കണമെന്ന ഭയപ്പെടുത്തി അവരാൽ കൊടുപ്പാൻ കഴിയുന്ന പണങ്ങളെ വാങ്ങിക്കൊണ്ടു അവരുടെ മരിച്ചുപോയ ബന്ധുക്കളുടെ പേർ എഴുതിക്കൊണ്ടു പൊരുന്നു. ഇപ്രകാരം ഒരു ചുമട ഓലക്കെട്ടു ഉണ്ടാക്കുന്നു. മോക്ഷ വിളക്ക എടുക്കുന്നതിന്ന ഉപദേശിമാർ തെണ്ടിക്കൊണ്ടുവന്ന പണത്തിൽ പാതി ഉപദേശിമാർക്കും പാതി ഗുരുവിന്നും ചെരുന്നു എന്നാലും പലതുള്ളി ഒരു ആറായി പൊകുന്നതുപോലെ അധികമായ ചെറിയ തുകകളാൽ അനേക ഗുരുക്കന്മാർക്കു വെണ്ടുന്ന പണം വരും.

ആത്മതിരുമ്പാൾ വരുമ്പോൾ അതിന്റെ തലെ ദിവസം രാത്രി പന്ത്രണ്ടു മണി നേരത്തു തുടങ്ങി പിറേറന്നാൾ പകൽ പൂജ അവസാനിക്കുന്ന വരെക്കും പള്ളി മണി ഇടവിടാതെ അടിക്കപ്പെടുന്നു. കല്ലറകളിൽ ഒക്കെയും വിളക്കു കത്തിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. പള്ളിയിൽ എല്ലാദിക്കിലും കറപ്പുവിരിച്ചു പള്ളിയുടെ നടുവെ പെറ്റുറുണ്ണാവ വെച്ചു ആ റുണ്ണാവമേൽ കറപ്പു വസ്ത്രം വിരിച്ചു അനേകം മെഴുകുതിരി കൊടുത്തിയിരിക്കുന്നു.

പട്ടക്കാരുൻ പൂജയുടെ ആരംഭത്തിങ്കൽ അടുക്കൽ വന്ന ലത്തീനിൽ ചില മന്ത്രങ്ങളെ ജപിച്ചുകൊണ്ടു നില്ക്കും. അപ്പോൾ ഉപദേശി എഴുന്നീറ്റു നിന്ന മുഖ്യ മരിച്ചുപോയ പട്ടക്കാരുടെ പേർ വായിച്ചു അവസാനിക്കുന്നു. അപ്പോൾ പട്ടക്കാരുൻ ജനങ്ങളെ നോക്കി ആ ആത്മാക്കൾക്കായി ഒന്നരണ്ടു മന്ത്രങ്ങളെക്കൊണ്ടു അപേക്ഷിച്ചു കൊള്ളുവാൻ പറഞ്ഞു തീർത്തു തളിക്കുന്നു. പിന്നെ മരിച്ചു പോയ ഉപദേശികളുടെയും പള്ളി ശുശ്രൂഷക്കാരുടെയും പേർ വായിച്ചു അവസാനിച്ചു ജപിച്ചു തീർത്തു തളിക്കുന്നു. ഇതിന്നിടയിൽ നേരം കഴിഞ്ഞു പോയുകൊണ്ടു സഭയിൽ എഴുത്തു അറിഞ്ഞവരിൽ മുപ്പതു നാലുത പേർ വരെക്കും എഴുന്നീറ്റു വന്ന ചുറ്റിനിന്ന പേർ എഴുതിവന്നിരിക്കുന്ന ഓല ചുരുളുകളിൽ അവരവർ ഓരോന്നിനെ എടുത്തു കൊണ്ടു എല്ലാവരുമായി ഒരുമിച്ചു കൂടി മഹാ നന്മയോട കൂടെ പത്രോസ ഇഗ്നാസിയുസ സവെരി

അരുളായി പൂവായി എന്നിപ്രകാരം ചത്തവരുടെ പേരെല്ലാം വായിക്കുന്നു. അവിടവിടെ പട്ടക്കാരൻ സമയത്തിന്നതക്കതായി ഒന്ന രണ്ടു പ്രാർത്ഥനകളെക്കൊണ്ടു അപേക്ഷിച്ചുകൊള്ളുവാൻ പറഞ്ഞു താനും ലത്തീനിൽ ചില മന്ത്രങ്ങളെ ജപിച്ചു ചുറ്റി തീർത്തും തളിക്കുന്നു. ഇത തന്നെ വർഷാന്തരം ആത്മതിരുനാളിൽ എടുക്കുന്ന പൊതുവിലുള്ള മോക്ഷ വിളക്കു, ഇപ്രകാരം അവർ ചെയ്യുന്നതിനാൽ ബസ്സുക്കുന്ന സ്ഥലത്തിൽ ഇരിക്കുന്ന ആത്മാക്കൾ അവധിയില്ലാത്ത മോക്ഷം ലഭിക്കുമെന്ന പറയുന്നു. ഇത സത്യമായിരുന്നാൽ ചത്തവന്റെ ആത്മാവിന്നായിട്ട അവൻ മരിച്ചു പതിനൊന്നാം നാൾ അല്ലെങ്കിൽ പതിമൂന്നാം നാൾ എടുക്കുന്ന മുഖിലത്തെ മോക്ഷ വിളക്കിൽ തന്നെ ആ ആത്മാവ അവധിയറ്റ മോക്ഷത്തിന്നു പോയിരിക്കാമല്ലോ. പിന്നെ വർഷാന്തരം മോക്ഷ വിളക്കെടുക്കുന്നത എന്നിന്ന. ഇതെല്ലാം ജനങ്ങളിൽ നിന്നു പണം തട്ടിപ്പറിക്കുന്നതിന്നു റോമപ്പട്ടക്കാർ ചെയ്യുന്നത്രമായ നിയമമല്ലാതെ പേറെ ഒന്നുമല്ല.

അജ്ഞാനികൾ കർമ്മാന്തരത്തിൽ ഒരു ചെറിയ രൂപം കെട്ടി ഉണ്ടാക്കി അതിൽ കെട്ടിയിട്ടു ദർപ്പല്ലിനെ ചത്തവനായി ഭാവിച്ചു ചില ചടങ്ങുകളെ ചെയ്തു മന്ത്രിക്കുന്നതപോലെ തന്നെ റോമക്കാൾ മോക്ഷ വിളക്കെടുമ്പോൾ വെറുന്റുണ്ണാവ വെച്ചു ചത്തവനായി ഭാവിച്ചു ചത്തവന്റെ പേർ ചൊല്ലി ജപിക്കുന്നതിനാൽ അജ്ഞാനവും പാപ്പാമാഗ്ഗവും എത്ര അടുത്ത സംബന്ധമുള്ളതായിരിക്കുന്നു എന്നു കാണേണ്ടുന്നതാകുന്നു.

മോക്ഷ വിളക്കിനെ കുറിച്ചു തഞ്ചെനഗരത്തിൽ കുറെ കാലം മുഖെ നടന്ന ഒരു ചെറിയ കഥയെ ദൃഷ്ടാന്തമായി കാണിക്കുന്നു.

പുതുക്കോട്ടയിൽ ഇരിക്കുന്ന സുവിശേഷക്രിസ്ത്യാനിയായ വിയാകപ്പിള്ളയുടെ ഭായ്യ റോമമാഗ്ഗത്തിൽ ഇരുന്നപ്പോൾ തഞ്ചാവൂർ ഇരിക്കുന്ന റോമമുഖദേശിയുടെ മകന രണ്ടു പണം കടം കൊടുത്തിട്ടുണ്ടായിരുന്നു അതിൽ അവൾക്കു കൊടുത്തതപോകെ രണ്ടു തുട്ടു കൊടുപ്പാനുണ്ടായിരുന്നു അവൾ നാലഞ്ചു മാസം ചോദിച്ചിട്ടും അവൻ ആ തുട്ടു കൊടുത്തില്ല. ഇതിന്നിടയിൽ ബസ്സുക്കുന്ന സ്ഥലത്തുഇരിക്കുന്ന ആത്മപെരുനാൾവന്നു. അപ്പോൾ അവൾ അവനോടു അനുജാ. നീ ആ രണ്ടുതുട്ടു കൊടുത്തുകൂടാ എന്നു പറയുന്നുപോ ആത്മപെരുനാൾവരുന്നതകൊണ്ടു ഞങ്ങളുടെ മരിച്ചു പോയ ശേഷക്കാരുടെ പേക്കായി മോക്ഷ വിളക്കു എടുക്കുമ്പോൾ അതിന്നായിട്ടു വാ

യിച്ചു പോട്ടെ എന്ന അവൻ പറഞ്ഞു. അവൻ കൊടുക്കെ
ണ്ടെന്നവൾ തന്റെ മരിച്ചുപോയ ശേഷംകാരുടെപേരെല്ലാം
പറഞ്ഞു. അവൻ ഇരുപത പേർ വരെക്കും എഴുതി ഭ്രമ
പെരുന്നാളിൽ പള്ളിയിൽ വായിച്ചു ആ രണ്ടു തുട്ട കടം കഴി
ച്ചു.

ഇവിടെ സൂക്ഷിപ്പാനുള്ളത റോമക്കാർ രണ്ടു തുട്ട കൊണ്ടു
ഇരുപത പേരെ മോക്ഷത്തിൽ കരേറ്റാമെന്ന പറയുന്നതാ
കുന്നു ഇത എങ്ങിനെയുള്ള കുരുട്ടപദേശം.

റോമപ്പട്ടക്കാർ ഒപ്പീസു പഠിച്ചു പൂജ ചെയ്യുന്നതകൊണ്ടു
ചത്തവരുടെ പാപത്തെ നിവാരണം ചെയ്യുന്നതിനും ബ
സ്സുകാരു സ്ഥലത്തിലിരുന്ന ആത്മാക്കളെ മോക്ഷത്തിൽ ചെ
ക്കുന്നതിനും കഴിയുമെന്ന വെച്ചു മരിച്ചവരുടെ ശേഷം
രിൽനിന്നു പണം വാങ്ങുന്നു. ഇങ്ങിനെ അവർ ചെയ്യു
ന്നതകൊണ്ടു അനേകം ഭൂപ്രസ്ഥന്മാർ തങ്ങളുടെ പണങ്ങ
ളെ കൊണ്ടു പട്ടക്കാർചെയ്യും പൂജകളാലും കർമ്മങ്ങളാലും കര
കേറ്റാമെന്ന സകല യോഗ്യാവസ്ഥയിലും ലോക ഇവർ
ലും നീന്തിക്കൊണ്ടിരിക്കും അല്ലയോ?

ഒരു മരം എങ്ങിനെ വീണോ അങ്ങിനെ തന്നെ കിടക്കും
പാപത്തിൽ മരിച്ചുപോയവൻ പാപത്തിൽ തന്നെ കണ്ടു
പിടിക്കപ്പെടും പിന്നെ അവനായിട്ടു അവന്റെ പിള്ളകൾ
ചെയ്യുന്ന പുണ്യങ്ങൾ ചേരുന്നത എങ്ങിനെ? മരിച്ചു ഉട
നെ ലാസറു മോക്ഷത്തിലും ധനവാൻ നരകത്തിലും ഇരു
ന്നു എന്ന ക്രിസ്തു വെളിപ്പെടുത്തുന്നു. മനസ്സുതിരിഞ്ഞു കള്ള
നോടുകൂടി നീ ഇന്നു തന്നെ എന്നോടുകൂടെ പറ്റിപ്പിടിച്ചിട്ട്
ഇരിക്കും എന്ന പറഞ്ഞുവല്ലോ. [അറിയിപ്പു ധർമ്മൻ] ക
ർത്താവിൽ ചാകുന്ന മരിച്ചവർ ഇതമുതൽ ദാഗ്രമുള്ളവരാകു
ന്നു എന്ന ആത്മാവ പറയുന്നു അപ്രകാരം കർത്താവിൽ ചാ
കാതെ മരിച്ചവർ അന്നു മുതൽ നിർദ്ദാഗ്രവാന്മാരായിരിക്കുന്നു
ഒരിക്കൽ മരിക്കയും അതിന്റെ ശേഷം ന്യായതീർപ്പുമല്ലാതെ
വേറെ ഒന്നുമില്ലെന്നവേദത്തിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. എബ്ര
ൻ. ൨൭.

അത്രയുമല്ല റോമക്കാരുടെ പുസ്തകത്തിൽ ഗർഭം അഴിക്കു
ന്നതിനും കരുക്കളെക്കും മുറുകേട്ടു മുതലായ നാശമുള്ള പാപ
ങ്ങൾക്കും ൭ പ്രായശ്ചിത്തം ചെയ്യാൽ ആ പാപം തീരുമെ
ന്ന പറയുന്നു.

ചെയ്യ പാപങ്ങൾക്കും ഇനിയും ചെയ്യും പാപങ്ങൾക്കും
പുണ്യഫലമായ പാപമോചനത്തിന്റെ ചിട്ട ലഭിക്കാമെന്ന
പറയുന്നു. ദൈവത്തിന്റെ കൃപാകടാക്ഷം പണുത്തിന്നു വ

ങ്ങുകയും വിപ്ലവകയും ചെയ്യാമെന്ന വിചാരിച്ച കൂടാ, ഇതിനെ കുറിച്ച നടപ്പു വ. ഡ. പത്രോസ ശീമോനോട് ദൈവത്തിന്റെ ദാനം ഭൂവും കൊണ്ട സമ്പാദിക്കാമെന്ന നീ വിചാരിച്ചത കൊണ്ട നിന്റെ ഭൂവും നിന്നോട കൂടെ നശിച്ചുപോകട്ടെ എന്ന പറയുന്നു.

ദൈവം തന്റെ വചനത്താൽ സകലത്തെയും സൃഷ്ടിക്കുന്നതിന്നു വല്ലഭനായിരുന്നു. എന്നാൽ പാപമോചനത്തെ അപ്രകാരം കല്പിക്കാതെ തന്റെ പുത്രനെ ഹം ലോകത്തിൽ അയച്ചു അവനെ മരണശിക്ഷയെ ഏല്പിച്ചതിനാൽ മനുഷ്യർ പാപമോചനം ഉണ്ടാക്കുവാൻ അവന്നു തിരുമനസ്സു തോന്നി, ഇങ്ങിനെ പുത്രനാൽ ഉണ്ടാക്കപ്പെട്ട രക്ഷയെ പരിശുദ്ധാത്മാവു ഫലിപ്പിക്കുന്നു. ഇപ്രകാരം പാപം തീരെണം ഇതതന്നെ വഴി ഇതല്ലാതെ പണംകൊണ്ടു പാപമോചനം ഇല്ല എന്നതു സത്യമാകുന്നു.

ഇങ്ങിനെ ഇരുന്നിട്ടും ചിലർ സത്യവേദവും റോമമാഗ്ദവും ഒന്നായിരിക്കുന്നു എങ്ങിനെ വിചാരിക്കുന്നു. റോമമാഗ്ദത്തെ വേദത്തെ കൊണ്ടു ശോധന ചെയ്തു നോക്കിയാൽ ഉള്ളിൽ അജ്ഞാനമാഗ്ദം ഒളിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു എന്ന കാരണം.

ആകയാൽ കത്തവായ ദൈവം അവരുടെ മേൽ ഇറങ്ങി അവരുടെ ബുദ്ധിയുടെ കണ്ണുകളെ തുറന്നു അവരെ തന്റെ സത്യവേദത്തിൻ വഴിയിൽ നടത്തുമാറാകട്ടെ.

J. G. B.

18640

2

Hinduism & Romanism

M. Früller
Tübingen
(Malayalam)

ദത്തിനം

ക്രത്തിനം

സംബന്ധം.

ന നീക്കി പ്രകാശിപ്പിച്ചാൻ ഒ
തുപോലെ മനുഷ്യരുടെ മനസ്സി
കാശിപ്പിച്ചാൻ ഒരു വേദം ഉണ്ടാ
തന്നെ മനുഷ്യൻ ദൈവത്താ
ളിരിക്കുന്ന തന്റെ ബുദ്ധിയുടെ
ണ്ടതാകുന്നു. എല്ലാ വേദവും ഞാ
പറയുന്നു. എങ്കിലും ദൈവത്തെ
മെയും ക്രിസ്തു ഉണ്ടാക്കിയ രക്ഷാ
ത്തയും വെളിപ്പെടുത്തുന്നത ത
ദം ദൈവത്തിന്റെ ലക്ഷണ
ള്ള രക്ഷാ വഴിക്കും വിരോധമാ
പത്താൽ ഉണ്ടായ വേദമാകയി

തുവേദമാഗ്നം എന്ന പറകയും
ക്ക കൊടുക്കാനെയും അതിനെ ത
ക്കുന്നവരെ പതിതർ എന്ന പ
കല്പനകളെ ദൈവകല്പനകളാ
വരുന്നു. ആത്മാവാകുന്ന ദൈ
ത്തിലും വന്ദിക്കേണ്ടതായിരിക്കു
പറന്ന കൊണ്ടും കർമ്മചാരങ്ങ
കൊണ്ടും കള്ളക്കഥകൾകൊണ്ടും
ിറത്തുന്നു. ആകയാൽ റോമമാ
ിരിക്കുന്നു എന്ന കാണിപ്പാനാ
യ്.

ായെ ആഗ്രഹിക്കുന്നവർ ഇതി
വോടെ വായിച്ച സത്യമൊ അ
പത്യമാഗ്നത്തെ ഏറ്റകൊണ്ട അ
രായിവരട്ടെ.

A

Color calibration chart with labels A-Z, Focus, Balance, and a ruler on the left side.

Copyright 4/1999 XxyMaster GmbH www.xyymaster.com